LIBER
PRECUM
ECCLESIÆ
CATHEDRALIS CHRISTI
OXON.

OXONIÆ,

E Theatro SHELDONIANO,
MDCLXXXIX.

ECA · BODLEIANA

SENTENTIÆ.

NON intres in judicium cum ſervo tuo, Domine, quia non juſtificabitur in conſpectu tuo omnis vivens, *Pſ.* 42.

Si nos peccati expertes eſſe dicimus, fallimus nos ipſos, nec eſt in nobis veritas, 1 *Joan.* 1.

QUapropter omnes vos qui præſentes hic adeſtis, per Dei nomen obteſtor, ut intimi ſenſus veſtri, cum meo conjuncti pariter, ad cœleſtis clementiæ thronum ſubvolent, & in hunc qui ſequitur ſermonem ſuccedatur.

Generalis confeſſio, ab univerſa congregatione dicenda, genibus flexis.

OMnipotens & clementiſſime Pater, tanquam oves perditæ peregrinati ſumus, & à viis tuis aberravimus;

mus; Inventis & concupiſcentiis cordis noſtri nimium indulſimus; Sacroſanctas leges tuas violavimus; Quæ à nobis facienda fuerant omiſimus, & quæ facienda non fuerant admiſimus; In nobis nulla eſt ſalus. Quapropter, ô Domine, propitius eſto nobis miſerrimis peccatoribus: parce, ô Deus, peccata ſua confitentibus; miſericordiam concede reſipiſcentibus, juxta promiſſiones tuas humano generi in Chriſto Jeſu Domino noſtro benigniſſime revelatas. Amplius etiam concede nobis, ô clementiſſime Pater, propter filium tuum, & Servatorem noſtrum Jeſum Chriſtum, ut poſthac pie, juſte, ſobrieque vitam noſtram inſtituamus, ad ſanctiſſimi tui nominis gloriam. *Amen.*

Abſolutio per Miniſtrum ſolum pronuncianda.

OMnipotens Deus, Pater Domini noſtri Jeſu Chriſti, qui non vult mortem peccatoris, ſed potius

ut

ut recedat à malis ſuis moribus & vivat: deditque poteſtatem ſuis Miniſtris, imo præcipit, ut populo ſuo pœnitenti abſolutionem, remiſſionemque peccatorum ſuorum plane annunciarent; ipſe ſingulis vere pœnitentibus, & ſacroſancto Evangelio haud ficte credentibus, condonat, eoſque certiſſime abſolvit. Rogemus ergo, ut ille nobis veram pœnitentiam largiatur, ſanctumque ſuum ſpiritum impertiat, ut quod hoc tempore agimus, id illi totum placeat: & reliqua etiam noſtra vita adeo pura ſit in hoc mundo, & ſancta, ut in futuro gaudium conſequamur æternum, per Chriſtum Dominum noſtrum.

Populus reſpondebit, Amen.

Tunc Miniſter ordietur, altâ voce, Orationem Dominicam.

PAter noſter qui es in cœlis, Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, ſicut in cœlo, & in terra. Panem

noſtrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo. Quia tuum eſt regnum, potentia & gloria, in ſecula ſeculorum. *Amen.*

Deinde Miniſter dicet.

DOmine, labia noſtra aperies.

Reſponſio.

Et os noſtrum annuntiabit laudem tuam.

Miniſter.

Deus in adjutorium noſtrum intende.

Reſponſio.

Domine ad adjuvandum nos feſtina.

Miniſter.

Gloria Patri & Filio, & Spiritui ſancto.

Reſponſio.

Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper, & in ſecula ſeculorum. *Amen.* Allelu-ja.

Deinde canantur Hymni nempe Pſalmi juxta partitionem conſtitutam praeeunte in Matutinis precibus Pſal. 95.

In

In iisdem post primam lectionem Canticum Ambrosii & Augustini: post secundam Canticum Zachariæ.

Ad vesperas post primam lectionem Canticum B. Virginis; post secundam Simeonis.

Post Hymnos dicatur, Ministro & Populo stantibus.

CRedo in Deum Patrem omnipotentem, Creatorem cœli & terræ. Et in Jesum Christum filium ejus unicum Dominum nostrum, Qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria virgine, Passus sub Pontio Pilato, Crucifixus, mortuus, & sepultus, Descendit ad inferna, Tertia die resurrexit à mortuis, Ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis, Inde venturus est judicare vivos & mortuos. Credo in Spiritum Sanctum, Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, Remissionem peccatorum, Carnis resurrectionem, Et vitam æternam. *Amen.*

Post

Post hæc sequuntur hæ preces, omnium genibus religiose flexis.

Minister.
Dominus vobiscum.
Responsio.
Et cum spiritu tuo.
Minister.
Oremus.
Kyrie eleyson,
Christe eleyson,
Kyrie eleyson.

Deinde à Ministro & tota Ecclesia dicatur alta voce.

PAter noster qui es in cœlis, Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cœlo, & in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo. *Amen.*

Mini-

Miniſter erigens ſe, dicet.
Oſtende nobis, Domine, miſericordiam tuam.

Reſponſio.
Et ſalutare tuum da nobis.

Miniſter.
Domine ſalvos fac Regem & Reginam.

Reſponſio.
Et exaudi nos cum invocamus te.

Miniſter.
Sacerdotes tui induantur Juſtitia.

Reſponſio.
Et ſancti tui exultent.

Miniſter.
Salvum fac Populum tuum, Domine.

Reſponſio.
Et benedic Hæreditati tuæ.

Miniſter.
Da pacem, Domine, in diebus noſtris.

Reſponſio.
Quia non eſt alius qui pugnet pro nobis, niſi tu Deus noſter.

Miniſter.
Cor mundum crea in nobis, ô Deus.

Reſponſio.
Et Spiritum ſanctum tuum ne auferas à nobis.

In

Tum flexis omni-

In precibus Matutinis.

Oremus.

DEus autor pacis, & amator concordiæ, quem nosse, vivere; cui servire, regnare est: protege ob omni oppugnatione supplices tuos, ut qui in tua protectione confidimus, nullius hostilitatis arma timeamus, per Christum Dominum nostrum. *Amen.*

DOmine sancte Pater omnipotens, æterne Deus, qui nos ad principium hujus diei pervenire fecisti, tuâ nos hodie serva virtute, ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, nec ullum incurramus periculum, sed semper ad tuam justitiam faciendam, omnis nostra actio tuo moderamine dirigatur, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Ad

um genibus dicatur.

Ad Vesperas.

Oremus.

DEus, à quo sancta desideria, recta consilia, & justa sunt opera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, Pacem, ut corda nostra mandatis tuis dedita, & hostium sublatâ formidine, tempora sint tua protectione tranquilla; per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

ILlumina quæsumus, Domine Deus, tenebras nostras, & totius noctis insidias tu à nobis repelle propitius, per Dominum nostrum Jesum Christum. *Amen.*

Dein dicantur Orationes novem sequentes.

Infir-

INfirmitates noſtras quæſumus Domine benigne reſpice, & propter gloriam nominis tui, mala omnia, quæ juſte pro peccatis noſtris meremur, à nobis clementer averte: & præſta, ut in cunctis adverſitatibus omnem noſtram fiduciam collocemus in miſericordia tua, & tibi ſemper in puritate vitæ ſerviamus, ad gloriam tui nominis: per unicum mediatorem noſtrum & advocatum Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

O Domine Pater noſter cœleſtis qui maximus potentiſſimuſque es Rex regum & Dominus dominantium, omnium principum ſolus & unicus moderator & gubernator, qui ab excelſo & ſummo throno tuo omnes mundi incolas intueris, ſuppliciter te rogamus, ut *Gulielmum* & *Mariam* Regem noſtrum & Reginam clementer & benigno vultu reſpicere digneris, & eos tui ſancti Spiritus gratiâ ita adimplere, ut ſem-

per

per ad tuam voluntatem perficiendam dediti, in viis tuis ambulent. Accumula in eos cœleſtia tua dona, vitam illis felicem & diuturnam largire, ut diu feliciterque regnent, hoſtes omnes ſuperent ſuos, & poſt hanc vitam gloria perfruantur æterna; per Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

OMnipotens Deus, fons omnis bonitatis, humiliter rogamus ut *Catharinæ* Reginæ Dotariæ, Celſitudini regiæ *Annæ* Principis *Danicæ* una cum reliqua gente Regia benedicas; Spiritu tuo Sancto illos imbuas, gratiis cœleſtibus locupletes, omni felicitatum genere adornes, eoſque tandem ad regnum immortale perducas, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

OMnipotens ſempiterne Deus, qui facis mirabilia magna ſolus, prætende ſuper famulos tuos Pontifices & Miniſtros, & ſuper cunctas congregationes illis commiſſas ſpiritum

gratiæ ſalutaris, & ut in veritate tibi complaceant, perpetuum eis rorem tuæ benedictionis infunde, per Advocatum & Mediatorem noſtrum Jeſum Chriſtum. *Amen.*

OMnipotens Deus bonorum omnium largitor, qui ex divina tua providentia varia in Eccleſiâ tuâ dona multiplici ordine inſtituiſti, ſupplices rogamus ut gratiam tuam iis omnibus elargiaris qui inibi ad miniſterium munuſve aliquod aliquando vocabuntur: eoſque doctrinæ tuæ veritate, & vitæ integritate exornes, ut in conſpectu tuo procurationem ſuſceptam ſincere & fideliter obeant, ad magni tui nominis gloriam, & Sanctæ tuæ Eccleſiæ commodum, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

O Deus creator ac conſervator humani generis, ſupplices te rogamus pro omnibus cujuſcunque ſortis ac ordinis hominibus, ut digneris illis vias tuas notas facere, & ſalutem

tuam

tuam cunctis gentibus. Potiſſimum vero preces noſtras tibi offerimus, pro felici ſtatu Eccleſiæ Catholicæ, ut Sancti tui Spiritus gratiâ & auſpiciis ita dirigatur & adminiſtretur, ut omnes qui ſe Chriſtianos dici volunt, in viam veritatis ducantur, & fidem retineant in unitate Spiritus, in vinculo pacis, & Sanctitate vitæ. Denique paternæ tuæ curæ commendamus omnes quoquo modo afflictos, animo dejectos, & corpore vel re laborantes, ut iis prout ſingulorum conditio poſtulat, ſolatium & auxilium præbere digneris, concedendo illis ſub calamitatibus patientiam, & è miſeriis felicem exitum. Hæc omnia precamur propter merita Jeſu Chriſti. *Amen.*

OMnipotens Deus Pater omnis miſericordiæ, nos indigniſſimi ſervi tui humillime & ex animo gratias agimus pro bonitate tuâ erga nos, & univerſum humanum genus. Benedicimus tibi pro creatione noſtra, con-

servatione, & omnibus hujus vitæ bonis, præsertim vero pro amore tuo nunquam satis æstimando, quo mundum redimere dignatus es per Dominum nostrum Jesum Christum, insuper pro gratiæ præsidiis & spe gloriæ. Teque rogamus, ut debito beneficiorum tuorum sensu ita corda nostra afficias, ut exinde nos sincere grati, laudes tuas non modo labiis nostris, verum & in vita celebremus, dum cultui tuo nos totos devovemus, & coram te in sanctitate vitæ, & justitia omnibus diebus vitæ nostræ jugiter ambulamus, per Jesum Christum Dominum nostrum, cui tecum & Spiritui sancto, sit omnis honor & gloria in æterna secula. *Amen.*

OMnipotens sempiterne Deus, qui nobis gratiam dedisti, ut hoc tempore unanimiter congregati, preces nostras ad te offerremus, quique polliceris ubi duo vel tres congregati fuerint in tuo nomine, te eorum supplicationes clementer exauditurum,

petimus,

petimus, ut vota & preces tuorum famulorum, prout tibi videbitur eorum saluti maxime expedire, perficias, & præsta nobis in hac vita tuæ veritatis cognitionem, & in futura vitam æternam. *Amen.*

2 *Corinth.* 13.

GRatia Domini nostri Jesu Christi, charitas Dei, & communicatio sancti Spiritus, sit semper cum omnibus nobis. *Amen.*

SEQVITVR LITANIA seu Supplicatio, cantanda diebus Dominicis, feriis quartis, & sextis, atque aliis temporibus, jubente Ordinario.

PAter de cœlis Deus: miserere nobis miseris peccatoribus.

Pater de cœlis Deus: miserere nobis miseris peccatoribus.

Fili Redemtor mundi Deus: miserere nobis miseris peccatoribus.

Fili Redemtor mundi Deus: miserere nobis miseris peccatoribus.

Spiritus Sancte Deus, à Patre & Filio procedens: miserere nobis miseris peccatoribus.

Spiritus Sancte Deus, à Patre & Filio procedens: miserere nobis miseris peccatoribus.

Sancta, beata, & gloriosa Trinitas, tres personæ, unus Deus: miserere nobis miseris peccatoribus.

Sancta, beata, & gloriosa Trinitas, tres personæ, &c.

Ne memineris Domine iniquitatum nostrarum, vel parentum nostrorum, neque vindictam sumas de peccatis nostris: parce Domine, parce populo tuo, quem redemisti pretioso sanguine tuo, & ne in perpetuum irascaris nobis.

Parce nobis Domine.

Ab omni peccato, malo, & infortunio, ab insidiis diaboli, ab ira tua, & æterna Damnatione,

Libera nos Domine.

A cœcitate cordis, Superbia, Ambitione,

bitione, Hypocrisi, Ira, Odio, Malitia, & Discordia,

Libera nos Domine.

A fornicatione & aliis omnibus peccatis mortalibus, & à tentationibus carnis, mundi, & diaboli,

Libera nos Domine.

A fulgure & tempestate, à plaga & pestilentia, fame, bello, latrocinio, & morte subitanea,

Libera nos Domine.

Ab omni seditione, occulta conspiratione & rebellione, à falsis & hæreticis dogmatibus, à duritia cordis, & contemtu verbi & mandati tui,

Libera nos Domine.

Per mysterium sanctæ Incarnationis, Nativitatis, Circumcisionis, Baptismi, Jejunii, Tentationis tuæ,

Libera nos Domine.

Per Agonem & sanguineum sudorem, per crucem & passionem, per pretiosam mortem & sepulturam, per gloriosam resurrectionem, & ascensionem tuam in cœlos, & adventum Spiritus sancti,

Libera nos Domine. In

In tempore tribulationis & profperitatis noftræ, in hora mortis & in die judicii,

Libera nos Domine.

Te rogamus, ô Deus, nos peccatores exaudias, ut Ecclefiam tuam fanctam Catholicam regere & gubernare digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut famulos Tuos *Gulielmum* Regem & *Mariam* Reginam gubernatores noftros clementiffimos, in vero tui cultu in juftitia & fanctitate vitæ confirmare, & cuftodire digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut eorum mentes in tua fide, tui amore & timore, ut femper in te confidant, & ut in omnibus honorem & gloriam tuam quærant & promoveant, dirigere digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut eos fervare & defendere, & eis victoriam contra omnes hoftes fuos concedere digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut *Catharinæ* Reginæ Dotariæ, Celfitudini

ſitudini Regiæ *Annæ* Principis *Daniæ*, & univerſæ genti Regiæ benedicere & adeſſe digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut Epiſcopos, Paſtores, & Miniſtros Eccleſiæ, verâ cognitione & recto intellectu verbi tui illuminare, & ut tam doctrinâ quàm vitâ illud promoveant:

Te rogamus audi nos.

Ut conſiliarios regios, & totam Nobilitatem Regni, gratiâ, ſapientiâ & intellectu illuſtrare digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut Magiſtratui noſtro velis benedicere, eique gratiam conferre, ut exequatur juſtitiam, & cuſtodiat veritatem:

Te rogamus audi nos.

Ut populo tuo univerſo benedicere, eumque ſervare digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut omnibus gentibus unitatem, pacem, & concordiam donare digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut

Ut mentes noſtras ad verum amorem & timorem tui inflammare, & ad mandatorum tuorum obſervantiam inclinare velis:

Te rogamus audi nos.

Ut populo incrementum gratiæ, ut verbum tuum humiliter audiat, & puro corde amplectatur, & fructus ſpiritus proferat, donare digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut errantes & deceptos in viam veritatis revocare digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut ſtantes confirmare, imbecilles ſuſtentare, & lapſos erigere, ac Satanam ſub pedibus noſtris conculcare velis:

Te rogamus audi nos.

Ut defendas, juves, conſoleris omnes in periculis, neceſſitatibus, & moleſtiis conſtitutos:

Te rogamus audi nos.

Ut peregrinantibus terrâ marique, parturientibus, ægrotantibus, & infantibus, captivis, & incarceratis ſuccurrere velis:

Te

Te rogamus audi nos.

Ut pupillis & orphanis, viduis, desolatis & oppressis, prospicere digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut omnibus hominibus miserearis:

Te rogamus audi nos.

Ut inimicis & persecutoribus nostris ignoscas, & eorum corda ad pœnitentiam convertere velis:

Te rogamus audi nos.

Ut fructus terræ dare & conservare digneris, ut suo tempore pie eis utamur:

Te rogamus audi nos.

Ut veram pœnitentiam & remissionem peccatorum nobis largiri, negligentias & ignorantias nobis condonare, gratiam Sancti Spiritus, & emendationem vitæ nobis donare digneris:

Te rogamus audi nos.

Fili Dei: te rogamus audi nos.

Fili Dei: te rogamus audi nos.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi:

Dona nobis pacem.

Agnus

Agnus Dei qui tollis peccata mundi:

Miſerere nobis.

Chriſte audi nos:

Chriſte audi nos.

Kyrie eleyſon:

Kyrie eleyſon.

Chriſte eleyſon:

Chriſte eleyſon.

Kyrie eleyſon:

Kyrie eleyſon.

Pater noſter qui es in cœlis, *&c.* Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo. *Amen.*

Domine, non ſecundum peccata noſtra facias nobis:

Neque ſecundum iniquitates noſtras retribue nobis.

Oremus.

DEus miſericors Pater, qui contritorum non deſpicis gemitum, & mœrentium non ſpernis affectum, adeſto precibus noſtris, quas tibi in angoribus noſtris effundimus, eaſque

clementer

clementer suscipere dignare, ut quicquid contra nos diabolicæ atque humanæ moliuntur adversationes, ad nihilum redigatur, & consilio tuæ pietatis elidatur, ut nos tui servi, nullis infestationibus læsi, in Ecclesia tua sancta tibi gratias referamus: per Jesum Christum Dominum nostrum.

Exurge Domine, adjuva nos, & libera nos propter nomen tuum.

Deus, auribus nostris audivimus, & Patres nostri annuntiaverunt nobis opera admiranda, quæ operatus es in diebus eorum, & in diebus antiquis.

Exurge Deus, adjuva nos, & libera nos propter honorem tuum.

Gloria Patri & Filio, & Spiritui sancto:

Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in secula seculorum. Amen.

Ab inimicis nostris libera nos Christe.

Respice clementer afflictiones nostras.

Aspice dolorem cordis nostri.

Propitius esto peccatis populi tui.

Benigne audi orationes noſtras.

O fili David, miſerere nobis.

Et nunc & ſemper dignare exaudire nos, ô Chriſte.

Chriſte exaudi nos: Exaudi nos clementer Domine Jeſu Chriſte.

Oſtende nobis Domine miſericordiam tuam:

Sicut ſperamus in te.

Oremus.

INfirmitates noſtras quæſumus Domine benigne reſpice, & propter gloriam nominis tui, mala omnia, quæ juſte pro peccatis noſtris meremur, à nobis clementer averte: & præſta, ut in cunctis adverſitatibus omnem noſtram fiduciam collocemus in miſericordia tua, & tibi ſemper in puritate vitæ ſerviamus, ad gloriam tui nominis: per unicum mediatorem noſtrum & advocatum Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

*Ora*tio

Oratio pro Suprema Curia Parliament recitanda tempore Sessionis.

"CLementissime Deus, supplices "te oramus, cum pro regno "hoc universo, tum præsertim pro Su-"premâ Curiâ Parliamenti, sub Pien-"tissimis & Serenissimis Rege nostro "& Reginâ, hoc tempore congregatâ: "ut omnia eorum consilia ita instrue-"re & explicare digneris, ut in tuam "gloriam, Ecclesiæ tuæ commodum, "in Principum nostrorum, & regno-"rum iis subditorum, salutem, hono-"rem, & incolumitatem cedant: Quo "eorum operâ ita omnes res nostræ "ordinentur & optimis atque firmis-"simis nitantur fundamentis, ut apud "nos pax & felicitas, veritas & justi-"tia, religio & pietas, æternis legibus "sanciantur. Hæc & quæcunque illis "alia, aut nobis, aut Ecclesiæ tuæ "universæ sunt necessaria, humiliter "rogamus in nomine & per interces-"sionem beatissimi Domini & Serva-"toris nostri Jesu Christi. *Amen.*

In feriis quatuor temporum.

"OMnipotens Deus bonorum om-
"nium largitor, qui ex divina
"tua providentia varia in Ecclesia tua
"dona multiplici ordine instituisti,
"supplices rogamus ut gratiam tuam
"iis omnibus elargiaris qui inibi ad
"ministerium munusve aliquod ali-
"quando vocabuntur: eosque doctri-
"næ tuæ veritate, & vitæ integritate
"exornes, ut in conspectu tuo pro-
"curationem susceptam sincere &
"fideliter obeant ad magni tui nominis
"gloriam, & Sanctæ tuæ Ecclesiæ
"commodum, per Jesum Christum
"Dominum nostrum. *Amen.*

Gratiarum Actio generalis.

OMnipotens Deus Pater omnis misericordiæ, nos indignissimi servi tui humillime & ex animo gratias agimus pro bonitate tuâ erga nos, & universum humanum genus. Benedicimus tibi pro creatione nostra, conservatione,

ſervatione, & omnibus hujus vitæ bonis, præſertim vero pro amore tuo nunquam ſatis æſtimando, quo mundum redimere dignatus es per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum, inſuper pro gratiæ præſidiis & ſpe gloriæ. Teque rogamus, ut debito beneficiorum tuorum ſenſu ita corda noſtra afficias, ut exinde nos ſincere grati, laudes tuas non modo labiis noſtris, verum & in vita celebremus, dum cultui tuo nos totos devovemus, & coram te in ſanctitate vitæ, & juſtitia omnibus diebus vitæ noſtræ jugiter ambulamus, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum, cui tecum & Spiritui ſancto, ſit omnis honor & gloria in æterna ſecula. *Amen.*

Precatio Divi Chryſoſtomi.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui nobis gratiam dediſti, ut hoc tempore unanimiter congregati, preces noſtras ad te offerremus, quique polliceris ubi duo vel tres congregati

fuerint in tuo nomine, te eorum ſupplicationes clementer exauditurum, petimus, ut vota & preces tuorum famulorum, prout tibi videbitur eorum ſaluti maxime expedire, perficias, & præſta nobis in hac vita tuæ veritatis cognitionem, & in futura vitam æternam. *Amen.*

2 *Corinth.* 13.

GRatia Domini noſtri Jeſu Chriſti, charitas Dei, & communicatio ſancti Spiritus, ſit ſemper cum omnibus nobis. *Amen.*

ORATIONES EXTRAORDINARIÆ.

Pro pluvia petenda, tempore neceſſitatis.

DEus Pater cœleſtis, qui per filium tuum unigenitum promiſiſti univerſis tuum regnum & ejus juſtitiam quærentibus omnia huic vitæ neceſ-

ſaria,

ſaria, da nobis quæſumus in hac noſtra neceſſitate, pluviam & imbres tempeſtivos, ut terræ fructus ad corporis noſtri conſolationem, & tui nominis honorem, recipere poſſimus: per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

Pro Aëris ſerenitate.

DOmine Deus, qui propter peccata hominis ſemel ſubmerſiſti mundum univerſum, octo hominibus ſolum exceptis, & poſteà ſingulari ductus miſericordia, promiſiſti illum nunquam penitus ſubmergendum, ſupplices te rogamus, etſi ob iniquitates noſtras has pluviæ & aquarum inundationes ſumus commeriti, digneris tamen nos ad veram pœnitentiam convertere, & talem nobis tribuere cœli ſerenitatem, ut terræ fructus tempore opportuno recipiamus, tuoque hoc ſupplicio admoniti, vitam noſtram emendare diſcamus, atque ob tuam in nos clementiam, tuas laudes

laudes & honores, perpetuo celebrare valeamus, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Tempore Caritatis & Famis.

DEus Pater cœlestis, cujus beneficio pluvia decidit, terra fit frugifera, animantia crescunt, & pisces multiplicantur: intuere quæsumus afflictiones populi tui, & largire, ut hæc penuria caritasque annonæ, quam nunc justissime propter peccata nostra patimur, bonitate misericordiæ tuæ vertatur in copiam & abundantiam. Hæc nobis clementissime pater concede, propter amorem Jesu Christi Domini nostri, cui tecum & Sancto Spiritui laus, honor, & gloria in omnem æternitatem. *Amen.*

Tempore Belli.

OMnipotens Deus, Rex regum, & omnium gubernator, cujus potentiæ nulla creatura resistere potest, cui

cui proprium eſt peccatores punire, & eorum miſereri qui vere agunt pœnitentiam, ſerva & libera nos ſuppliciter te petimus, à manu inimicorum: reprime eorum ſuperbiam, minue malitiam, diſſipa illorum machinationes & aſtutias, ut nos tuis armis muniti, ſemper ſervemur ab omnibus periculis, ad glorificandum te, qui es unicus victoriæ largitor; propter merita unigeniti filii tui Domini noſtri Jeſu Chriſti. *Amen.*

Tempore peſtis, mortalitatis, ſive morbi.

OMnipotens Deus, qui tempore Regis David, in ira tua, ſeptuaginta millia hominum peſte interfeciſti, & tamen tuæ miſericordiæ memor, conſervaſti reliquos, miſerere noſtri miſerorum, qui nunc variis morbis & gravi mortalitate affligimur, ut quemadmodum angelum tuum à ſupplicio inferendo ceſſare juſſiſti, ita quoque nunc & hanc peſtem à nobis amovere digneris: per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

GRA-

Gratiarum Actiones Extraordinariæ.

1. *Pro pluvia.*

DOmine Deus cœlestis Pater, qui gratiosâ tuâ providentiâ descendere facis in terram imbrem matutinum & serotinum, ut fructus in usum hominum proferre possit; reverenter tibi gratias agimus, quod tibi placuerit, in summa nostra necessitate pluviam tempestivam in tuam hæreditatem demittere; quâ arentem eam jam & fatiscentem, ad summum servorum tuorum solatium, & nominis tui gloriam gratiose refecisti, per miserationes Jesu Christi Domini nostri. *Amen.*

2. *Pro Aëris serenitate.*

DOmine Deus noster, qui justissime nos per nuperam hanc pluviarum & undarum plagam humiliasti; &

& tamen ex ſumma tua miſericordia animas noſtras languentes tempeſtivâ ſerenitate & aëris mutatione recreaſti: laudamus & glorificamus nomen tuum pro hac tua immenſa bonitate; tuamque miſericordiam ſemper prædicabimus à generatione in generationem, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

3. *Pro rerum copia & abundantia.*

PAter miſericordiarum, qui ex infinita tua bonitate, humiles & devotas ſupplicationes Eccleſiæ tuæ exaudiſti; & caritatem & inopiam noſtram, in copiam & abundantiam clementer convertiſti; pro tam ſingulari benignitate gratias tibi, quas mentes noſtræ capere poſſunt, maximas agimus, ſimul obſecrantes, ut hanc nobis felicitatem velis eſſe diuturnam, ut terra noſtra reddat proventum ſuum, ad tuam gloriam & noſtram conſolationem, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

4. *Pro*

4. *Pro pace & victoria.*

OMnipotens & æterne Deus, qui ſervis tuis pro fortiſſimo munimento eſſe ſoles, adverſus faciem inimicorum ſuorum, immenſas tibi laudes & gratias agimus, quod nos ab ingentibus periculis, quibus hoſtes nos implicarant, potenter liberaveris: Tuæ ſolius bonitati aſcribimus, quod non objecti fuerimus tanquam præda illorum dentibus; humiliter ſupplicantes, ut miſericordiam hanc tuam nobis perpetuo continuatam velis, quo totus orbis intelligat, te nobis ſalvatorem & potentem vindicem ſemper adeſſe, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

5. *Pro liberatione à peſte, vel morbida aliqua contagione.*

O Domine Deus, qui pro peccatis noſtris nos vulneraſti, & pro tranſgreſſionibus, nuperâ hac horrendâ

tuâ,

tuâ, & tremenda viſitatione conſumſiſti; & nunc tamen in medio Judicii miſericordiæ memor animas noſtras è mortis faucibus eripuiſti: Noſmetipſos paternæ tuæ bonitati totos offerimus, animas nempe noſtras & corpora à te redemta in hoſtiam viventem, ſemper laudantes & magnificantes miſericordias tuas in medio congregationis tuæ, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

Ordo Adminiſtrandæ COENÆ DOMINI, Seu *Sacræ Communionis.*

Quo tempore Cœna Domini celebrabitur Presbyter ſtans ad Septentrionalem partem Menſæ orationem Dominicam cum ſequente Collecta recitabit, populo in genua provoluto.

PAter noſter, qui es in cœlis, Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, ſicut

in cœlo & in terra. Panem noſtrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo. Quia tuum eſt regnum, potentia & gloria, in ſæcula ſæculorum. *Amen.*

Collecta.

OMnipotens Deus, cui omne cor patet, omnes affectus cogniti ſunt, & nullum ſecretum eſt abſconditum; Purifica cogitationes cordium noſtrorum per inſpirationem Spiritus ſancti, ut te ex animo amemus ſanctum nomen tuum debitâ veneratione celebremus, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

Tum Presbyter converſus ad populum, Decalogum integrum clara voce recitabit, Populus autem in genua adhuc provolutus poſt unumquodque mandatum, veniam petet à Deo pro illius violatione

violatione tempore præterito, & rogabit ut ſibi gratia concedatur qua illud ſervet in futurum, in hunc modum.

Miniſter.

I. LOcutus eſt Deus hos ſermones, & dixit, Ego ſum Dominus Deus tuus, non habebis Deos alienos coram me.

Populus.

Domine miſerere noſtri, & corda noſtra ad ſervandum hoc mandatum inclina.

Miniſter.

II. Non facies tibi ſculptile, neque omnem ſimilitudinem quæ eſt in cœlo deſuper, & quæ in terra deorſum, nec eorum quæ ſunt in aquis ſub terra. Non adorabis ea neque coles; Ego enim ſum Dominus Deus tuus fortis, Zelotes, viſitans iniquitatem patrum in filios, in tertiam & quartam generationem eorum qui oderunt me, & faciens miſericordiam in millia his qui diligunt me & cuſtodiunt præcepta mea.

Populus.

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

Minister.

III. Non assumes nomen Domini Dei tui in vanum, nec enim habebit insontem Dominus eum qui assumpserit nomen Domini Dei sui frustra.

Populus.

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

Minister.

IV. Memento ut diem Sabbati sanctifices, sex diebus operaberis & facies omnia opera tua; septimo autem die Sabbatum Domini Dei tui est, non facies omne opus in eo, tu & filius tuus & filia tua, servus tuus & ancilla tua, jumentum tuum, & advena qui est intra portas tuas. Sex enim diebus fecit Dominus cœlum & terram, & mare & omnia quæ in eis sunt:& requievit in die septimo,idcirco benedixit Dominus diei Sabbati & sanctificavit eum.

Popu-

Populus.

Domine miſerere noſtri, & corda noſtra ad ſervandum hoc mandatum inclina.

Miniſter.

V. Honora patrem tuum & matrem tuam, ut ſis longævus ſuper terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi.

Populus.

Domine miſerere noſtri, & corda noſtra ad ſervandum hoc mandatum inclina.

Miniſter.

VI. Non occides.

Populus.

Domine miſerere noſtri, & corda noſtra ad ſervandum hoc mandatum inclina.

Miniſter.

VII. Non mœchaberis.

Populus.

Domine miſerere noſtri, & corda noſtra ad ſervandum hoc mandatum inclina.

Miniſter.

VIII. Non furtum facies.

Populus.

Domine miſerere noſtri, & corda noſtra ad ſervandum hoc mandatum inclina.

Miniſter.

IX. Non loqueris contra proximum tuum falſum teſtimonium.

Populus.

Domine miſerere noſtri, & corda noſtra ad ſervandum hoc mandatum inclina.

Miniſter.

X. Non concupiſces domum proximi tui, nec deſiderabis uxorem ejus, non ſervum, non ancillam, non bovem, non aſinum, nec omnia quæ illius ſunt.

Populus.

Domine miſerere noſtri, & hæc omnia mandata tua cordibus noſtris, quæſumus, inſcribe.

Tum ſequetur Collecta pro Rege & Regina, Presbytero ſicut antea ſtante & dicente.

Oremus.

Oremus.

OMnipotens & ſempiterne Deus, ex ſacro verbo Tuo diſcimus corda regum in manu Tua eſſe, eaque à Te dirigi & inclinari prout divinæ Tuæ ſapientiæ optime viſum fuerit; ſupplices Te rogamus uti cor famulorum Tuorum *Gulielmi* Regis & *Mariæ* Reginæ Gubernatorum noſtrorum ita inclines atque dirigas, ut omni cogitatione verbo & opere indeſinenter quærant honorem ac gloriam Tuam; & populum Tuum eorum curæ demandatum cuſtodire opibus ac pace & pietate florentem ſtudeant. Hæc concede ô Pater miſericors propter dilectum filium Tuum Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

Tum dicetur Collecta diei. Ac immediate poſt Collectam, Presbyter leget Epiſtolam, dicens, Epiſtola [*ſeu,* portio Scripturæ aſſignata pro Epiſtola] ſcripta eſt capite———Epiſt. ——verſu

——— verſu ——— *Finita autem Epiſtola, dicet,* Hic deſinit Epiſtola. *Tum leget Evangelium (ſtante univerſo populo) dicens,* Sanctum Evangelium ſcriptum eſt capite ——— Evangelii ——— verſu ———

Epiphania, ſeu Chriſtus Gentibus revelatus.

Collecta.

DEus, qui unigenitum Filium tuum Gentibus, ſtella duce, revelaſti: concede propitius ut qui jam te fide cognoſcimus, poſt hanc vitam glorioſi Numinis Tui fruitionem conſequamur, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

Epiſtola. Epheſ. iij. 1.

CUjus rei gratia, ego Paulus, vinctus Chriſti Jeſu pro vobis Gentibus: ſi autem audiſtis diſpenſationem gratiæ Dei, quæ data eſt

mihi

mihi in vobis : quoniam ſecundum revelationem notum mihi factum eſt ſacramentum, ſicut ſupra ſcripſi in brevi, prout poteſtis legentes intelligere prudentiam meam in myſterio Chriſti, quod aliis generationibus non eſt agnitum filiis hominum, ſicuti nunc revelatum eſt ſanctis Apoſtolis ejus & Prophetis in Spiritu. Gentes eſſe cohæredes, & concorporales, & comparticipes promiſſionis ejus in Chriſto Jeſu, per Evangelium : cujus factus ſum ego Miniſter, ſecundum donum gratiæ Dei quæ data eſt mihi ſecundum operationem virtutis ejus. Mihi enim omnium ſanctorum minimo data eſt gratia hæc, in Gentibus evangelizare inveſtigabiles divitias Chriſti ; & illuminare omnes, quæ ſit diſpenſatio ſacramenti abſconditi à ſeculis in Deo, qui omnia creavit, ut innoteſcat principatibus & poteſtatibus in cœleſtibus per Eccleſiam, multiformis ſapientia Dei ; ſecundum præfinitionem ſæculorum quam fecit in Chriſto Jeſu Domino noſtro. In quo habemus

habemus fiduciam & acceſſum in confidentia per fidem ejus.

Evangelium. S. Matth. ij. 1.

CUm ergo natus eſſet Jeſus in Bethlehem Judæ in diebus Herodis regis, ecce, Magi ab Oriente venerunt Jeroſolymam, dicentes. Ubi eſt qui natus eſt Rex Judæorum? Vidimus enim ſtellam ejus in Oriente, & venimus adorare eum. Audiens autem Herodes Rex turbatus eſt, & omnis Jeroſolyma cum illo. Et congregans omnes principes Sacerdotum & Scribas populi, ſciſcitabatur ab eis ubi Chriſtus naſceretur. Et illi dixerunt ei, In Bethlehem Judæ. Sic enim ſcriptum eſt per Prophetam: & tu Bethlehem terra Juda, nequaquam minima es in principibus Juda: ex te enim exiet dux qui regat populum Iſrael. Tunc Herodes clam vocatis Magis, diligenter didicit ab eis tempus ſtellæ quæ apparuit eis. Et mittens illos in Bethlehem, dixit, ite,

&

& interrogate diligenter de puero: & cum inveneritis, renunciate mihi, ut & ego veniens adorem eum. Qui cum audissent regem abierunt: & ecce stella quam viderant in Oriente, antecedebat eos, usque dum veniens staret supra, ubi erat puer. Videntes autem stellam, gavisi sunt gaudio magno valde. Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre ejus, & procidentes adoraverunt eum: & apertis Thesauris suis obtulerunt ei munera, aurum, thus, & myrrham. Et responso accepto in somnis ne redirent ad Herodem, per aliam viam reversi sunt in Regionem suam.

Dominica prima post Epiphaniam.

Collecta.

VOta, quæsumus, Domine, supplicantis populi tui propitius exaudi, ac concede ut quæ illi facienda sunt percipiat, & ut gratia & virtute tua adjutus, ea quæ perceperit fideliter

liter impleat, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Rom. xij. 1.

OBsecro itaque vos fratres per misericordiam Dei, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum. Et nolite conformari huic sæculo; sed reformamini in novitate sensus vestri, ut probetis quæ sit voluntas Dei, bona, & beneplacens, & perfecta. Dico enim per gratiam quæ data est mihi, omnibus qui sunt inter vos, non plus sapere quam oportet sapere; sed sapere ad sobrietatem, & unicuique sicut Deus divisit mensuram fidei. Sicut enim in uno corpore, multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent; ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra.

Evan-

ET ibant parentes ejus per omnes annos in Jerusalem, in die solemni Paschæ. Et cum factus esset annorum duodecim, ascendentibus illis in Jerosolymam, secundum consuetudinem diei festi. Consummatisque diebus cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, & non cognoverunt parentes ejus. Existimantes autem illum esse in comitatu, venerunt iter diei, & requirebant eum inter cognatos & notos. Et non invenientes, regressi sunt in Jerusalem, requirentes eum. Et factum est post triduum invenerunt illum in templo, sedentem in medio Doctorum, audientem illos, & interrogantem eos. Stupebant autem omnes qui eum audiebant, super prudentia & responsis ejus. Et videntes admirati sunt: & dixit mater ejus ad illum, Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce, pater tuus & ego dolentes quærebamus te. Et ait ad illos, Quid est quod me quærebatis? Nesciebatis

quia in his quæ Patris mei sunt, oportet me esse? Et ipsi non intellexerunt verbum, quod locutus est ad eos. Et descendit cum eis, & venit Nazareth, & erat subditus illis: & mater ejus conservabat omnia verba hæc in corde suo. Et Jesus proficiebat sapientia & ætate, & gratia apud Deum & homines.

Dominica prima post Pascha.

Collecta.

OMnipotens Pater, qui Filium tuum unigenitum dedisti ut pro peccatis nostris moreretur, & propter justificationem nostram resurgeret, concede ut abjecto malitiæ & nequitiæ fermento, in puritate vitæ & veritate semper tibi serviamus, per merita ejusdem Filii tui Jesu Christi Domini nostri. *Amen.*

Epistola, 1 S. Joan. v. 4.

OMne quod natum est ex Deo, vincit mundum, & hæc est victoria quæ vincit mundum, fides nostra.

noſtra. Quis eſt, qui vincit mundum, niſi qui credit quoniam Jeſus eſt Filius Dei? Hic eſt, qui venit per aquam, & ſanguinem, Jeſus Chriſtus: non in aqua ſolum: ſed in aqua & ſanguine. Et ſpiritus eſt, qui teſtificatur: quoniam Chriſtus eſt veritas: quoniam tres ſunt, qui teſtimonium dant in Cœlo: Pater, Verbum & Spiritus Sanctus, & hi tres, unum ſunt. Et tres ſunt, qui teſtimonium dant in terra, Spiritus, & aqua, & ſanguis: & hi tres unum ſunt. Si teſtimonium hominum accipimus: teſtimonium Dei majus eſt, quoniam hoc eſt teſtimonium Dei quod majus eſt, quoniam teſtificatus eſt de Filio ſuo. Qui credit in Filium Dei, habet teſtimonium Dei in ſe. Qui non credit filio, mendacem facit eum, quia non credit in teſtimonium quod teſtificatus eſt Deus de Filio ſuo. Et hoc teſtimonium, quoniam vitam æternam dedit nobis Deus; & hæc vita, in Filio ejus eſt: qui habet Filium Dei: habet vitam: qui non habet Filium Dei, vitam non habet.

Evan-

CUm sero esset die illo, una Sabbathorum, & fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati propter metum Judæorum; venit Jesus, & stetit in medio, & dixit eis: pax vobis. Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus & latus. Gavisi sunt ergo discipuli viso domino: dixit ergo eis iterum, pax vobis: sicut misit me Pater, & ego mitto vos, & hoc cum dixisset, insufflavit, & dixit eis: accipite Spiritum Sanctum: quorum remiseritis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta sunt.

Dominica Trinitatis.

Collecta.

OMnipotens & æterne Deus, qui nobis famulis tuis gratiam largitus es ad cognoscendam in confessione veræ fidei, æternæ Trinitatis gloriam, & ad adorandam, in potentia

divina Majeſtatis unitatem ; quæſumus ut in ejuſdem fidei firmitate tuo beneficio permanentes, ab omnibus adverſis nos immunes ſemper præſtare velis, qui vivis & regnas unus Deus, in ſæcula ſæculorum. *Amen.*

Pro Epiſtola. Apocal. iv. 1.

POſt hæc vidi ; & ecce oſtium apertum in cœlo ; & vox prima quam audivi tanquam tubæ loquentis mecum, dicens, aſcende huc, & oſtendam tibi quæ oportet fieri poſt hæc, & ſtatim fui in ſpiritu : & ecce ſedes erat poſita in cœlo, & ſupra ſedem ſedens. Et qui ſedebat, ſimilis erat aſpectui lapidis iaſpidis & ſardii : Et iris erat in circuitu ſedis, ſimilis viſioni ſmaragdinæ. Et in circuitu ſedis, ſedilia viginti quatuor : & ſuper thronos viginti quatuor ſeniores ſedentes, circum-amicti veſtimentis albis, & in capitibus eorum coronæ aureæ. Et de throno procedebant fulgura, & voces, & tonitrua : &

 ſeptem

septem lampades ardentes ante thronum, quæ sunt septem spiritus Dei. Et in conspectu sedis, tanquam mare vitreum, simile crystallo, & in medio sedis, & in circuitu sedis quatuor animalia plena oculis ante & retro. Et animal primum, simile leoni: & secundum animal simile vitulo; & tertium animal, habens faciem quasi hominis: & quartum animal, simile aquilæ volanti. Et quatuor animalia, singula eorum habebant alas senas: & in circuitu & intus plena sunt oculis, & requiem non habebant die ac nocte dicentia; sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui erat, qui est, & qui venturus est. Et cum darent illa animalia gloriam, & honorem & benedictionem sedenti super thronum, viventi in sæcula sæculorum, procidebant viginti quatuor seniores ante sedentem in throno, & adorabant viventem in sæcula sæculorum, & mittebant coronas suas ante thronum dicentes: dignus es Domine Deus noster accipere gloriam, & ho-

norem,

norem, & virtutem, quia tu creaſti omnia, & propter voluntatem tuam erant & creata ſunt.

Evangelium. S. Joan. iij. 1.

ERat homo ex Phariſæis, Nicodemus nomine, princeps Judæorum. Hic venit ad Jeſum nocte, & dixit ei; Rabbi, ſcimus quia à Deo veniſti magiſter: nemo enim poteſt hæc ſigna facere quæ tu facis, niſi fuerit Deus cum eo. Reſpondit Jeſus, & dixit ei, Amen, amen, dico tibi niſi quis natus fuerit denuo, non poteſt videre regnum Dei. Dicit ad eum Nicodemus; quomodo poteſt homo naſci cum ſit ſenex? Nunquid poteſt in ventrem matris ſuæ iterum introire, & renaſci? Reſpondit Jeſus; Amen, amen, dico tibi, niſi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu ſancto, non poteſt introire in regnum Dei. Quod natum eſt ex carne, caro eſt; & quod natum eſt ex Spiritu, Spiritus eſt. Non mireris quia dixi tibi, oportet

oportet vos denuo nafci. Spiritus ubi vult fpirat; & vocem ejus audis, fed nefcis unde veniat aut quo vadat: fic eft omnis, qui natus eft ex Spiritu. Refpondit Nicodemus & dixit ei: quomodo poffunt hæc fieri? Refpondit Jefus, & dixit ei, Tu es magifter in Ifrael, & hæc ignoras? Amen, amen, dico tibi, quia quod fcimus loquimur, & quod vidimus teftamur, & teftimonium noftrum non accipitis. Si terrena dixi vobis & non creditis: quomodo, fi dixero vobis cœleftia, credetis? Et nemo afcendit in cœlum, nifi qui defcendit de cœlo, filius hominis, qui eft in cœlo. Et ficut Moyfes exaltavit ferpentem in deferto; ita exaltari oportet Filium hominis; ut omnis qui credit in ipfum non pereat, fed habeat vitam æternam.

Dominica

Dominica decima ſexta poſt Trinit.

Collecta.

ECcleſiam tuam Domine, perpetuo miſericordiæ tuæ ſubſidio mundato & munito: & quia ſine ope tua non poteſt ſalva conſiſtere, tuo ſemper auxilio tuaque bonitate cuſtodiatur, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

Epiſtola. Epheſ. iij. 13.

PEto, ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis, quæ eſt gloria veſtra: hujus rei gratia flecto genua mea, ad Patrem Domini noſtri Jeſu Chriſti, ex quo omnis paternitas in cœlis, & in terra nominatur: ut det vobis ſecundum divitias gloriæ ſuæ virtute corroborari per Spiritum ejus in interiori homine, Chriſtum habitare per fidem in cordibus veſtris in charitate; radicati & fundati, ut poſſitis compre-

comprehendere cum omnibus ſanctis, quæ ſit latitudo, & longitudo, & ſublimitas, & profundum, ſcire etiam ſupereminentiam ſcientiæ, charitatem Chriſti, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei. Ei autem qui potens eſt omnia facere ſuperabundanter quam petimus aut intelligimus, ſecundum virtutem quæ operatur in nobis, ipſi gloria in Eccleſia, & in Chriſto Jeſu, in omnes generationes ſæculi ſæculorum. *Amen.*

Evangelium. S. Luc. vij. 11.

ET factum, deinceps ibat Jeſus in civitatem, quæ vocatur Naim: & ibant cum eo diſcipuli ejus, & turba copioſa. Cum autem appropinquaret portæ civitatis, ecce defunctus efferebatur filius unicus matris ſuæ: & hæc vidua erat: & turba civitatis multa cum illa. Quam cum vidiſſet Dominus miſericordia motus ſuper eam dixit illi, noli flere. Et acceſſit & tetigit loculum; hi autem qui portabant

portabant ſteterunt. Et ait; Adoleſcens, tibi dico ſurge: & reſedit qui erat mortuus, & cœpit loqui. Et dedit illum matri ſuæ. Accepit autem omnes timor: & magnificabant Deum, dicentes, Quia propheta magnus ſurrexit in nobis: & quia Deus viſitavit plebem ſuam. Et exiit hic ſermo in univerſam Judæam de eo, & in omnem circa regionem.

Dominica decima ſeptima poſt Trin.

Collecta.

TUa nos Domine, ſemper gratia præveniat & ſequatur, adeoque bonis omnibus operibus jugiter præſtet intentos, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

Epiſtola. Epheſ. iv. 1.

OBſecro itaque vos ego vinctus in Domino, ut digne ambuletis vocatione qua vocati eſtis, cum omni humi-

humilitate, & mansuetudine, cum patientia, supportantes invicem in charitate, soliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis. Unum corpus, & unus spiritus, sicut vocati estis in una spe vocationis vestræ: unus Dominus, una fides, unum baptisma. Unus Deus & Pater omnium, qui super omnes, & per omnia, & in omnibus nobis.

Evangelium. S. Luc. xiv. 1.

FActum est cum intrasset Jesus in domum cujusdam principis Pharisæorum Sabbatho manducare panem, & ipsi observabant eum. Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum. Et respondens Jesus dixit ad Legisperitos, & Pharisæos, dicens, si licet Sabbatho curare? At illi tacuerunt. Ipse vero apprehensum sanavit eum, ac dimisit. Et respondens ad illos dixit. Cujus vestrum Asinus aut Bos in puteum cadet, & non continuo extrahet illum die Sabbathi? Et non poterant ad hæc re-

spondere

ſpondere illi. Dicebat autem & ad invitatos parabolam, intendens quomodo primos accubitus eligerent, dicens ad illos: cum invitatus fueris ad nuptias, non diſcumbas in primo loco, ne forte honoratior te ſit invitatus ab illo: Et veniens is qui te & illum vocavit, dicat tibi, da huic locum, & tunc incipias cum rubore noviſſimum locum tenere. Sed cum vocatus fueris, vade, recumbe in noviſſimo loco: ut cum venerit qui te invitavit, dicat tibi, Amice aſcende ſuperius. Tunc erit tibi gloria coram ſimul diſcumbentibus: quia omnis qui ſe exaltat humiliabitur, & qui ſe humiliat exaltabitur.

Dominica decima octava poſt Trinit.

Collecta.

GRatiam eam Populo tuo concede quæſumus, Domine, qua mundi, carnis & Diaboli tentationibus reſiſtere, & Te ſolum verum Deum

puro affectu puraque mente sectari possit, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. 1 Cor. i. 4.

GRatias ago Deo meo semper pro vobis, in gratia Dei quæ data est vobis in Christo Jesu, quod in omnibus facti estis divites in illo in omni verbo, & in omni scientia (sicut testimonium Christi confirmatum est in vobis) ita ut nihil vobis desit in ulla gratia expectantibus revelationem Domini nostri Jesu Christi. Qui & confirmabit vos usque in finem sine crimine in die adventus Domini nostri Jesu Christi.

Evangelium. S. Matth. xxij. 34.

PHarisæi autem audientes quod silentium imposuisset Sadducæis, convenerunt in unum: & interrogavit eum unus ex eis, Legis doctor tentans eum, magister quod est mandatum

datum magnum in Lege? Ait illi Jesus, diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua. Hoc eſt maximum & primum mandatum. Secundum autem ſimile eſt huic, diliges proximum tuum ſicut teipſum. In his duobus mandatis tota lex pendet & Prophetæ. Congregatis autem Phariſæis, interrogavit eos Jeſus dicens; quid vobis videtur de Chriſto? Cujus filius eſt? Dicunt ei, David. Ait illis, quomodo ergo David in ſpiritu vocat eum Dominum, dicens, dixit Dominus Domino meo, ſede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos ſcabellum pedum tuorum? Si ergo David vocat eum Dominum, quomodo filius ejus eſt? Et nemo poterat ei reſpondere verbum, neque auſus fuit quiſquam ex illa die eum amplius interrogare.

Dominica decima nona post Trinit.

Collecta.

QUæsumus Domine, quia Tibi sine Te placere non possumus, dirigat corda nostra in omnibus Sanctus Spiritus tuus, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Ephes. iv. 17.

HOc igitur dico, & testificor in Domino, ut jam non ambuletis, sicut & Gentes ambulant in vanitate sensus sui, tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati à vita Dei per ignorantiam quæ est in illis, propter cœcitatem cordis ipsorum: qui desperantes, semetipsos tradiderunt impudicitiæ in operationem immunditiæ omnis, in avaritiam. Vos autem non ita didicistis Christum: si tamen illum audistis, & in ipso edocti estis, sicut est veritas in Jesu, deponere

nere vos ſecundum priſtinam converſationem veterem hominem, qui corrumpitur ſecundum deſideria erroris. Renovamini autem ſpiritu mentis veſtræ: & induite novum hominem, qui ſecundum Deum creatus eſt in juſtitia, & ſanctitate veritatis. Propter quod deponentes mendacium, loquimini veritatem unuſquiſque cum proximo ſuo: quoniam ſumus invicem membra. Iraſcimini & nolite peccare: Sol non occidat ſuper iracundiam veſtram: nolite locum dare Diabolo. Qui furabatur, jam non furetur: magis autem laboret operando manibus ſuis quod bonum eſt, ut habeat unde tribuat neceſſitatem patienti. Omnis ſermo malus ex ore veſtro non procedat: Sed ſi quis bonus ad ædificationem fidei, ut det gratiam audientibus. Et nolite contriſtare Spiritum ſanctum Dei: in quo ſignati eſtis in diem redemptionis. Omnis amaritudo, & ira, & indignatio, & clamor, & blaſphemia tollatur à vobis cum omni malitia. Eſtote autem in-

vicem benigni, misericordes, donantes invicem sicut & Deus in Christo donavit vobis.

Evangelium. S. Matth. ix. 1.

ASCendens Jesus in naviculam, transfretavit: & venit in civitatem suam, & ecce offerebant ei paralyticum jacentem in lecto. Et videns Jesus fidem illorum, dixit paralytico; confide fili, remittuntur tibi peccata tua: Et ecce quidam de Scribis dixerunt intra se, hic blasphemat. Et cum vidisset Jesus cogitationes eorum, dixit: Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris? Quid est facilius dicere? Dimittuntur tibi peccata tua? An dicere, Surge, & ambula? Ut autem sciatis, quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata: tunc ait paralytico, surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam: & surrexit, & abiit in domum suam. Videntes autem turba timuerunt, & glorificaverunt Deum, qui dedit potestatem talem hominibus.

Dominica vigesima post Trinit.

Collecta.

OMnipotens ac summe misericors Deus, ab omnibus noxiis clementi tua bonitate, nos protege; ut mente juxta atque corpore expediti, ea quæ fieri vis, alacriter exequamur, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Ephes. v. 15.

VIdete itaque fratres quomodo caute ambuletis, non quasi insipientes, sed ut sapientes: redimentes tempus, quoniam dies mali sunt, Propterea nolite fieri imprudentes: sed intelligentes quæ sit voluntas Dei. Et nolite inebriari vino in quo est luxuria, sed impleamini Spiritu sancto. Loquentes vobismetipsis in Psalmis & hymnis, & canticis spiritualibus, cantantes & psallentes in cordibus vestris

Domino:

Domino: gratias agentes ſemper pro omnibus, in nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti Deo & Patri; ſubjecti invicem, in timore Chriſti.

Evangelium. S. Matth. xxij. 1.

RESpondens Jeſus, dixit iterum in parabolis eis, dicens; Simile factum eſt regnum cœlorum homini regi, qui fecit nuptias filio ſuo, & miſit ſervos ſuos vocare invitatos ad nuptias: & nolebant venire. Iterum miſit alios ſervos dicens, Dicite invitatis, Ecce prandium meum paravi; tauri mei, & altilia occiſa ſunt, & omnia parata, venite ad nuptias. Illi autem neglexerunt, & abierunt, alius in villam ſuam, alius vero ad negotiationem ſuam: reliqui vero tenuerunt ſervos ejus, & contumeliis affectos occiderunt. Rex autem cum audiſſet iratus eſt, & miſſis exercitibus ſuis perdidit homicidas illos & civitatem illorum ſuccendit. Tunc ait ſervis ſuis, nuptiæ quidem paratæ ſunt:

ſunt: ſed qui invitati erant non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarum: & quoſcunque inveneritis, vocate ad nuptias. Et egreſſi ſervi ejus in vias congregaverunt omnes quos invenerunt malos & bonos: & impletæ ſunt nuptiæ diſcumbentium. Intravit autem rex ut videret diſcumbentes: & vidit ibi hominem non veſtitum veſte nuptiali. Et ait illi, Amice, quomodo huc intraſti non habens veſtem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit rex miniſtris, ligatis manibus & pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus & ſtridor dentium. Multi enim ſunt vocati, pauci vero electi.

Finito autem Evangelio, cantatur, aut recitatur ſequens Symbolum, ſtante adhuc univerſo populo ut antea.

CRedo in unum Deum Patrem Omnipotentem, factorem cœli & terræ, atque viſibilium omnium

&

& invisibilium: Et in unum Dominum nostrum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, ex Patre natum ante omnia sæcula. Deum de Deo, Lumen de Lumine: Deum verum de Deo vero; Genitum non factum: Consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt: Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de cœlis, Et incarnatus est de Spiritu sancto, ex Maria Virgine, & homo factus est, Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato. Passus & sepultus est, Et resurrexit tertia die secundum Scripturas, Et ascendit in cœlum, Sedet ad dextram Patris. Et iterum venturus est cum gloria, judicare vivos & mortuos: Cujus regni non erit finis.

Et in Spiritum sanctum, Dominum & vivificantem, Qui ex Patre Filioque procedit, Qui cum Patre & Filio simul adoratur & conglorificatur, Qui loquutus est per Prophetas. Et unam sanctam, Catholicam, & Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum

unum Baptiſma in remiſſionem peccatorum, Et expecto reſurrectionem mortuorum, Et vitam venturi ſæculi. *Amen.*

Tum Presbyter ad Menſam Domini revertitur, & Offertorium incipit, una aut altera, aut etiam pluribus harum ſententiarum recitatis.

SIc luceat lux veſtra coram hominibus ut videant opera veſtra bona, & glorificent Patrem veſtrum qui in cœlis eſt. S. *Matth.* v. 16.

Nolite theſaurizare vobis theſauros in terra; ubi ærugo & tinea demolitur, & ubi fures effodiunt & furantur. Theſaurizate autem vobis theſauros in cœlo; ubi neque ærugo neque tinea demolitur; & ubi fures non effodiunt nec furantur. S. *Matth.* vi. 19, 20.

Hoc autem dico, qui parce ſeminat, parce & metet; & qui ſeminat in benedictionibus, de benedictionibus & metet. Unuſquiſque prout deſtinavit

navit in corde; non ex triſtitia aut ex neceſſitate. Hilarem enim datorem diligit Deus. 2 *Cor.* ix. 6, 7.

Non enim injuſtus Deus, ut obliviſcatur operis veſtri & dilectionis quam oſtenditis in nomine ipſius, qui miniſtraſtis ſanctis & miniſtratis. *Heb.* vi. 10.

Beneficentiæ autem & communionis nolite obliviſci. Talibus enim hoſtiis promeretur Deus. *Heb.* xiij. 16.

Beatus vir qui intelligit ſuper egenum & pauperem; in die mala liberabit eum Dominus. *Pſal.* xli. 1.

Tum dicit Presbyter.

Oremus pro univerſo ſtatu Eccleſiæ Chriſti hic in terra militantis.

OMnipotens & æterne Deus, qui per ſanctum Apoſtolum tuum nos docuiſti orare, obſecrare, deprecari, & gratias agere pro omnibus hominibus; Te rogamus ſupplices ut clementer (*eleemoſynas atque oblationes noſtras*

noſtras accipias, &c.) has noſtras orationes quas divinæ majeſtati tuæ offerimus, exaudias; ſupplicantes, ut ſpiritum veritatis, unitatis ac concordiæ univerſæ Eccleſiæ tuæ inſpires. Concede etiam ut quotquot ſanctum nomen tuum confitentur, ii omnes in ſancti verbi tui veritate conſentiant, vivantque inter ſe in charitate concordes. Inſuper te rogamus ſupplices ut omnes Reges, Principes ac Dynaſtas, Chriſtum profitentes, ſerves ac tuearis, imprimis autem famulos tuos *Gulielmum* & *Mariam*, Regem noſtrum & Reginam, ut ſub iis pie & tranquille vivamus. Da etiam Conſiliariis ipſorum univerſis, ſinguliſque Magiſtratu aliquo ſub ipſis fungentibus, ut recte ac ſine perſonarum acceptione jus dicant, nequitiam & vitia coercendo, & veram Dei religionem, & virtutem tuendo & propagando. Eam autem gratiam Epiſcopis ac Miniſtris omnibus largire, qua cum moribus tum doctrina, verbum tuum vivum patefaciant, pro-

moveant, & illuſtrent, & recte riteque Sacramenta tua ſancta adminiſtrent. Et populo tuo univerſo, huic autem Cœtui præſertim, concede ut animo miti, ac debita reverentia, ſanctum verbum tuum audiant ac excipiant, tibi vere ſervientes, in ſanctitate & juſtitia, omnibus diebus vitæ ſuæ. Maxima inſuper cum animi demiſſione te rogamus Domine, pro benignitate tua, ut eos omnes conſoleris & adjuves, qui anguſtiis, doloribus, inopia, morbo, aliiſve rebus adverſis premuntur. Atque ſancto nomini tuo benedicimus pro omnibus famulis tuis, qui in fide ac timore tuo ex hac vita migrarunt; ſuppliciter te rogantes, ut gratia nobis concedatur, qua eorum exempla bona ſequuti, una cum illis regni tui cœleſtis fiamus participes. Hæc nobis concede, Pater, propter Jeſum Chriſtum, Mediatorem & Advocatum noſtrum unicum. *Amen.*

Tum

Tum Presbyter ad accipiendam ſacram Communionem accedentibus dicit,

VOs quos vere & ſerio peccatorum veſtrorum penitet, quique proximos vera charitate complectimini, & vitam novam inſtituere decreviſtis, mandatis Dei obſequendo, & in viis ejus ſanctis poſthac ambulando: cum fide accedite, & hoc ſanctum Sacramentum accipite in ſolatium veſtrum: atque omnipotenti Deo magna cum animi demiſſione confitemini, in genua modeſte provoluti.

Tum hæc generalis Confeſſio eorum omnium nomine quibus propoſitum eſt ſacram Communionem accipere, fit ab aliquo Miniſtrorum, ipſo & Populo univerſo in genua humiliter provolutis, ac dicentibus:

OMnipotens Deus, Pater Domini noſtri Jeſu Chriſti, Rerum omnium conditor, Hominum omnium judex,

dex, Confitemur ac deploramus multiplicia peccata & ſcelera noſtra, Quæ ſubinde flagitioſe admodum commiſimus, Cogitatione, verbo, & opere, Contra divinam tuam majeſtatem, Iram atque indignationem tuam adverſus nos juſtiſſime provocantes. Serio nos pœnitet; Et ex animo dolemus ob ejuſmodi delicta noſtra; Eorum recordatio nobis acerba eſt, Onus intolerabile. Miſerere noſtri, Miſerere noſtri, Pater ſumme miſericors. Propter filium tuum Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum, Præteritorum omnium, veniam concede; Da etiam ut in poſterum ſemper tibi ſerviamus & placeamus in novitate vitæ, Ad nominis tui honorem & gloriam, Per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

Tum Presbyter (aut Epiſcopus ſi adſit) erigit ſe, & converſus ad Populum hanc abſolutionem pronuntiat:

OMnipotens Deus Pater noſter cœleſtis, qui ex ſumma miſericordia peccatorum remiſſionem promiſit

misit iis omnibus qui serio atque ex animo pœnitentes cum vera fide ad eum se convertunt, vestri misereatur, peccata vestra vobis omnia condonet, ab iisque vos liberet; vos confirmet & roboret in omni bono, vosque perducat ad vitam æternam, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Deinde Presbyter dicit.

Audite suavissima verba Christi Servatoris nostri ad consolandum eos omnes qui ad ipsum revera convertuntur.

VEnite ad me omnes qui laboratis atque onerati estis, & ego reficiam vos. S. *Matth.* xi. 28.

Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum dederit, ut omnis qui credit in eum; non pereat sed habeat vitam æternam. S. *Joan.* iij. 16.

Audite etiam quid dicat Sanctus Paulus.

Fidelis sermo, & omni acceptione dignus, quod Christus Jesus venit in

in hunc mundum peccatores ſalvos facere. 1 *Tim.* i. 15.

Audite etiam quid dicat Sanctus Joannes:

Si quis peccaverit, Advocatum habemus apud Patrem, Jeſum Chriſtum juſtum, & ipſe eſt propitiatio pro peccatis noſtris. 1 S. *Joan.* ij. 1.

Poſt quæ pergit Presbyter dicens.

Surſum corda.

Reſp. *Elevamus ad Dominum.*

Presb. Gratias agamus Domino Deo noſtro.

Reſp. *Dignum & juſtum eſt.*

Tum Presbyter ad menſam Domini converſus dicit.

VEre dignum & juſtum eſt, & indiſpenſabili officio tenemur tibi ſemper & ubique gratias agere, Domine, Sancte Pater, Omnipotens æterne Deus.

IDeo cum Angelis, & Archangelis, cumque omni militia cœleſtis exercitus, glorioſum nomen tuum laudamus

laudamus, & magnificamus, te ſine ſine celebrantes ac dicentes, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth, pleni ſunt cœli & terra gloria tua. Oſanna tibi in excelſis Deus. *Amen.*

Tum Presbyter in genua provolutus ad Menſam Domini, hanc ſequentem Orationem dicit eorum omnium nomine qui ſunt communicaturi.

NOn ideo ad hanc menſam tuam audemus accedere, Domine miſericors, quod in noſtra juſtitia confidamus, ſed in multitudine ac magnitudine miſerationum tuarum. Non ſumus digni qui micas colligamus ſub menſa tua. Tu vero idem es Dominus cujus proprium eſt ſemper miſereri. Nobis igitur concede Domine miſericors, carnem Filii tui dilectiſſimi Jeſu Chriſti, ſic comedere, ſicque ſanguinem illius bibere, ut corpora noſtra peccatis inquinata, munda fiant, per illius corpus, & animæ noſtræ

abluantur

abluantur in pretioso ipsius sanguine, utque perpetuo in ipso habitemus, & ipse in nobis. *Amen.*

Quum Presbyter stans ante Mensam Domini, Panem & Vinum ita disposuerit ut expeditius ac decentius possit panem frangere coram Populo, & Calicem in manus sumere, dicit orationem consecrationis prout sequitur.

OMnipotens Deus, Pater noster cœlestis, qui ex immensa tua misericordia Jesum Christum Filium tuum unicum dedisti, ut mortem crucis subiret pro redemptione nostra, qui ibi (unica sui ipsius oblatione semel facta) plenum, perfectum, & sufficiens sacrificium obtulit, oblationem & satisfactionem pro peccatis totius mundi, & instituit præcepitque nobis in sancto Evangelio suo, perpetuam memoriam pretiosæ suæ mortis celebrare, usque dum redeat. Exaudi nos quæsumus supplices, Pater misericors, & concede ut nos sumentes has

crea-

creaturas tuas panem & vinum, juxta ſanctam inſtitutionem Filii tui Servatoris noſtri Jeſu Chriſti, in memoriam mortis ac paſſionis illius, participes fiamus beatiſſimi illius corporis ac ſanguinis; Qui ea nocte qua tradebatur accepit [1] panem; & cum gratias egiſſet, illum [2] fregit, ac dedit diſcipulis ſuis, dicens, Accipite, comedite, [3] hoc eſt corpus meum, quod pro vobis datur, hoc facite in meam commemorationem. Similiter poſtquam cœnatum eſt [4] accepit Calicem, & poſtquam gratias egiſſet, dedit illis dicens, Bibite ex hoc omnes, [5] hic eſt enim ſanguis meus Novi Teſtamenti, qui pro vobis & pro multis effunditur in remiſſionem peccatorum. Hoc facite quotieſcunque biberitis in meam commemorationem.

1 Hic Presbyter accipit patenam in manus.

2 Hic autem frangit panem.

3 Hic manu porrecta tangit quicquid panis ibi fuerit.

4 Hic calicem manu prehendit.

5 Et hic vaſa omnia (ſive ſint calices ſive lagenæ) in quibus eſt vinum conſecrandum, tangit porrecta manu.

Tunc Minister primus sacram Communionem sumit ipse sub utraque specie; tum pergit eam porrigere Episcopis, Presbyteris & Diaconis, eodem modo, si qui adfuerint; postea vero etiam plebi in manus ordine, singulis humiliter in genua provolutis. Unicuique autem panem porrigens dicit:

CORpus Domini nostri Jesu Christi, quod pro te traditum est, Corpus & animam tuam servet in vitam æternam. Accipe & comede hoc, in memoriam quod Christus mortuus est pro te, & fide illo vescitor, in corde tuo, cum gratiarum actione.

Minister Calicem porrigens unicuique, dicit:

SAnguis Domini nostri Jesu Christi, qui pro te effusus est, Corpus & animam tuam servet in vitam æternam, Bibe hoc in memoriam quod sanguis Christi pro te effusus est, & gratias age.

Si quantum panis aut vini consecratum fuerat, id totum absumptum est priusquam omnes communicaverint; Presbyter

byter majorem copiam consecrat juxta prius præscriptam formulam: incipiens à verbis (Servator noster Christus eadem nocte qua, *&c.*) *ad benedicendum Pani, & ab his* (similiter postquam Cœnatum) *ad benedicendum Calici.*

Postquam omnes communicaverint, Minister redit ad Mensam Domini, & reverenter super ea reponit quicquid superfuerit ex consecratis Elementis, illud cooperiens mundo linteo.

Tum Presbyter recitat Orationem Dominicam, Populo unamquamque Petitionem, post ipsum iterante.

PAter noster, qui es in cœlis. Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cœlo & in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo. Quia tuum est regnum, potentia & gloria, in secula seculorum. *Amen.*

Deinde

Deinde dicitur, ut habetur in sequentibus.

O Domine ac Pater cœleſtis, nos humiles famuli rogamus ſupplices paternam tuam bonitatem, ut hoc laudis & gratiarum actionis ſacrificium clementer accipias, humillime ſupplicantes ut propter merita & mortem Filii tui Jeſu Chriſti, & per fidem in illius ſanguinem concedas, ut nos cum univerſa Eccleſia peccatorum noſtrorum remiſſionem, cæteraque omnia beneficia paſſionis illius conſequamur. Hic autem offerimus ac præſentamus tibi, O Domine, nos ipſos, animas noſtras & corpora, tibi hoſtiam rationalem ſanctam & vivam, ſubmiſſe rogantes ut quotquot participes ſumus hujus ſanctæ Communicnis, tua gratia & cœleſti benedictione repleamur. Et quanquam indigni ſumus ob multiplicia peccata noſtra, qui tibi ullum ſacrificium offeramus, attamen te rogamus ſupplices, ut acceptum habeas hoc debitum obſequium

quium ac hunc cultum nostrum, non intuendo merita nostra, sed condonando delicta, per Jesum Christum Dominum nostrum, per quem & cum quo, in unitate Spiritus sancti, Tibi sit, Pater Omnipotens, omnis honor & gloria, in sæcula sæculorum. *Amen.*

GLoria in excelsis Deo, & in terra pax, bona voluntas hominibus. Te laudamus, Tibi benedicimus; Te adoramus, Te glorificamus; Tibi gratias agimus propter summam gloriam tuam, Domine Deus Rex cœli, Deus Pater omnipotens.

Domine Fili unigenite Jesu Christe, Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris qui tollis peccata mundi, miserere nostri. Qui tollis peccata mundi, miserere nostri. Qui tollis peccata mundi, suscipe orationem nostram. Qui sedes ad dexteram Dei Patris, miserere nostri.

Quoniam Tu solus sanctus, Tu solus Dominus, Tu solus ô Christe, cum

Spiritu ſancto, altiſſimus in gloria Dei Patris. *Amen.*

PAx Dei, quæ ſuperat omnem intellectum ſervet corda veſtra & mentes veſtras, in cognitione & amore Dei & Filii ejus Jeſu Chriſti Domini noſtri: Et favor omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, vobis adſit ſemperque vobiſcum maneat. *Amen.*

Collectæ poſt Offertorium dicendæ, quando non celebratur Communio, quolibet die, una, aut altera, aut etiam plures. Dici etiam poterunt pro data occaſione, poſt Collectas Matutinarum, aut Veſpertinarum Precum, Communionis aut Litaniæ, prout Miniſtro videbitur.

ADeſto propitius Domine, his noſtris ſupplicationibus ac precibus, & viam famulorum tuorum ad conſe-

consequendam vitam æternam dirige; ut inter omnes mortalis hujus vitæ mutationes, ac casus, tuo semper clementissimo, ac præsentissimo auxilio protegantur, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

DOmine omnipotens, & æterne Deus, corda & corpora nostra, quæsumus, dirigere, sanctificare, ac regere digneris, in viis legis tuæ, & in operibus mandatorum tuorum: ut potentissima tua protectione cum corpore tum animo hic, & in æternum tui simus, per Jesum Christum Dominum & Servatorem nostrum. *Amen.*

DA quæsumus omnipotens Deus, ut quæ verba hodie externis auribus audivimus, ea sic cordibus nostris per gratiam tuam inserantur, ut in nobis probæ vitæ fructum semper proferant, ad nominis tui honorem ac laudem, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

ACtiones noſtras ſingulas Domine clementiſſimo tuo favore præveni, & perpetuo auxilio proſequere, ut in omnibus operibus noſtris in te incœptis, continuatis, & finitis, ſanctum nomen tuum glorificemus, & tandem miſeratione tua vitam æternam conſequamur, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

OMnipotens Deus, fons omnis ſapientiæ, cui perſpecta eſt indigentia noſtra, priusquam petamus, & nota ignorantia noſtra, dum petimus, infirmitates noſtras miſerere quæſumus, & quæ vel propter indignitatem noſtram non audemus, vel propter cœcitatem petere non valemus, ea nobis largiri digneris per merita Filii tui Domini noſtri Jeſu Chriſti. *Amen.*

OMnipotens Deus, qui pollicitus es te eorum preces exauditurum, qui in Filii tui nomine petituri

ſunt,

ſunt, aures tuas nobis, qui orationes & ſupplicationes noſtras jam tibi obtulimus, propitius inclina, & da ut quæ ſecundum voluntatem tuam vera fide petiimus, revera impetremus, ad indigentiæ noſtræ ſubſidium, & gloriæ tuæ patefactionem, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

G R A T I Æ.

Ante cibum.

NOs miſeri homines & egeni, pro cibis quos nobis ad corporis ſubſidium benigne es largitus; Tibi Deus omnipotens, Pater cœleſtis, gratias reverenter agimus; ſimul obſecrantes, ut iis ſobrie, modeſte atque grate utamur. Inſuper petimus, ut cibum angelorum, verum panem cœleſtem, verbum Dei æternum, Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum nobis

 im-

impertiaris; utque illo mens noſtra paſcatur, & per carnem & ſanguinem ejus foveamur, alamur, & corroboremur. *Amen.*

Poſt cibum.

OMnipotens & miſericors Deus, qui donis tuis nos exſatiaſti, effice ut quicquid per nos fieri aut prætermitti velis, diligenter obſervemus, mandata tua univerſa, promto atque fideli obſequio obeuntes, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. *Amen.*

Antiph. Domine ſalvos fac Regem & Reginam.

Reſp. *Et exaudi nos, quando invocamus te.*

II.

DEus in cujus manu ſunt corda Regum, qui es humilium conſolator, fidelium fortitudo, protector omnium in te ſperantium; da Regi

nostro *Gulielmo*, Reginæ *Mariæ*, populoque Christiano, ut te Regem regum, & dominantium Dominum, agnoscant semper & venerentur; & post hanc vitam regni tui æterni fiant participes; per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

III.

DEus à quo derivatur omnis munificentia & bonitas, debitas tibi gratias agimus, quod fælicis memoriæ Regem *Henricum* ejus nominis octavum, ad Ecclesiam hanc fundandam animaveris: & rogamus pro summa tua misericordia, ut cum nos hoc tanto beneficio adjuti, ad laudem tui nominis profecerimus, una cum omnibus qui jam in Domino dormierunt, beatam resurrectionem, & æternæ fælicitatis præmia consequamur; per Christum Dominum nostrum. *Amen.*

PSALM. CXVII.

1 O Gentes omnes undique
Laudate Dominum;
Illum laudate populi,
Per orbis ambitum.

2 Nam ingens eſt Hominibus
Illius Bonitas,
Et in æterna ſæcula
Jehovæ veritas.

3 Sit laus Trin-uni Domino,
Honor, & gloria,
Ab univerſo populo
Per cuncta ſæcula.

Precationis formula à Concionatoribus in concionum ſuarum ingreſſu imitanda ex præſcripto Canonis 55.

OMnes Concionatores & Miniſtri in aditu cujuſque ſuæ Concionis, Lecturæ, & Homiliæ populum hortabuntur, ut ſecum in precibus concurrat in hunc aut ſimilem modum,

idque

idque (quantum licet) ſummaria brevitate: Precamini pro Chriſti ſancta Eccleſia Catholica, id eſt, pro univerſo cœtu Chriſtiani populi per orbem terrarum diffuſi, ac diſſeminati, ſpecialiter vero pro Eccleſiis *Angliæ*, *Scotiæ* & *Hiberniæ*; & in his præcipue pro excellentiſſima Regia Majeſtate, *Gulielmi* & *Mariæ* Dei gratia *Angliæ*, *Scotiæ*, *Franciæ* & *Hiberniæ* Regis & Reginæ, Fidei Defenſorum, & ſuper omnes perſonas in omnibus cauſis tam Eccleſiaſticis quam Civilibus ſupremorum intra Regna & Dominia ſua Gubernatorum. Precamini etiam pro *Catharina* Regina Dotaria, Celſitudine regia *Annæ* Principis *Daniciæ*, reliquaque Regia familia. Precamini etiam pro Miniſtris Divini Verbi & Sacramentorum, tam Archiepiſcopis & Epiſcopis, quam cæteris Paſtoribus & Curatis. Precamini etiam pro Honoratiſſimis Regiæ Majeſtatis Conſiliariis, ac Proceribus, & Magiſtratibus hujus regni univerſis: ut hi omnes & ſinguli in ſua quiſque vocatione,

vocatione, ad Dei gloriam, populique ædificationem, & rectam administrationem, officiis suis diligenter & fideliter perfungantur, memores reddendæ olim rationis, cum ad Christi tribunal sistentur judicandi. Precamini etiam pro populo & plebe hujus regni universa, ut in vera fide, & sancto timore Dei, in humili erga Regem obedientia, & fraterna erga se invicem charitate vitam suam instituant. Postremo gratias & laudes Deo reddamus pro illis omnibus, qui in fide Christi ex hac vita excesserunt, humiliter Deo supplicantes, ut per illius gratiam, vitam nostram ad pium eorum exemplar dirigamus, ut ita tandem hac mortali vita defuncti, resurgamus cum illis in die Jesu Christi ad cœlestem gloriam, & vitam æternam; semper cum Oratione Dominica concludentes.

PSALMI

PSALMI

DAVIDIS

Juxta Versionem Tigurinam.

LIBER PSALMORUM.

PSAL. 1.

BEatus vir ille,qui nec ambulavit in consilio impiorum,nec in via peccatorum stetit, nec in consessu irrisorum sedit.

2. Sed in lege Domini voluntas ejus,inque lege ejus meditabitur die ac nocte.

3. Erit hic veluti arbor plantata secùs rivos aquarum, quæ fructum suum suo reddit tempore, cujus folium non defluit; & quodcunque ediderit prospere cadet.

4. Non sic impii,sed tanquam quisquiliæ, quas dispellit ventus.

5. Idcirco non surgent impii in judicio, neque peccatores in cœtu justorum.

6. Quoniam novit Dominus viam justorum; via autem impiorum peribit.

Psal. 2.

QUare cum tumultu Gentes concurrunt, & populi inane meditantur?

2. Concursant reges terræ, & principes unà consultant, adversus Dominum & adversus Christum ejus.

3. Rumpamus vincula eorum, & lora eorum à nobis abjiciamus.

4. Qui sedet in cœlis ridet, Dominus subsannabit eos.

5. Tum loquetur ad eos in ira sua, & in furore suo terrebit eos.

6. Ego vero constitui regem meum super Sion montem meum sanctum.

7. Recensebo decretum, Dominus dixit ad me, Filius meus es tu, ego hodie genui te.

8. Postula à me, daboque Gentes ut sint hæreditas tua, & terminos terræ ut sint possessio tua.

9. Sceptro ferreo confringes eos, veluti vasa figulina comminues eos.

10. Nunc ergo sapite, ô reges, erudimini judices terræ.

11. Ser-

11. Servite Domino in timore, & exultate cum tremore.

12. Osculamini Filium, ne irascatur & pereatis à via, cùm repentè exarserit furor ejus: beati omnes qui sperant in eo.

Psal. 3.

Oda seu carmen Davidis, quum fugeret metu Absalom filii sui.

QUam multi sunt, ô Domine, hostes mei? quàm multi qui adversus me insurgunt?

2. Multi dicunt animæ meæ, Nulla est isti salus in Deo. Sela.

3. At tu Domine clypeus es pro me, gloria mea, quique caput meum extollis.

4. Voce mea ad Dominum clamabo, & respondebit mihi de monte sancto suo. Sela.

5. Ego jacui & dormivi, atq; evigilavi, quoniam Dominus me suffulcit.

6. Non metuo à decem millibus populi, qui circumquaque me obsident.

7. Exurge Domine, serva me.

8. Deus meus, quoniam percussisti omnes hostes meos in maxillam, dentes impiorum contrivisti.

9. Domini est salus, super populum tuum benedictio tua. Sela.

Psal. 4.

Carmen Davidis, præfecto cantorum ad instrumenta musica.

O Deus justitia mea, qui me exaudis ad te clamantem, & in angustiis constitutum in latitudinem educis, miserere mei, & exaudi orationem meam.

2. O viri, quousque gloriam meam ad ignominiam? quousque diligetis vanitatem, & quæretis mendacium? Sela.

3. Et scitote, quod Dominus selegerit sibi bonum, Dominus exaudiet quum clamavero ad eum.

4. Contremiscite, & ne peccetis, cogitate in corde vestro, in cubili vestro, & silete. Sela.

5. Sacrificate sacrificia justitiæ, & sperate

ſperate in Domino.

6. Multi dicunt, Quis det bona videre? leva ſignum ſuper nos, nempe lucem vultus tui, ô Domine.

7. Dediſti lætitiam in corde meo, à tempore quo frumentum eorum atque muſtum eorum aucta ſunt.

8. In pace ſimul jacebo & dormiam, quoniam tu Domine ſolus es, qui me in tuto collocas.

5. *Carmen Davidis lyricum præfecto cantorum.*

AUſculta verbis meis, ô Domine, murmur meum intellige.

2. Attende vocem clamoris mei, rex meus & Deus meus; quoniam ad te orabo.

3. O Domine, mane audies vocem meam, quia mane accommodabo me tibi, & ſpeculabor.

4. Quoniam tu non es Deus cui placeat impietas, non habitabit tecum malitia.

5. Non conſiſtent coram oculis tuis inſani; tu odiſti omnes qui operantur iniquitatem.

6. Per-

6. Perdes eos qui loquuntur mendacium, virum ſanguinarium & fraudulentum averſatur Dominus.

7. Ego autem fretus multitudine bonitatis tuæ ingrediar domum tuam, adorabo ad templum ſanctum tuum in timore tuo.

8. Domine, duc me in juſtitia tua propter adverſarios meos, & muni coram me viam tuam.

9. Quoniam nihil recti eſt in ore ejus, intimum eorum corruptiones, guttur eorum ſepulchrum apertum, lingua ſua blandiuntur.

10 Perage eos reos, ô Deus, cadant à conſiliis ſuis, propter multitudinem ſcelerum ſuorum propelle eos, nam rebelles in te fuerunt.

11. Et lætentur omnes qui te fidunt, perpetuo vocibus lætis perſtrepent, te eos protegente, exultabunt in te qui diligunt nomen tuum.

12. Quoniam tu benedices juſto, ô Domine, veluti lancea cinget eum bona voluntas tua.

6. *Carmen Davidis, præfecto cantorum ad instrumenta musica in octava.*

DOmine, ne in furore tuo me arguas, neque in æstu tuo me castiges.

2. Miserere mei, Domine, quoniam debilis sum: sana me, Domine, quoniam contremefacta sunt ossa mea.

3. Sed & anima mea territa est vehementer, & tu, Domine, quousque?

4. Redi Domine, eripe animam meam, propter bonitatem tuam serva me.

5. Quoniam non est memoria tui in morte: in sepulchro quis te celebret?

6. Defatigatus sum in gemitu meo, fluctuare facio tota nocte lectum meum, lachrymâ meâ grabbâtum meum liquefacio.

7. Corrosa est facies mea præ indignatione, atque vetusta facta est propter omnes hostes meos.

8. Discedite à me quotquot operamini iniquitatem: quoniam Dominus

exaudivit vocem fletus mei.

9. Audivit Dominus ſupplicationem meam, Dominus orationem meam ſuſcepit.

10. Pudefient igitur & conſternabuntur valde cuncti hoſtes mei, vertentur & ſubito pudefient.

7. *Arcanum Davidis, quod cecinit Domino de negotiis Chus filii Jemini.*

DOmine Deus meus, in te confiſus ſum, ſerva me ab omnibus qui me perſequuntur, & eripe me.

2. Ne corripiat iſte tanquam leo animam meam, dilaceret nemine eripiente.

3. Domine Deus meus, ſi iſtud commiſi, ſi eſt perverſitas in manibus meis:

4. Si ei, qui mihi pacis fœdere junctus fuit, malum rependi, immo ſi deſtitui infeſtantem me abſque cauſa;

5. Perſequatur hoſtis animam meam, & aſſequatur, conculcet in terram vitam meam, & deducat gloriam meam in pulverem. Sela.

6. Exur-

6. Exurge, Domine, in furore tuo, exaltare in commotionibus hostium meorum, & excitare ad me judicio quod præcepisti.

7. Et cœtus populorum te circumstet, hujusque rei gratiâ in altum revertere.

8. Dominus judicet populos; me quoque judica, ô Domine, secundum justitiam meam, & integritatem meam quæ est in me.

9. Cesset quæso malitia impiorum, justumque dirige, explorator cordium & renum, ô Deus juste.

10. Clypeus meus in Deo est, servatore eorum qui candido sunt pectore.

11. Deus judex justus est, & Deus commovetur indignatione per singulos dies.

12. Si non conversus fuerit, sed expolierit gladium suum, arcum suum tetenderit, & instruxerit eum;

13. Et paraverit sibi jacula lethifera, sagittas suas ardentes fabricatus fuerit:

14. En parturiet vanitatem: nam con-

concepit molestiam, & pariet mendacium.

15. Foveam excîdit & effodit eam: & incidit in foveam quam fecit.

16. Ærumna quam mihi intendit, recidet in caput ejus, & violentia ejus in verticem ipsius recumbet.

17. Celebrabo Dominum secundum justitiam ejus, & canam nomini Domini altissimi.

8. *Carmen Davidis de torcularibus, præfecto cantorum.*

DOmine Dominus noster, quàm magnificum est nomen tuum in universa terra, ut des laudem tuam supra cœlos!

2. Ex ore infantium & lactentium fundâsti robur propter inimicos tuos, ut retundas hostem, & sese vindicantem.

3. Equidem suspiciam cœlos tuos, opus digitorum tuorum, lunam & stellas, quas tu præparasti.

4. Ecquid est homo mortalis, ut memo iam ejus habeas? & filius hominis

hominis, ut eum invisas ?

5. Paululum siquidem est, quo Deo inferiorem illum fecisti; tantâ eum gloriâ & decore cinxisti.

6. Dominum eum operum, quæ manus tuæ paraverunt, constituisti, cuncta ejus pedibus subdidisti;

7. Greges & armenta universa, etiam feras silvestres:

8. Volucres quæ in aëre, & pisces qui in mari versantur, & quicquid per maris itinera transit.

9. Domine Dominus noster, quàm magnificum est nomen tuum in universa terra!

9. *Carmen Davidis ad erudiendum puellarum chorum, præfecto cantorum.*

CElebrabo Dominum in toto corde meo, omnia admiranda opera tua narrabo.

2. Lætabor & exultabo in te, canam nomini tuo, ô Supreme.

3. Dum agentur hostes mei retrorsum, impingent, & à facie tua peribunt.

Quoni-

4. Quoniam tu judicium meum & litem meam judicasti, sedisti pro tribunali, judex juste.

5. Increpuisti Gentes, perdidisti impium, nomen eorum abolevisti in sempiternum.

6. Vastitates, ô hostis, in universum finem habent: urbes excidisti, periit memoria eorum cum ipsis.

7. At Dominus perpetuo regnat, paravit tribunal suum ad judicium:

8. Et is judicabit orbem in justitia, & populis ex æquitate jus dicet.

9. Asylum erit Dominus oppresso, asylum inquam temporibus afflictis.

10. Te nitentur qui noverunt nomen tuum: non enim deseris, ô Domine, eos qui te studiosè quærunt.

11. Canite Domino qui habitat in Sion, annuntiate in populis consilia ejus.

12. Quoniam requirens sanguines memor eorum erit, neque obliviscitur clamoris afflictorum.

13. Miserere mei, Domine, respice afflictionem meam, quam ab iis qui me

me odio habent perfero; attolle me de portis mortis:

14. Ut narrem omnes laudes tuas in portis, filiæ Sion; exultabo in salute tua.

15. Defixæ sunt Gentes in fovea quam pararunt, reti quod abscondeunt irretitus est pes eorum.

16. Notus factus est Dominus judicium faciens: in opere manuum suarum irretitus est impius. Higaion: Sela.

17. Relabentur impii ad inferos, omnes gentes quæ obliviscuntur Dei.

18. Neque enim perpetuò oblivioni dabitur inops, neque vana semper erit expectatio afflictorum.

19. Exurge, Domine, ne prævaleat mortalis, judicentur Gentes in conspectu tuo.

20. Præfice illis magistrum, ô Domine, discant Gentes se mortales esse. Sela.

10. *Secundum Hebræos hic incipit decimus Psalmus.*

CUr tam procul abſiſtis, ô Domine? cur abſcondis te tempore quo affligimur?

2. In inſolentia impii ardet afflictus: comprehendantur in ſceleratis conſiliis quæ cogitant.

3. Quoniam laudat impium pro deſiderio animi ſui, avarum beatum dicit, blaſphemat Dominum.

4. Impius in altitudine naſi ſui nil penſi habet, in omnibus ſceleratis cogitationibus ſuis non eſt Deus.

5. Inſtituta ejus cruciatum afferunt, idque omni tempore: altè ſublata ſunt è conſpectu ejus judicia tua, in omnes adverſarios ſuos efflat.

6. Dicit corde ſuo, Non nutabo; quia per ſecula ero abſque incommodo.

7. Os ejus perjurio, dolis, & uſura ſcatet, ſub lingua ejus afflictio & vanitas.

8. Sedet in atriis inſidians, clam trucidat

cidat innocentem, oculi ejus ad inopum turbam intenti ſunt.

9. Inſidiatur in occulto, quemadmodum leo in luſtro ſuo; inſidias ſtruit, ut corripiat afflictum, afflictum inquam corripiat, dum in rete ſuum pertraxerit.

10. Conteritur, opprimitur, ac cadit viribus ejus miſerorum turba.

11. Dixit in corde ſuo, Deus oblitus eſt, avertit faciem ſuam ne unquam videat.

12. Exurge, ô Domine Deus, attolle manum tuam, afflictorum ne obliviſcaris.

13. Cur enim impius blaſphemaret Deum, diceretque in corde ſuo, te non requiſiturum?

14. At vidiſti, etenim tu afflictionem & indignationem intueris, ut des manibus tuis: tibi miſerorum turba ſe committit, qui pupillo ſoles eſſe adjutor.

15. Contere brachium impii, malumque cum impietate ejus inquires, nec invenies.

16. Do-

16. Dominus rex in ſempiternum & ultrà, Gentes de terra ejus interie-runt.

17. Vota pauperum audiviſti, Domine; tu diriges cor eorum, auris tua illos, attendet.

18. Ut vindices pupillum & attritum: ne ultrà mortalis prognatus è terra graſſetur.

11. *Davidis carmen, præfecto cantorum.*

IN Domino ſperavi: quomodo dicitis animæ meæ, devola è monte veſtro, ceu volucris?

2. Nam ecce impii tetenderunt arcum, aptârunt ſagittas ſuas ad nervum, ut integros corde in caligine jaculentur.

3. Quoniam retia fracta ſunt, juſtus quid fecit?

4. Dominus in ſacroſancta regia ſua, Domini ſolium in cœlis eſt, oculi ejus inſpiciunt, palpebræ ejus filios hominum explorant.

5. Do-

5. Dominus probat justum: impium autem & violentiæ amantem odit animus ejus.

6. Pluet super impios laqueos, ignem & sulphur, ventum tempestuosum ardentem: hæc sors calicis illorum.

7. Quoniam justus Dominus justitias diligit, rectum vultu suo intuetur.

12. *Carmen Davidis præfecto cantorum ad octavam.*

SErva, Domine, quoniam deest beneficus, quia veraces ac fideles inter mortales desierunt.

2. Vana loquuntur quisque cum proximo suo, labio blando, & corde duplici ac diverso loquuntur.

3. Excindet Dominus omnia labia falso blandiloqua, linguam grandiloquam.

4. Qui dicunt, Linguis nostris perrumpemus: labia nostra nobiscum sunt; quis Dominus noster?

5. Propter vastitatem afflictorum, propter

propter gemitum inopum nunc exurgam, dicit Dominus, ſalutique reſtituam, & reſpirare eum faciam.

6. Eloquia Domini eloquia munda, ut argentum excoctum in catîno terreo ſepties depuratum.

7. Tu, Domine, ſerva illos, cuſtodi hunc à generatione iſta in ſempiternum.

8. Circumquaque enim oberrant impii, quum evehuntur qui inter homines perditiſſimi ſunt.

13. *Præfecto cantorum carmen Davidis.*

QUouſque oblivîſcêris mei, ô Domine, num perpetuò? quouſque faciem tuam à me abſcondes?

2. Quouſque volutabo conſilia in animo meo, laborem quotidiè in corde meo? quouſque ſuperior me erit hoſtis meus?

3. Reſpice, reſponde mihi, Domine Deus meus, illumina oculos meos, ne in morte obdormiam.

4. Ne

4. Ne dicat hoſtis meus, Prævalui ei : ne geſtiant qui me infeſtant, ſi nutavero.

5. At ego tuâ bonitate nitor, hinc exultat cor meum tua ſalute : cantabo Domino, quoniam rependit mihi.

14. *Davidis, præfecto cantorum.*

DIxit ſtolidus in corde ſuo, non eſt Deus; corrupta & abominanda ſtudia ſectantur, nemo eſt qui quod bonum ſit faciat.

2. Dominus è cœlis ſuper filios hominum proſpexit, ut videret num eſſet qui aut ſaperet, aut ſtudioſus Dei eſſet.

3. Sed cuncti defecerant, omnes pariter corrupti erant, nullus erat qui quod bonum eſt faceret, ne unus quidem.

4. An non cognoverunt? omnes facinoroſi dévorant populum meum ac ſi panem vorarent, Dominum non invocant.

5. Illic pavore conſternabuntur : nam

nam Deus est in natione justorum.
6. Consilium afflicti pudefacitis, quòd Dominus sit spes ejus.
7. O utinam è Sion salus contingat Israeli, ut Dominus reducat captivitatem populi sui; ut lætetur Jacob, gaudeatque Israel.

15. *Carmen Davidis.*

DOmine, quis habitabit in tabernaculo tuo? quis in monte tuo sancto requiescet?
2. Qui ambulat integer, & quod justum est operatur, quique in corde suo veritatem loquitur.
3. Non obtrectat linguâ suâ, nec malefacit proximo suo, nec sustinet probro indignè affici vicinum suum.
4. Contemptus est in oculis ejus reprobus; eos autem qui Dominum timent, honorat: quodque juraverit, etiam si id damnosum sibi fuerit, non mutat.
4. Pecuniam suam non exponit ad fœnus, munus adversus innocentem
nullum

nullum accipit: qui his rebus ſtuduerit, is in æternum nunquam nutabit.

16. *Inſigne aureolum Davidis.*

SErva me, Deus, quoniam in te ſperavi.

2. Dixiſti, ô anima mea, Domino, Dominus meus es tu, bonum meum nihil ad te.

3. Sanctis qui in terra ſunt, & præclaris, iis toto animo delector.

4. Multiplicent ſanè idola ſua, cupidè ſectentur alienum, ego tamen non libabo libamina eorum quæ ſunt de ſanguine, neque aſſumam nomina eorum in labia mea.

5. Dominus eſt portio partis meæ, & calicis mei, tu ſortem meam ſuſtines.

6. Funiculi menſorii ceciderunt mihi in amœnis locis, quin inſignis mihi hæreditas obvênit.

7. Laudabo Dominum qui mihi conſuluit, ſed & renes mei me noctu erudiunt.

8. Pro-

8. Fropono mihi Dominum perpetuò, à dextris enim mihi eſt, ne nutem.

9. Propterea gaudebit cor meum, & exultabit lingua mea : quin & caro mea in tuto quieſcet.

10. Neque enim deſeres animam meam apud ſepulchrum, neque permittes ut beneficus tuus videat foveam.

11. Oſtendes mihi ſemitam vitæ, ſatietas gaudiorum in conſpectu tuo eſt, jucunditates in dextra tua perpetuò.

17. *Precatio Davidis.*

AUdi, Domine, juſtitiam, attende clamorem meum, auſculta precationi meæ de labiis minimè doloſis prodeunti.

2. Prodeat à conſpectu tuo judicium meum, oculi tui quæ recta ſunt expendant.

3. Exploraſti cor meum, inviſiſti nocte, excoxiſti me, nihil deprehendiſti : cogitationes meæ os meum non ſunt tranſgreſſæ.

4. E-

4. Ego in humanis negotiis propter verbum labiorum tuorum cavi ſemitas graſſatoris.

5. Firma greſſus meos in orbitis tuis, ne pedes mei nutent.

6. Ego te invoco, nam ſoles mihi annuere, ô Deus: præbe aurem tuam mihi, exaudi ſermonem meum.

7. Inſigniter oſtende mihi bonitatem tuam, tu qui ſervas dextera tua ſperantes in te ab iis qui inſurgunt.

8. Cuſtodi me ut oculi pupillam, ſub umbra alarum tuarum me abſconde:

9. Ab impiis qui me devaſtare ſolent, ab hoſtibus meis qui animam meam circumvallant.

10. Pinguedine ſuâ concluſerunt, ore ſuo faſtuoſa loquuntur.

11. Modo itinera noſtra obſident, oculos ſuos intendunt, ut tendant in terra.

12. Ut leo eſt qui prædæ inhiat, & ſicut leunculus qui in luſtro latitat.

13. Surge, Domine, anteverte illum, deüce illum, libera animam meam

am ab impio, qui gladius tuus eſt.

14. A mortalibus iſtis, qui manus tua ſunt, ô Domine, à mortalibus huic ſeculo addictis, qui partem ſuam in hac vita expetunt; & de tuo penu imples ventrem eorum, ut ſatis habeant filii eorum, ſitque quod nepotibus ſuis relinquant.

15. At ego in juſtitia contemplabor faciem tuam, ſatiabor quum evigilavero ſpecie tuâ.

18. *Carmen præfecto cantorum, ſervi Domini, Davidis, qui loquutus eſt Domino verba carminis hujus, eo die quo liberavit eum Dominus de manu cunctorum inimicorum ejus, de manu Saulis. Et dixit.*

EX intimis viſceribus diligam te, Domine, robur meum.

2. Dominus petra mea, propugnaculum meum, & ereptor meus.

3. Deus meus rupes mea, illo nitar, clypeus meus & cornu ſalutis meæ, arx mea.

4. Do-

4. Dominum laude dignum invocabo, & ab inimicis meis servabor.

5. Circumdederant me funes mortis, & torrentes quidam hominum perditorum terruerant me.

6. Circumcinxerãt me funes inferorum, laquei mortis anteverterant me.

7. Dum itaque angebar, invocabam Dominum, & ad Deum meum clamabam, & exaudivit de templo suo vocem meam, ut primùm clamor meus ad aures ejus pervénit.

8. Commovebatur ac contremiscebat terra, fundamenta montium concutiebantur & conquassabantur, quoniam ipse irascebatur.

9. Ascendebat fumus è naribus ipsius, & vorans ignis ex ore ejus, ita ut de eo carbones incenderentur.

10. Flectebat cœlos atque descendebat, sub pedibus ejus caligo.

11. Vehebatur super Cherub, ac volabat, latus super alas venti.

12. Circumquaque juxta se tenebras posuerat latibulo suo instar tabernaculorum, aquas atratas, densissimas nubes.

13. De fulgore qui coram eo erat, nubes ejus pertransierant, grando & carbones igniti.

14. Tonabat è cœlis Dominus, & Altissimus edebat vocem suam, grandinem atque carbones ignitos.

15. Sagittas suas ejaculabatur, dissjiciebatque eos: & fulgura multa, quibus consternatos eos reddidit.

16. Tum apparebant profundissima aquarum receptacula, retegebantur orbis fundamenta ab increpatione tua, Domine, à respiratione flatus nasi tui.

17. E sublimi demissa manu arripiebat me, atque ex aquis vehementibus extrahebat.

18. Eripiebat me ab hostibus potentibus, de osoribus meis qui me superiores erant.

19. Qui me tempore calamitatis meæ præverterant: at Dominus fuit mihi fulcrum.

20 Educebat me in locum spatiosum; eripiebat me, favebat enim mihi.

21. Rependebat mihi Dominus juxta

juxta justitiam meam, & juxta puritatem manuum mearum mihi retribuebat.

22. Observaveram enim vias Domini, neque impiè à Deo meo defeceram.

23. Coram me enim cuncta ejus instituta teneo, & mores ejus à me non abjicio.

24. Integrè & candidè versor coram illo, & servo me nequid pravi designem.

25. Rependit itaque mihi Dominus juxta justitiam meam, & juxta puritatem manuum mearum quæ fuit coram oculis ejus.

26. Qui bonitati studet ei benignè facis: & erga virum simpliciter integrum, integrum te exhibes.

27. Cum candido candidè agis: cum eo verò qui pravus & incurvus incedit, tu quoque perversè incedes.

28. Etenim populum afflictum tu servas, & oculos sublimes deprimis.

29. Quoniam tu illuminas lucernam meam, Dominus Deus meus te-

nebras meas illuſtrat.

30. Quoniam in te militares cuneos perrumpo, & in Deo meo murum tranſilio.

31. Via Dei integra eſt, eloquium Domini repurgatum: ſcutum eſt omnium in ſe ſperantium.

32. Quis enim Deus præter Dominum? aut quis eſt petra præter Deum noſtrum?

33. Deus eſt qui me inſtruit heroicâ virtute, & viam meam expeditam facit.

34. Pedes meos pares facit pedibus cervarum, & in editis meis me collocat.

35. Inſtruit manus meas ad pugnam: datque ut arcum chalybeum brachiis meis confringam.

36. Tu protendis mihi clypeum ſalutis tuæ, dextera tua ſuffulcit me, & ex manſuetudine tua auguſtum me reddis.

37. Dilátas paſſum meum ſubtus me, ne vertebræ meæ vacillent.

38. Perſequebar inimicos meos, & aſſe-

assequebar eos: nec revertebar donec eos interneciôni darem.

39. Concîdo eos quo minùs surgere possint, cadantque subtus pedes meos.

40. Instruis me ad bellum virtute heroicâ, prosternis sub me quotquot contra me insurgunt.

41. Efficis ut terga vertant mihi hostes mei, & ut perdam osores meos.

42. Clamabant, nec erat servator: ad Dominum, nec respondit eis.

43. Contundo eos ut pulverem ante ventum, ut lutum platearum eos comminuo.

44. Tu eripis me de contentionibus populi, & constituis me caput Gentium: populus quem non novi servit mihi.

45. Mox ut auribus percipiebant, obsequebantur mihi, filii exteri mendaciter se mihi subjiciebant.

46. Alienigenæ marcescebant, pavebantque in penetralibus suis.

47. Vivat Dominus, & laudetur qui est petra mea, altus vehatur Deus salutis meæ.

48. Deus eſt qui donat ut ulciſcar me, & ſubjicit mihi populos.

49. Qui educit me ex hoſtibus meis: tu, ô Domine, in ſublime ducis me ab his qui contra me inſurgunt, ab eo viro qui mihi vim & injuriam intentat, eripis me.

50. Hanc ob cauſam celebrabo te in Gentibus, ô Domine, & nomini tuo canam.

51. Propter magnitudinem ſalutis qua regem tuum ditas, & beneficiis proſequeris Chriſtum tuum Davidem, & ſemen ejus in perpetuum.

19. *Carmen Davidis præfecto cantorum.*

Cœli enarrant gloriam Dei: & extenſio opus manuum ejus annuntiat.

2. Dies diei ſuccedens eloquitur ſermonem, & nox nocti indicat ſcientiam.

3. Non eſt illis ſermo, non verba, neque auditur vox eorum.

4. In omnem tamen terram exivit regula eorum, & in fines orbis terræ verba eorum: ſoli poſuit tentorium in eis.

5. Et is velut ſponſus ex umbraculo ſuo prodit, lætus velut heros quiſpiam ad decurrendam viam.

6. Ab extremo cœlorum egreſſus ejus, recurſus ejus uſque ad extrema eorum, nec eſt qui ſe ab æſtu illius abſcondat.

7. Lex Domini integra eſt, convertens animam: teſtimonium Domini verum, imperitis ſapientiam ſuppeditans.

8. Decreta Domini recta ſunt, cor exhilarantia: præceptum Domini repurgatum, illuminans oculos.

9. Timor Domini mundus, perſtans perpetuò: judicia Domini vera, ſimulque juſta.

10. Magis expetibilia, quàm ſit aurum vel præſtantiſſimum atque plurimum, & dulciora melle & favo ſtillantibus.

11. Etiam ſervus tuus perſpicuè

illis admonetur; in illorum observantia multa merces est.

12. Errores quis animadvertat? ab occultis meis repurga me.

13. Quin & flagitia averte à servo tuo, ne dominentur mihi: tum integer ero, & innocens à quovis grandiori scelere.

14. Sint verba oris mei, & meditatio cordis mei, grata in conspectu tuo, ô Domine, petra mea & vindex meus.

29. *Carmen Davidis præfecto cantorum.*

EXaudiat te Dominus, quum in angustia fueris, in tuto collocet te nomen Dei Jacob.

2. E sanctuario suo auxilium tibi ferat, atque è Sion te suffulciat.

3. Memor sit omnium munerum tuorum, & holocaustum tuum pingue æstimet. Sela.

4. Det tibi juxta cor tuum, & omne consilium tuum perficiat.

5. Ova-

5. Ovabimus in salute tua, & in nomine Dei nostri signa triumphantes erigemus: perficiet enim Dominus omnes petitiones tuas.

6. Nunc agnosco quòd Dominus unctum suum servârit, quodque exaudierit eum de cœlis ex sanctuario suo virtute salvifica dexteræ suæ.

7. Hi in curribus, illi in equis fidant, nos autem nominis Domini Dei nostri mentionem faciemus.

8. Illi succubuerunt & corruerunt: nos autem perstitimus & corroborati sumus.

9. Dominus servabit regem: quo die invocaverimus, nos exaudiet.

21. *Carmen Davidis præfecto cantorum.*

DOmine, in virtute tuâ lætabitur rex, & in salutari tuo quàm impendio gestiet.

2. Desiderium cordis sui dedisti ei, & quæ precatus est labiis suis, non negasti. Sela.

3. Nam

3. Nam benedictionibus optimis prævenisti meum, imposuisti capiti ejus coronam auream.

4. Vitam petiit abs te, & dedisti illi longitudinem dierum in seculum & ultrà.

5. Magna est gloria ejus propter salutem quam ei contulisti, honorem & splendorem posuisti super eum.

6. Quoniam posuisti eum ut omni genere bonorum perpetuò affluat, exhilarâsti eum gaudio vultus tui.

7. Nam rex fidit Domino, & in bonitate Altissimi non nutabit.

8. Offendit manus tua omnes hostes tuos, dextera tua offendit omnes qui te odio habuerunt.

9. Velut accensum fornacem reddidisti eos in tempore iræ tuæ, Dominus in ira sua devoravit eos, & ignis consumpsit eos.

10. Fructum eorum è terra perdidisti, & semen eorum de filiis hominum.

1. Quoniam moliti sunt adversus te malum, cogitârunt scelus quod per-

perficere non poterant.

12. Posuisti enim illos humerum, & nervo tuo in faciem eorum collimâsti.

13. Evehere Domine virtute tuâ, canemus & celebrabimus potentiam tuam.

22. *Præfecto cantorum carmen Davidis de cerva matutina.*

DEus meus, Deus meus, cur deseruisti me, ut longè abes à salute mea, à verbis rugitus mei?

2. Deus meus, invoco per diem, & non respondes, per noctem, nec est silentium mihi.

3. Et tu sanctus sessor laudum Israelis.

4. In te speraverunt patres nostri, speraverunt, & liberasti eos.

5. Ad te clamaverunt, & liberati sunt, te fidebant, neque pudefacti sunt.

6. Ego autem vermis sum, & non vir, opprobrium hominum, & contemptus à populo.

7. Qui-

7. Quicunque me aſpiciunt ſubſannant me, diſtendunt labia, movent caput, dicentes,

8. Retulit omnia ad Dominum, eripiat eum, liberet eum quoniam déamat eum.

9. At tu is es qui me ex utero extraxiſti, in te fiſus ſum pendens adhuc ab uberibus matris meæ.

10. In te conjectus ſum à partu, ab utero matris meæ Deus meus es tu.

11. Ne ſubducas te longius à me, quoniam afflictio adeſt, nec eſt qui adjuvet.

12. Tauri multi circumdederunt me, prævalidi ex Baſan undique cinxerunt me.

13. Aperuerunt contra me os ſuum, ſicunt leo rapiens & rugiens.

14. Effuſus ſum velut aqua, diſſociantur omnia oſſa mea, factumque eſt cor meum ſicut cera, liquefactum intra viſ era mea.

15. Exaruit ut teſta virtus mea, lingua mea adhærefcit faucibus meis, &

in

in pulverem mortis redegisti me.
16. Nam circumdederunt me canes, cœtus malorum cinxit me, ceu leo manus meas & pedes meos.
17. Numerarem ossa mea, hi verò cum voluptate intuentur & aspiciunt.
18. Partiti sunt sibi vestimenta mea, & de veste mea sortiti sunt.
19. Sed tu, ô Domine, ne sis procul; ô virtus mea, ut me adjuves propera.
20. Eripe à gladio animam meam, de manu canis unicam meam.
21. Serva me ab ore leonis, & à cornibus unicornium eripe me.
22. Narrabo nomen tuum fratribus meis, in media congregatione laudabo te.
23. Qui timetis Dominum laudate eum, omne semen Jacob celebrate eum, metuite eum omne semen Israelis.
24. Quia non despexit nec aversatus est afflictionem pauperis, neque avertit ab eo faciem suam, sed quum clamaret ad eum audivit.

25. De

25. De te eſt laus mea in concione magna, vota mea coram timentibus ipſum perſolvam.

26. Comedent humiles, & ſatiabuntur, laudabunt Dominum qui quærunt eum, vivet cor veſtrum in ſeculum.

27. Memores erunt & convertentur ad Dominum omnes fines terræ, proſternent ſe ante faciem tuam omnes familiæ Gentium.

28. Quia Domini eſt regnum, & ipſe gentibus dominatur.

29. Comedent & adorabunt omnes pingues terræ, coram eo genua flectent omnes qui in pulverem deſcendunt, quia animam ſuam non in vita ſervavit.

30. Poſteritas ſerviet ei, ac cenſebitur Domino ad nationem.

31. Venient & annuntiabunt populo aſcituro juſtitiam ejus quam præſtitit.

23. *Carmen Davidis.*

DOminus paſtor meus eſt, non egebo.
2. In paſcuis herbidis accubare me facit, & ad aquas tranquillas me minat.
3. Animam meam revocat, ducit me in orbitis juſtitiæ propter nomen ſuum.
4. Etiamſi eundum mihi ſit per vallem umbræ mortalis, nihil mali timebo: nam tu mecum es, virga tua & pedum tuum ipſa me conſolantur.
5. Inſtrues coram me menſam è regione hoſtium meorum, unguento caput meum delibutum reddes, & calix meus erit exuberans.
6. Sed & bonitas & benignitas tua proſequetur me cunctis diebus vitæ meæ, & habitabo in domo Domini longiſſimis diebus.

24. *Carmen Davidis.*

DOmini est terra ipsa, & quicquid ea continet: orbis & qui eum inhabitant.

2. Ipse enim super maria fundavit eam, & super flumina præparavit eam.

3. Quis conscendet montem Domini? aut quis in loco sanctuarii ejus consistet?

4. Qui innocentes habet manus, & cor repurgatum, qui animum suum ad vanitatem non extulit, inque fraudem non jurat.

5. Is accipiet benedictionem à Domino, & justitiam à Deo servatore suo.

6. Hæc natio est eorum qui eum inquirunt, Jacob sunt qui quærunt faciem tuam. Sela.

7. Tollite, ô portæ, capita vestra, attollimini fores sempiternæ, & ingredietur Rex ille gloriosus.

8. Quis est ille Rex, ille gloriosus? Do-

Dominus fortis & heros, Dominus virtute bellica insignis.

9. Tollite, ô portæ, capita vestra, attollimini fores sempiternæ, & ingredietur Rex ille gloriosus.

10. Quis est ille Rex, ille gloriosus? Dominus exercituum, is Rex est ille gloriosus. Sela.

25. *Davidis.*

AD te, ô Domine, animum meum attollo.

2. Deus meus, in te spero, ne pudesiam, ne lætentur de me inimici mei.

3. Quin & non pudesient quicunque te expectant, pudesient autem hi qui prævaricantur abs re.

4. Vias tuas notas mihi fac, ô Domine, & assuefacito me semitis tuis.

5. Duc me in veritate tua, & assuefac me: quoniam tu Deus servator meus es, te expecto tota die.

6. Memor sis miserationum tuarum, ô Domine, & bonitatis tuæ, quoniam

quoniam à ſeculo ſunt.

7. Peccatorum adoleſcentiæ meæ ac ſcelerum meorum ne ſis memor, memor autem mei ſis juxta benignitatem tuam, propter bonitatem tuam, ô Domine.

8. Bonus & rectus eſt Dominus, propterea docebit peccatores in via.

9. Diriget manſuetos in judicio,& aſſuefaciet manſuetos viæ ſuæ.

10. Cunctæ viæ Domini benignitas ſunt & veritas,iis qui fœdus & teſtimonia ejus obſervant.

11. Propter nomen tuum, ô Domine, propitius ſis iniquitati meæ, multa enim eſt.

12. Quicunque timet Dominum, hunc diriget in via quam eliget.

13. Animus ejus in bonis morabitur, & ſemen ejus hæreditariò poſſidebit terram.

14. Secretum Domini timentibus ipſum, & fœdus ſuum illis notum faciet.

15. Oculi mei perpetuo ad Dominum: ille enim explicat è reti pedes meos.

16. Re-

16. Respice in me, & miserere mei, nam unicus, & afflictus sum.

17. Angustiæ cordis mei latissimæ factæ sunt, ex angustiis meis educito me.

18. Aspice afflictionem & molestiam meam, & aufer omnia peccata mea.

19. Considera hostes meos: nam multi sunt, & violento odio odiunt me.

20. Custodi animam meam & libera me: ne pudefiam, quandoquidem spem in te colloco.

21. Integritas & æquitas custodiant me, quia te expecto.

22. Redime, ô Deus, Israelem ex omnibus afflictionibus suis.

26. *Davidis.*

JUdica me, Domine, quoniam innocenter ambulavi: & Domino confisus non nutabo.

2. Explora me, Domine, & tenta me, excoque renes meos & cor meum.

3. Nam

3. Nam bonitas tua mihi ob oculos est, & ambulo in veritate tua.

4. Non sedeo cum hominibus vanis, & ad fucatos non ingredior.

5. Cœtum malorum odi, & cum impiis non sedebo.

6. Lavabo in innocentia manus meas, & circundabo altare tuum, Domine.

7. Ut edam vocem laudis, & enarrem omnia mirabilia tua.

8. Domine, dilexi habitationem domus tuæ, & locum tabernaculi gloriæ tuæ.

9. Ne colligas cum peccatoribus animam meam, & vitam meam cum sanguinariis.

10. In quorum manibus scelus præmeditatum est, & dextera eorum plena est corruptorio munere.

11. At ego innocenter ambulo; redime me & beneficus mihi esto.

12. Pes meus in recto constat: in cœtibus laudabo Dominum.

27. *Da-*

27. *Davidis.*

DOminus lux mea, & ſalus mea, à quonam timerem?

2. Dominus robur vitæ meæ, à quo expaveſcerem?

3. Dum aciem inſtruerent adverſum me mali, ut devorarent carnem meam hoſtes mei atque inimici mei, ipſi impegerunt & corruerunt.

4. Si obſideant me caſtra, non timebit cor meum: ſi ingruerit adverſum me prælium, hac re nitar.

5. Unum quiddam poſtulavi à Domino, idque requiram, nempe ut habitem in æde Domini cunctis diebus vitæ meæ, ut videam amœnitatem Domini, & luſtrem templum ejus.

6. Quoniam abſcondet me in tabernaculo ſuo, in die adverſitatis: occulet me in abdito tentorii ſui, in rupem extollet me.

7. Et nunc extollet caput meum ſuper hoſtes meos qui circum me ſunt, & ſacrificabo in tentorio ejus ſacri-

sacrificia cum jubilo, canam, & hymnnm dicam Domino.

8. Audi, ô Domine, vocem meam qua te invoco: beneficus esto mihi & exaudi me.

9. Tibi dixit cor meum,

10. O vultus mei, quærite Dominum: faciem tuam, Domine, placare conabor.

11. Ne abscondas ergo faciem tuam à me, neque averseris in ira servum tuum: tu es auxilium meum, ne derelinquas me, neque deseras me, Deus servator meus.

12. Nam ubi pater meus & mater mea destituunt me, Dominus colligit me.

13. Doce me, Domine, viam tuam, & ducito me in semita recta, propter eos qui mihi insidiantur.

14. Ne permittas me libidini eorum qui mihi infesti sunt: constiterunt enim contra me testes mendaces, & qui efflant injuriam.

15. Si non credidissem me visurum cum voluptate bonum Domini in terra viventium.

16. Ex-

16. Expecta Dominum, forte sit & roboretur cor tuum, & expecta Dominum.

28. *Davidis.*

AD te, Domine, ô petra mea clamo, ne obsurdescas: ne si fortè obmutescas, similis reddar his qui in foveam descendunt.

2. Exaudi vocem deprecationum mearum dum clamo ad te, dum attollo manus meas ad adytum sanctuarii tui.

3. Ne me reputes inter impios, & inter eos qui patrant iniquitatem: qui cum proximis suis pacificè quidem loquuntur, sed malum meditantur cordibus suis.

4. Da illis juxta opus suum, & secundum malitiam studiorum suorum, secundum opus manuum eorum redde illis talionem dignam illis.

5. Quoniam non adverterunt animum operationibus Domini, neque ad facturam manuum ejus, diruet eos, & non extruet eos.

6. Lau-

6. Laudandus Dominus, quoniam exaudivit deprecationem meam.

7. Dominus robur meum, & clypeus meus, in ipso speravit cor meum, & adjutus sum: hinc gestit cor meum, & cantico meo eum celebro.

8. Dominus robur est illorum, & robur salutum uncti sui ipse est.

9. Serva populum tuum, & benedic hæreditati tuæ: pasce eos & evehe illos in sempiternum.

29. *Carmen Davidic.*

TRibuite Domino qui virtute præstatis, tribuite Domino gloriam & robur.

2. Tribuite nomini Domini gloriam, adorate Dominum in decore sancto.

3. Vox Domini super aquas, Deus gloriosus tonat, Dominus super aquas multas.

4. Vox Domini in virtute, vox Domini in magnificentia.

5. Vox Domini confringit cedros, confringit inquam Dominus cedros Libani.

6. Et

6. Et ſubſilire facit eas ſicut vitulum, Libanum quoque & Sirion ſicut filium unicornium.

7. Vox Domini diſſectas flammas ignis ejaculatur.

6. Vox Domini parturire facit deſertum, parturire facit Dominus deſertum Cades.

9. Vox Domini parturire facit cervas, renúdat ſilvas: at in templo ejus cuncti gloriam dicunt.

10. Dominus ſedet in diluvio, ſedetque Dominus rex in æternum.

11. Dominus dat fortitudinem populo ſuo, Dominus populum ſuum bonitate & pace proſequitur.

30. *Carmen dedicationis ædis oda Davidis.*

EXaltabo te, ô Domine, quòd me attrivisti, at non paſſus es ut de me hoſtes mei gauderent.

2. Domine Deus meus, clamavi ad te, & ſanaſti me.

3. O Domine, revocaſti ab inferis

animam meam, reſtituiſti me quò minus in foveam deſcenderem.

4. Canite Domino hymnum, qui experti eſtis bonitatem ejus: celebrem reddite memoriam ſanctitatis ejus.

5. Nam momentanea eſt ira ejus, vita vero in beneplacito ejus, ad veſperam accedat fletus licet, ſub auroram tamen redit lætitia.

6. Equidem ego dicebam quum eſſem in felicitate mea, in ſempiternum numquam nutabo.

7. Tu enim, Domine, in benevolentia tua collocaveras robur monti meo: protinus ut abſcondiſti faciem tuam, conturbabar.

8. Hic ad te Dominum clamabam, & ad Dominum meum deprecabar.

9. Quis uſus eſt ſanguinis mei ſi in foveam deſcenderim? num celebrabit te, aut veritatem tuam annunciabit pulvis?

10. Exaudi me, Domine, & beneficus eſto mihi; ô Domine, ſis mihi auxilio.

11. Con-

11. Convertisti mihi planctum meum in chorum, solvisti mihi saccum, & amicivisti me gaudio.

12. Propterea canet tibi quisque gloriam, & non silebit: Dominus Deus meus, in æternum celebrabo te.

31. *Præfecto cantorum carmen Davidis.*

In te, ô Domine, spero, ne unquam sinas me pudefieri, eripe me in tua justitia.

2. Inclina ad me aurem tuam, ilicò libera me: sis mihi rupes firma, domus munita, ut me serves.

3. Nam petra mea & arx mea tu es: ideò propter nomen tuum ducito, & minato me.

4. Educ me è reti quod absconderunt mihi: quoniam tu es robur meum.

5. In manum tuam committo spiritum meum, redemisti enim me, ô Domine Deus verax.

6. Odio habui observantes funes

vanitatis : ego autem in Domino ſperavi.

7. Exultabo & gaudebo de bonitate tua, qui reſpexiſti afflictionem meam, & in anguſtiis animam meam agnoviſti.

8. Nec in manu hoſtis me incluſiſti, ſed ſtatuiſti pedem meum in loco ſpatioſo.

9. Beneficus eſto mihi, Domine, nam anguſtia mihi eſt : corroſus eſt præ indignatione oculus meus, anima, atque venter meus.

10. Detrita eſt præ dolore vita mea, & anni mei præ gemitibus : corruit præ iniquitate robur meum, & oſſa mea contabuerunt.

11. A cunctis hoſtibus meis probrum factus ſum, maximè etiam vicinis meis, familiaribus meis fui horrori, & qui me viderunt foris, à me fugerunt.

12. Oblivioni datus ſum ex corde ſicut mortuus : factus ſum veluti vas quod perit.

13. Audivi enim crimina mihi à mul-

multis intendi: formido undique me circumſtetit, dum illi unà contra me conſultarent, & ut caperent animam meam callidè cogitarent.

14. Ego verò in te ſperavi, ô Domine, dixi, Deus meus es tu.

15. In manu tua ſunt tempora mea, libera me de manu inimicorum meorum, & à perſecutoribus meis.

16 Illumina vultum tuum ſuper ſervum tuum, ſalvum me fac per bonitatem tuam.

17. Domine, ne patiaris me pudefieri, quoniam te invoco: pudefiant potiùs impii, & compeſcantur apud inferos.

18. Obmuteſcant labia mendacia, quæ loquuntur veteratoriè, ſuperbè, & contemptim adverſus juſtum.

19. Quam ampla ſunt, quæ metuentibus te, bona poſuiſti, & quæ jam effeciſti coram filiis hominum qui in te ſperant.

20. Abſcondes illos in latibulo faciei tuæ à conſpirationibus cujuſcunque, abſcondes eos in tabernaculo à

contentione linguarum.

21. Laudandus Dominus: nam insigniter bonitatem suam mihi in urbe munita ostendit.

22. Ego cùm præceps fugerem, cogitabam, projectus sub abs te: at tu exaudisti vocem deprecationis meæ, quum ad te clamarem.

23. Diligite Dominum omnes boni ejus: fideles tuetur Dominus, & rependit cumulatè superbe agenti.

24. Estote fortes, roborabit ille cor vestrum, quicunque speratis in Domino.

32. *Erudiens carmen Davidis.*

BEatus is est qui exoneratus est transgressione, & cujus peccatum tectum est.

2. Beatus homo cui Dominus iniquitatem non imputat, nec est in spiritu ejus dolus.

3. Dum quotidiè nunc tacitus mecum cogito, nunc voce infremo, contabuerunt ossa mea.

4. Nam

4. Nam dies noctésque ingravescebat super me manus tua, versus est succus meus in siccitates æstivas. Sela.

5. At postquam peccatum meum tibi notum feci, & iniquitatem meam non celavi, posteaquam cogitâram, Fatebor contra me transgressionem meam Domino: tu protinùs remisisti iniquitatem peccati mei. Sela.

6. Idcircò orabit ad te quisquis est bonus, in tempore dum invenire licet: equidem inundatio aquarum immanium ad eum non pertinget.

7. Tu latibulum es mihi, idcircò ab afflictione custodies me: jubilis quibus ovare solent elapsi, circumcinges me. Sela.

8. Erudiam te & docebo te viam qua gradiaris, oculo meo tibi consulam.

9. Ne sitis velut equus & mulus, quibus non est intelllectus, quorum maxillas lupato ac freno nisi constringas, tibi non appropinquant.

10. Multi dolores impium, niten-

tem autem Domino beneficentia circumdabit.

11. Gaudete in Domino, & exultate justi: jubilate quotquot estis recto corde.

Psal. 33.

OVate justi in Domino, laus decet rectos.

2. Celebrate Dominum cithara, nablo, decachordo psallite ei.

3. Canite ei carmen novum, suaviter ludite instrumentis musicis, cum clangore tubæ.

4. Quoniam rectum est verbum Domini, & omne opus ejus firmum.

5. Amat justitiam & judicium, terra bonitate ejus repleta est.

6. Nam verbo Domini cœli facti sunt, & spiritu oris ejus omnis exercitus eorum.

7. Congregat aquas maris ut cumulum, reponit in penetralia abyssos.

8. Timeat igitur Dominum omnis terra, metuant inquam ab eo universi qui habitant orbem.

9. Quia

9. Quia quum ipse dicit, fit: & quùm præ.ipit, extat

10. Dominus irritum facit consilium Gentium, & cogitationes Populorum dissipat.

11. Consilium autem Domini in sempiternum perstat, cogitata cordis ejus per omnia secula.

12. Felix ea gens quæ Dominum pro Deo habet, & populus quem ille sibi loco possessionis hæreditariæ elegerit.

13. E cœlis despicit Dominus, intuetur omnes filios hominum.

14. De firmo domicilio habitationis suæ cunctos habitatores terræ speculatur.

15. Ipse omnium corda pariter finxit; propterea intelligit omnia opera eorum.

16. Haud servatur rex, eò quod multum habeat exercitum: heros nequaquam per multam virtutem suam pericula evadit.

17. Res fallax est equus ad præstandam salutem: quamlibet multo

præditus robore, neutiquam eripiet.

18. Ecce oculus Domini intendit in eos qui ſe reverentur, & ad eos qui bonitatem ejus expectant;

19. Ut liberet à morte animas eorum, & alat eos in fame.

20. Animæ igitur noſtræ expectent Dominum : ipſe enim eſt auxilium noſtrum, & clypeus noſter.

21. Nam in ipſo gaudebit cor noſtrum, eò quod ſancto ipſius nomine nitimur.

22. Sit bonitas tua, ô Domine, ſuper nos, quemadmodum abs te pendemus.

34. *Davidis, cum mutaret habitum ſuum ante Abimelech, quumque eum expelleret, atque is abiret.*

LAudabo Dominum omni tempore, ſemper laus ejus in ore meo.

2. In Domino gloriabitur anima mea, audient afflicti, & lætabuntur.

Magnificate Dominum mecum, & extollamus unà nomen ejus.

4. Anxiè quærebam Dominum, & exaudivit me: ex omnibus pavoribus meis eripuit me.

5. Respicient ad illum, & confluent: nec suffundentur pudore facies eorum.

6. Afflictus iste invocavit, & Dominus exaudivit eum, & ex omnibus angustiis ejus servavit eum.

7. Castra figit angelus Domini circum eos qui ipsum timent, & eripit eos.

8. Gustate, videte quod bonus sit Dominus: felix ille vir qui sperat in eum.

9. Reveremini Dominum sancti ejus, quoniam nihil deest his qui eum timent.

10. Leunculi penuriâ & fame laborant: qui autem Dominum inquirunt nullo bono destituuntur.

11. Adeste filii, me audite, timorem Domini docebo vos.

12. Quicunque vitæ cupidus es, & videre dies bonos optas,

13. Observa linguam tuam à malo,

&

& labia tua ne dolum loquantur.

14. Recede à malo, & fac bonum: inquire pacem, & eam consectare.

15. Oculi Domini intenti sunt ad justos, & aures ejus ad eorum preces.

16. Vultus Domini contra eos qui malum faciunt, ut de terra memoriam eorum excindat.

17. Clamant justi, & Dominus exaudit, & ex omnibus angustiis eorum liberat eos.

18. Propè adest Dominus his qui sunt confracto corde, & servat spiritu contritos.

19. Multa mala accidunt justo, ex omnibus tamen liberat illum Dominus.

20. Custodit omnia ossa ejus, ut ne unum ex eis confringatur.

21. At impium perdet malum: & qui justos odio habent, devastabuntur.

22. Redimet Dominus animam servorum suorum, nec devastabuntur omnes qui in eo sperant.

35. *Da-*

35. *Davidis.*

SUſcipe, Domine, litem meam, oppugna oppugnantes me.

2. Arripe ſcutum & lanceam, & conſurge ad auxilium meum.

3. Expedi haſtam, & prodi obviam perſecutoribus meis: dic animæ meæ, Salus tua ego ſum.

4. Pudore afficiantur & ignominia qui quærunt animam meam: agantur retrorſum & pudefiant qui mihi malum cogitant.

5. Fiant ſicut pulvis ante ventum, & angelus Domini impellat eos.

6. Sit via illorum tenebris & lubricitate obſita, & angelus Domini perſequatur eos.

7. Nam immeritò mihi abſconderunt foveam retis ſui, præter cauſam foderunt animæ meæ.

8. Eveniat ei calamitas quam non prævîdit; & rete ei quod abſcondit, capiat eum, cadat in calamitatem.

9. Anima autem mea exultabit in Do-

Domino, in salute ejus lætabitur.

10. Omnia ossa mea dicent, Domine, quis est similis tibi, qui eripis afflictum ab eo qui prævalet ei, afflictum & inopem ab eo qui eum diripit?

11. Surgebant testes violenti, quæ nunquam cogitâram rogabant me.

12. Malum pro bono mihi rependebant, orbitatem animæ meæ.

13. At ego quum ipsi ægrotarent, sacro vestiebar jejunióque affligebam animam meam, & oratio mea in sinum meum vertebatur.

14. Perinde ac si amicus atque frater meus fuisset, sic incessi; uti qui luget matrem pullatus incurvabar.

15. At in claudicatione mea gaudebant & congregabantur, congregabantur inquam contra me claudi, quod minimè putâram: proscindebant me, nec silebant.

16. Cum hypocritis illusionum placentæ, qui frendebant contra me dentibus suis.

17. Domine, quousque aspicies?

reduc animam meam à calamitatibus eorum, à leunculis unicam meam.

18. Celebrabo te in cœtu magno, in populo valido laudabo te.

19. Ne gaudeant de me qui immeritò mihi hoſtes ſunt: ne annuant oculis qui me abſque cauſa odiunt.

20. Nam nihil pacificum loquuntur; quin contra eos qui quieti ſunt in terra, verba doloſa excogitant.

21. Diſtendunt contra me os ſuum, dicunt, Hæ hæ, vidit oculus noſter.

22. Vidiſti & tu, Domine, ne diſſimules, ne velis abeſſe procul.

23. Exurge, evigila, ut jus mihi dicas, Deus meus & Dominus meus, ut cauſam meam aſſeras.

24. Jus mihi redde pro juſtitia, ô Domine Deus, & ne patiaris ut de me gaudeant.

25. Ne dicant in corde ſuo, Hæ hæ, pro animi noſtri ſententia nobis ſucceſſit, ne dicant, voravimus eum.

26. Erubeſcant, & ſimul probro afficiantur, qui de malo meo gaudent: pudore & ignominiâ amiciantur, qui magni-

magnifica contra me jactitant.

27. Ovent & gaudeant qui volunt justitiam meam, & dicant, semper magnificetur Dominus, qui vult pacem servi sui.

28. Et lingua mea sedulo resonabit justitiam tuam, quotidiè laudem tuam.

36. *Præfecto Cantorum Davidis servi Dei carmen.*

TEstatur in corde meo scelus impii, nullum esse illi timorem Dei.

2. Nam sibi ipsi blanditur, donec summo odio digna iniquitas ejus evadat.

3. Verba oris sui iniqua sunt & dolosa: doceri renuit ut benè agat.

4. In lecto suo pravitatem excogitat, statuit inde se in viam non bonam, malum non aversatur.

5. Domine in cœlis bonitas tua, & veritas tua ad æthera usque.

6. Justitia tua sicut montes Dei: judicia tua abyssus magna quòd hominem

nem & jumentum ſerves, Domine.

7. Quam præclara eſt, ô Deus, bonitas tua: & filii hominum qui tuæ ſe fidei, velut umbræ alarum committunt,

8. Inebriabuntur ab ubertate Domus tuæ, & de torrente deliciarum tuarum potum dabis eis.

9. Penes te enim vitæ vena eſt, in luce tua videbimus lucem.

10. Obtende bonitatem tuam his qui te cognoſcunt, & juſtitiam tuam his qui recto ſunt corde.

11. Ne veniat mihi pes ſuperbiæ, & manus impiorum ne commoveat me.

12. Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem, impulſi ſunt nec potuerunt ſtare.

37. *Davidis.*

NE ſuccenſeas ob malos, neque urat te æmulatio ob facientes iniquitatem.

2. Nam veluti fenum ſubitò deciduntur, ac veluti virens herba marceſcent.

3. Tu

3. Tu ſpera in Dominum, & quod bonum eſt facito: inhabita terram, & paſce fidem.

4. Tunc oblectaberis te in Domino, & is dabit tibi petitiones cordis tui.

5. Devolve ſuper Dominum viam tuam, & eo nitere ut ipſe faciat.

6. Et juſtitiam tuam ſeu lumen in apertum producet, & judicia tua ceu meridiem.

7. Sile Domino, & præſtolare eum, ne ſuccenſeas ei viro cui inſtitutum ſuum feliciter ſuccedit dum ſcelus deſignat.

8. Remitte iram, miſſum fac furorem: ne ſuccenſeas ut malefacias.

9. Quoniam malefacientes excindentur: qui verò Dominum præſtolati fuerint, illi terram hæreditario poſſidebunt.

10. Paululùm adhuc, & nuſquam erit impius, quumque adverteris locum ejus, nullus ſupererit.

11. Manſueti interim hæreditariò terram poſſidebunt, & oblectabuntur

tur

tur plurimo rerum ſucceſſu.

12. Molitur impius contra juſtum, frendet contra eum dentibus ſuis.

13. At Dominus ridet illum, quoniam proſpicit advenire diem ejus.

14. Gladium ſtringunt impii, intendunt arcum ſuum, ut afflictum & inopem dejiciant, ut rectè gradientes jugulent.

15. At gladius eorum cor ipſorum transverberabit, & arcus eorum confringentur.

16. Præſtat pauxillum quod juſtus habet opibus multis impiorum inſignium.

17. Nam brachia impiorum confringentur: juſtos autem fulcit Dominus.

18. Novit Dominus innocentium quoque tempus, & hæreditas eorum perpetua erit.

19. In adverſo tempore haudquaquam pudefient, & fame invaleſcente ſatiabuntur.

20. Quum impii peribunt, & hoſtes Domini, ut pretioſi agni abſumentur, in fumo abſumentur.

21. Im-

21. Impius æs alienum conflat, nec dissolvit: justus verò beneficus est & dat.

22. Nam benedicti ipsius hæreditariò possidebunt terram, & execrati ejus excindentur.

23. A Domino diriguntur gressus viri, & via ejus grata est ei.

24. Cum ruit, non corruit: Dominus enim suffulcit manum ejus.

25. Juvenis fui, & nunc senui, nec tamen vidi justum desertum, aut posteros ejus mendicantes panem.

26. Quotidiè beneficus est, & mutuum dat, & posteri ejus optimè habent.

27. Recede à malo, & facito quod bonum est, & habita perpetuò.

28. Quia Dominus amat judicium, nec deseret beneficos suos, in sempiternum custodientur, posteri autem impiorum excindentur.

29. Justi hæreditario possidebunt terram, & habitabunt super eam in seculum.

30. Os justi de sapientia differit, & lingua

lingua ejus judicium loquitur.

31. Lex Dei ejus in corde ipsius, idcirco non nutabunt gressus ejus.

32. Impius justum observat, & quærit ut eum occidat.

33. At Dominus non permittet eum manui illius, nec permittet eum impietatis convinci quùm judicabitur.

34. Expecta Dominum, & viam ejus observa, & exaltabit te, ut hæreditariò terram possideas: quum impii excindentur, tu videbis cum gaudio.

35. Vidi impium violentum, & sese diffundentem instar lauri frondosæ.

36. Et transivi, & ecce non erat: quæsivi eum, & non est inventus.

37. Observa integritatem, & specta id quod rectum est: nam ei viro tandem pax erit.

38. Scelerati autem pariter vastabuntur: & impii tandem excindentur.

39. Salus justorum à Domino, qui & fortitudo eorum est in tempore afflictionis.

40. Adjuvabit illos Dominus, & liberabit

berabit eos, liberabit eos ab impiis, & ſervabit eos, nam ſperaverunt in eum.

38. *Carmen Davidis ad commemorandum.*

DOmine, ne in ira tua me arguas, neve caſtiges me in fervore tuo.

2. Quoniam ſagittæ tuæ in me defixæ ſunt, & depreſſa eſt ſuper me manus tua.

3. Nihil integrum eſt in carne mea propter indignationem tuam, non eſt pax oſſibus meis propter peccatum meum.

4. Nam iniquitates meæ tranſcendunt caput meum, ceu grave onus graviores ſunt quam ſim ferendo.

5. Computruerunt & ſanie diffluunt ulcera mea, propter ſtultitiam meam.

6. Incurvus incedo & depreſſus admodum, quotidiè atratus obambulo.

7. Quoniam coxendicem meum penitus occupavit fœdum ulcus, nec in-

integri quidquam in carne mea.
8. Jactatus ſum, & nimium attritus, præ fremitu cordis mei rugio.
9. Domine coram te eſt omne deſiderium meum, & ſuſpiria mea te minimè latent.
10. Cor meum palpitat, deſtituit me robur meum, & ipſum oculorum meorum lumen non eſt mecum.
11. Amici mei & ſodales mei ſtant è regione plagæ meæ, & propinqui mei procul conſiſtunt.
12. Laqueos interim tendunt, qui quærunt animam meam, & qui malum mihi inquirunt, loquuntur pravitates, & aſſiduè dolos meditantur.
13. Et ego velut ſurdus nihil audio, ac ceu mutus qui os ſuum non aperit.
14. Similis ſum inquam viro nihil audienti, & non habenti in ore ſuo quod pro ſe reſpondeat.
15. Te enim expecto, Domine, tu reſpondebis, Domine Deus meus.
16. Nam cogitabam, ne de me lætentur, qui ſimul atque nutat pes meus, magnifica jactitant contra me.
17. Quia

17. Quia jam ita comparatus sum, ut claudus vivam,& dolor meus à me nunquam recedat.

18. Quia iniquitatem meam fateor,& ob peccatum meum solicitor.

19. At interim hostes mei vivunt, & robusti sunt, & crescunt qui me injuria odio habent.

20. Et qui maleficium rependunt pro beneficio, adversantur mihi, propterea quòd bonum sector.

21. Ne deseras me,Domine,Deus meus ne procul à me absistas.

22. Propera ut me adjuves, ô Domine, salus mea.

39. *Præfecto cantorum ipsi Jeduthun carmen Davidis.*

DIcebam, observabo vias meas ne peccem lingua mea: cohibebo os meum capistro, dum coràm fuerit impius.

2. Factus sum diutino silentio mutus, ut ne de bonis quidem rebus loquerer: at interim dolor meus incrudescebat.

3. In-

3. Incalescebat cor meum intra me, ignis quidam, dum mecum immurmurarem, exardescebat, tandem lingua mea loquutus sum.

4. Indica mihi, Domine, finem meum, & quisnam sit modus dierum meorum, ut sciam quanto tempore mihi in miseriis vivendum sit.

5. Ecce tu constituisti dies meos palmi minoris longitudine: quin ævum meum sic est quasi non sit, præsertim tibi collatum: revera prorsus nihili est homo quivis, quamlibet firmus consistere videatur. Sela.

6 Quin in imagine vadit homo, temerè tumultuatur, congerit, & nescit cui ea congreget.

7. Et nuncquid expecto, Domine? In te certè spes mea recumbit.

8. Ab omnibus sceleribus meis libera me: ne exponas me ludibrio stolidis hominibus.

9. Obmutui, nec aperui os meum: tu enim istud fecisti.

10. Aufer ergo à me flagellum tuum: ab exagitatione manus tuæ

ego exanimatus ſum.

11. Etenim dum tu hominem ob iniquitatem objurgans caſtigas, illico tabeſcere facis, velut tineam, quidquid eſt in eo deſiderabile: quin vanitas eſt omnis homo. Sela.

12. Audi precationem meam, ô Domine, auribus accipe clamorem meum, ad lachrymam meam ne obſurdeſcas: peregrinus enim ſum apud te, inquilinus, quales fuerunt omnes progenitores mei.

13. Deflecte à me, ut me recipiam, priuſquam obeam, & nuſquam ſim.

40. *Præfecto cantorum carmen Davidis.*

QUum diu ſolicitè expectaſſem Dominum, tandem attendit me, exaudivitque clamorem meum.

2. Subduxit me è puteo illo calamitoſo, & denſo luto, in petra erectum me in pedes meos collocavit, greſſus meos corroboravit.

3. Et inſeruit ori meo carmen novum,

vum, laudem Deo noſtro.

4. Videbunt id multi,& timebunt, atque ſperabunt in Dominum.

5. Felix ille vir, qui Dominum tutelam ſuam poſuerit, nec reſpexit ad faſtuoſos,& ad eos qui ad mendacium deflectunt.

6. Plurima patraſti tu,Domine Deus meus: admirandorum facinorum, & conſiliorum tuorum erga nos non poteſt iniri ratio: quæ ſi enarrare & eloqui coner, plura ſunt quàm numerari queant.

7. Victimam & ſacrificium cibarium non amas, aures autem perfodiſti mihi, holocauſtum & hoſtiam pro peccato non poſtulâſti.

8. Tum dixi, en ipſe adſum: in pagina libri ſcriptum eſt de me.

9. Ut faciam quæ tu probas, ô Deus meus: collibuit, & lex tua in medio viſcerum meorum.

10. Deprædicavi juſtitiam tuam in cœtu magno, en labia mea haudquaquam cohibui, noſti tu ipſe, ô Domine.

11. Juſtitiam tuam non occului in medio cordis mei, ſed conſtantiam tuam in promiſſis & ſalutem tuam annuntiavi: bonitatem tuam & veritatem tuam ebuccinare concioni frequenti minimè ceſſavi.

12. Neque tu, ô Domine, continuiſti à me miſerationes tuas: benignitas tua & veritas tua perpetuò me cuſtodiunt.

13. Quoniam adobruerant me tot mala, ut ea nequirent numerari: occupaverant me iniquitates meæ, ut non potuerim ea videre: plura fuerunt quàm pili capitis mei: inde deſtituit me cor meum.

14. Libeat tibi, ô Domine, ut libeſres me: ô Domine, propera ut me adjuves.

15. Pudefiant & afficiantur opprobrio pariter qui quærunt animam meam ut extinguant eam: retrò agantur & pateant ignominiæ, quicunque malo meo delectantur.

16. Vaſtentur pro eo quòd me pudefacere conabantur, qui dicunt mihi Hehæ, hehæ.

17. Læ-

17. Lætentur & gaudeant in te quicuuque te quærunt, & dicant perpetuo, magnificetur Dominus, qui amant salutem tuam.

18. Ego autem afflictus sum & inops, Dominus cogitat pro me, auxilium meum & liberator meus tu es, Deus meus ne moram feceris.

41. *Præfecto cantorum oda Davidis.*

BEatus est qui prudenter agit cum ægro: dum tempus fuerit adversum, eripiat eum Dominus.

2. Dominus custodiat eum, valetudinem restituat ei, ut secundis adhuc rebus fruatur in terra: nec enim permittes eum libidini inimicorum ejus.

3. Dominus fulciat eum in lecto ægritudinis decumbentem, totum stratum ejus commutabis in infirmitate ejus.

4. Hinc ego quoque dico, beneficus esto mihi, ô Domine, sana animam meam: nam adversum te peccavi.

5. Inimici mei male precabantur mihi dicentes, quando tandem morietur, & interibit nomen ejus?

6. Cumque quiſpiam ex eis veniret me inviſurus, vanum loquebatur, corde ſibi prava colligebat, egreſſus foras ea eloquebatur.

7. Inter ſe oſores mei contra me pariter muſſabant, adverſum me malum cogitabant, nempe,

8. Perfudit iſtum grave aliquod ſcelus: & iſte decumbens haudquaquam poſthac ſurget.

9. Quin & is quocum mihi arctiſſima fuit familiaritas, cui fidebam, quique cibo meo victitabat, ſublato pede, velut calce, me petebat.

10. Tu ergo, Domine, beneficus ſis mihi, & erige me, ut illis rependam.

11. In hoc cognovi favere te mihi, quod hoſtis meus de me non jubilat.

12. Quodque ſum incolumis: ſuffulcies porro me, atque ſtatues coram te in ſempiternum.

13. Collaudetur Dominus Deus Iſraelis, à ſeculo uſque in ſeculum. Amen, & Amen.

42. *Præfecto cantorum, erudiens carmen filiorum Corah.*

UT cerva mugit ad torrentes aquarum, ſic anima mea mugit ad te, ô Deus.

2. Sitit anima mea Deum, Deum vivum: quando demùm veniam, ut appaream in conſpectu Dei?

3. Fuit mihi lachryma mea pro cibo dies noctéſque, dum mihi dicerent quotidiè, ubinam eſt Deus tuus?

4. Animam meam effundo, ſimul atque recordor qualiter in ſumma illos ovantes & collaudantes, feſtivantem ſcilicet ac celebrem cœtum, ad domum Dei deducebam.

5. Quid dejecta es, ô anima mea, & intra me tumultuaris? ſpera tantum in Deum, quia adhuc pro ſalute redditâ, coram conſpectu ejus gratias agam.

6. Deus meus, dejicit ſe anima mea intra me, propterea quod tui recordor in terra trans Jordanem, atque

ab Hermonim monte pusillo.

7. Abyssus abyssum advocat, ad vocem cataractarum tuarum, cuncti fluctus tui, & procellæ tuæ super me transierunt.

8. Interdiù præcepit Dominus benignitati suæ, & nocte canticum ejus mecum, oratio ad Deum vivum.

9. Dicam Deo petræ meæ, quare oblivisceris mei? cur hoste opprimente atratus ingredior?

10. Perinde est ac si adigerent gladium in ossa mea, dùm hostes mei contumeliis me afficiunt, dicuntque ad me quotidiè, ubi est Deus tuus?

11. Quid dejecta es, ô anima mea, & cur sic intra me tumultuaris? spera tantum in Deum: quia adhuc celebrabo eum pro salute ante conspectum meum reddita, & quod Deum meum se esse ostendit.

Psal. 43.

JUdica me, Deus, & suscipe causam meam à gente parum pia, à viro doloso & pravo eripe me.

2. Nam

2. Nam tu, Deus meus, es robur meum, quare depulisti me? quare pullatus ingredior, inimico obterente?

3. Mitte lucem tuam, & veritatem tuam, hæc deducant me, ad montem sanctum tuum me introducant, atque ad habitacula tua.

4. Ut ingrediar ad aram Dei, ad Deum, qui est gaudium, & exultatio mea, & celebrem te cithara, Deus, Deus meus.

5. Quid dejecta es, ô anima mea, & cur tumultuaris intra me? spera in Deum, quoniam adhuc celebrabo eum de salute qua faciem meam exhilarabit, Deumque se meum declarabit.

44. *Carmen erudiens filiorum Corah præfecto Cantorum.*

AUribus nostris audivimus, ô Deus, patres nostri commemoraverunt nobis, opera illa quæ temporibus illorum operatus es, retróque temporibus.

2. Tu manu tua Gentes expulisti, & eos plantasti : afflixisti populos, nos autem germinare fecisti.

3. Nec enim gladio suo terram occupârunt, nec ipsorum brachio salus eorum parta est : sed dextera tua, & brachio tuo, & luce vultus tui, quia illos amabas.

4. Tu ipse Rex meus es, ô Deus, tu dispone salutes ipsi Jacob.

5. Per te infestos nobis excutiemus, per nomen tuum conculcabimus eos qui in nos insurgunt.

6. Non enim sperabo in arcu meo, & gladius meus minimè me servabit.

7. Sed tu servas nos ab adversariis nostris, & pudefacis eos qui nos odio prosequuntur.

8. In Deo gloriamur quotidiè, & nomen tuum in sempiternum celebramus. Sela.

9. At tu depulisti nos, & ignominia affecisti, nec inter copias nostras unà e rederis.

10. Vertis nos in fugam coram hoste : & qui odio nos prosequuntur,

tur, auferunt ſibi prædam.

11. Poſuiſti nos velut oves cibo ſelectos, & inter Gentes illas nos diſperſiſti.

12. Vendidiſti populum tuum nullis opibus, nec auxiſti pretia eorum in licitando.

13. Exponis nos probro vicinis noſtris, illuſioni & ludibrio his qui circum nos habitant.

14. Facis ut fabula ſimus Gentibus, & ſanna populis.

15. Quotidiè ignominia mea coram me eſt, & pudor obtegit faciem meam,

16. Propter vocem exprobrantis, & convitiantis, & propter inimicum, & ulciſcendi avidum.

17. Hæc omnia eveniunt nobis, attamen nequaquam tui obliviſcimur, nec perfidi ſumus in fœdere tuo.

18. Non deflexit retro cor noſtrum, nec declinaverunt à ſemitis tuis greſſus noſtri;

19. Quum attereres nos in loco draconum, atque umbrâ mortali nos obtegeres.

20. Si

20. Si oblivisceremur nominis Dei nostri, & expanderemus animas nostras ad Deum alienum:

21. Annon Deus hoc inquireret? ipse enim novit abscondita cordis.

22. Sed propter te occidimur quotidiè, æstimamur ceu grex mactationi destinatus.

23. Evigila, quare obdormis, Domine? evigila inquam, ne depellas perpetuò.

24. Quare abscondis faciem tuam? cur afflictionis nostræ, & oppressionis nostræ oblivisceris?

25. Quoniam dejecta est ad pulverem anima nostra, terræ adhæret venter noster.

6. Consurge, adjuva nos, & redime nos propter bonitatem tuam.

45. *Carmen amatorium erudiens, filiorum Corah, præfecto cantorum, de liliis.*

ERuctat cor meum boni quippiam, dedico ego opera mea regi: lingua mea ceu stylus est scribæ expediti.

2. Pe-

2. Perelegans es præ cunctis mortalibus, effusa est gratia in labia tua, eò quod Deus te sempiternis ornavit beneficiis.

3. Cinge, ô heros, gladio tuo femur tuum, decore tuo & magnificentia tua.

4. Et in magnificentia tua prosperè inequita super verbum veritatis, mansuetudinis & justitiæ, docebitque te tunc dextera tua admiranda.

5. Sagittæ tuæ præacutæ ; cor hostium regis penetrabunt, populi sub te cadent.

6. Solium tuum in sempiternum & perpetuo stabit, ô Deus : sceptrum regni tui est sceptrum æquitatis.

7. Amas justitiam, impietatem odis, propterea quod te Deus, Deus tuus unxit oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

8. Myrrham, aloën, & cassiam redolent omnia vestimenta tua, è palatiis eburneis deprompta, ut te exhilarent.

9. Fe-

9. Filiæ regum inter nobiles tuas: aſtat conjux ad dexteram tuam ornata auro ex Ophir optimo.

10. Audi filia, & vide, inclina aurem tuam, obliviſcere populi tui, & domus patris tui.

11. Et concupiſcet rex formam tuam: quia ipſe eſt Dominus tuus, ipſum adorabis.

12. Filia quoque Tyri cum munere, & quique opulentiores populi faciem tuam precabuntur.

13. Omnis gloria filiæ regis intus eſt, indumentum ejus ex auro intexto:

14. In veſtibus acu pictis adducetur regi, virgines pediſequæ ejus, ſodales ejus unà tibi adducentur.

15. Adducentur inquam cum gaudio & lætitia, & venient in palatium regis.

16. In locum patrum tuorum ſuccedent tibi filii, quos principes in omni terrâ conſtitues.

17. Memorabo nomen tuum per omnia ſecula, propterea celebrabunt te populi in ſempiternum & perpetuo.

46. *Præ-*

46. *Præfecto canticrum, carmen filiorum Corah ad Almoth.*

DEus nobis suffugium & robur est, premente adversitate auxilium præsentissimum.

2. Propterea nihil timebimus, etiamsi loco moveatur terra, & nutent montes siti in medio mari.

3. Infremant & limum egerant undæ ejus, contremiscant montes in elevatione ejus. Sela.

4. Rivi tamen fluminis exhilarabunt civitatem Dei, sacrarium tabernaculorum Altissimi.

5. Deus est in medio ejus, ideo minime nutabit, opem illi feret Deus ante auroram.

6. Tumultuentur Gentes, motus concitent regna, & tellus dato fragore defluat.

7. Dominus tamen exercituum à nobis stat, arx sublimis est nobis Deus Jacob. Sela.

8. Huc agite, & contemplamini opera

opera Domini, quasnam solitudines fecerit in terra.

9. Facit cessare bella ad fines usque terræ, confringit arcus, detruncat hastas, igni currus exurit.

10. Remittite, & agnoscite quòd ego sum Deus excelsus in Gentibus, excelsus in terra.

11. Dominus exercituum nobiscum, arx sublimis nobis Deus Jacob. Sela.

47. *Carmen filiorum Corah, præfecto cantorum.*

OMnes populi plaudite manibus, jubilate Deo voce ovante.

2. Excelsus enim est Dominus, tremendus, rex magnus super omnem terram.

3. Subjicit populos nobis, & nationes sub pedes nostros.

4. Selegit nobis hæreditatem nostram, præstantiam Jacob quam diligit. Sela.

5. Ascendit Deus cum jubilo, Dominus

minus cum sonitu buccinarum.

6. Psallite Deo, psallite: psallite Regi nostro, psallite.

7. Quoniam rex universæ terræ Deus, psallite eruditè.

8. Regnat Deus super Gentes, Deus sedet in solio suo sancto.

9. Munifici populorum adjunguntur populo Dei Abrahæ: quoniam diis protectoribus terræ longè superior est.

48. *Canticum, Psalmus filiorum Corah.*

MAgnus Dominus & laudatus plurimùm, in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

2. Mons Sion, in cujus Aquilonari latere urbs magni Regis est, elegans est regio, & gaudium universæ terræ.

3. Deus in palatiis ejus agnitus est, quod sit suis arx sublimis.

4. Nam ecce reges convenerant, transierant unà.

5. Quùm vidissent, sic obstupuerunt,

runt, perterriti ſunt, & in præceps
acti ſunt.

6. Sic corripuit eos illic trepidatio
& dolor, ut parturientem.

7. Quomodo ventus Orientalis
confringere ſolet marinas naves.

8. Quemadmodum audivimus, ita
vidimus, in civitate Domini exerci-
tuum, in civitate Dei noſtri, Deus il-
lam formavit in ſeculum. Sela.

9. Animo concipiebamus, ô Deus,
bonitatem tuam in medio templi tui.

10. Uti nomen tuum, ô Deus, ita
& laus tua pertingit uſque ad fines
terræ, nam juſtitia dextera tua abun-
dat.

11. Gaudet mons Sion, & exultant
filiæ Juda propter judicia tua.

12. Circumite Sion, cingite eam,
numerate turres ejus.

13. Adhibete animum ad propu-
gnaculum ejus, videte ut ſint celſa
palatia ejus, ut enarretis generationi
poſteræ.

14. Nam hic eſt Deus, Deus no-
ſter eſt in ſempiternum, & perpe-
tuo

tuo, ipſe diriget nos ad mortem uſque.

49. Carmen filiorum Corah præfecto cantorum.

AUdite hoc omnes populi, auſcultate his omnes qui orbem inhabitatis.

2. Tam plebei quàm dignitate aliqua pollentes, unà dives cum paupere.

3. Os meum ſapientiam loquetur: & meditatio cordis mei prudentiam.

4. Accommodabo ad parabolam aurem meam, exponam adhibita cithara ænigma meum.

5. Cur timeam in adverſo tempore, cur iniquitas calcaneorum meorum circundaret me?

6. Ex illis qui nituntur opulentia ſua, & in multitudine divitiarum ſuarum gloriantur,

7. Nemo fratrem ſuum ulla ratione redimere poteſt, neque Deo pretium redemptionis ejus perſolvere.

8. Nimii

8. Nimii ſiquidem pretii eſt redimi à morte animas illorum, ut ævo vivant perpetuo,

9. Et vitam in ſempiternum proferant ſepulchrum nunquam viſuri.

10. Equidem videre eſt ut ſapientes æquè moriantur ac ſtulti, & ſtupidi intereant, & opes ſuas aliis relinquant.

11. Sepulchrum domus eorum in perpetuum, & habitacula eorum per ſecula, nomina ſua vocârunt in terris.

12. At homo in pretio non diu permanet, ſimilis erit pecudibus quæ prorſus intereunt.

13. Hoc illorum inſtitutum planè ſtultitia illorum eſt: & tamen poſteri eorum quod illi dictant approbant. Sela.

14. Ut greges apud inferos collocabuntur, mors paſcet eos, manè recti in eos dominabuntur: forma eorum inveteraſcet, fovea eſt eorum domicilium.

15. At Deus animam meam de poteſtate inferorum liberabit: nam ſuſcepit me. Sela.

16. Ni-

16. Nihil metuas quum ditatus fuerit quiſpiam, aut quum gloriam domus ſuæ auxerit.

17. Haud enim ſumet omnia ſecum quum morietur, neque gloria ejus eum comitabitur.

18. Quoniam animam ſuam in vita ſua beatam dicet, & quum benefeceris ei celebrabunt te.

19. Concedent iſti ad nationem patrum ſuorum, & nunquam luce fruentur.

20. At homo quum ſit pretioſus & nobilis, non expendit: ſimilis ergo erit jumentis quæ prorſus intereunt.

50. *Carmen ipſi Aſaph.*

DEus judicum Dominus loquutus eſt, & convocavit terram ob ortu ſolis uſque ad occaſum ejus.

2. De Sion conſummatæ pulchritudinis Deus illuſtris emicabit.

3. Veniet Deus noſter, neque diſſimulabit, ignis vorax ante ipſum præcedet, circa eum undique turbo vehemens.

4. Ad-

4. Advocabit cœlum deſuper & terram, ut judicio contendat cum populo ſuo.

5. Congregate mihi bonos meos, & qui mecum inierunt fœdus de ſacrificandi ratione.

6. Et annuntiabunt cœli juſtitiam ejus : nam Deus ipſe judex erit. Sela.

7. Audi popule mi, nam loquar ; ô Iſrael, nam te conteſtabor : ego ſum Deus, Deus tuus.

8. Non reprehendam te ſacrificiorum tuorum cauſa : holocauſta enim tua jugiter ſunt coram me.

9. Non eſt ut accipiam de domo tua juvencum, nec de caulis tuis hircos.

10. Meæ ſiquidem ſunt omnes feræ ſilvarum, pecudes in mille montibus.

11. Novi cunctas in montibus volucres, penes me ſunt animantes agreſtes.

12. Si eſuriero, non eſt ut tibi indicem : quùm meus ſit orbis, & quidquid ille continet.

13. Num

13. Num comeſturus ſum carnem taurorum,& ſanguinem hircorum bibiturus?

14. Sacrifica Deo laudem, & perſolve Altiſſimo vota tua.

15. Premente adverſitate, invoca me: & quum te eripio, gloriam meam celebra.

16. Impio autem dicit Deus,quid tibi vis quòd commemoras ceremonias meas? cur ore tuo fœdus meum jactas?

17. Quum odio habeas diſciplinam, & verba mea poſt te abjicias?

18. Si furem uſquam videris, eo oblectaris, & cum adulteris eſt pars tua.

19. Os tuum addixiſti malo, & lingua tua dolum concinnat.

20. Sedes, & contra fratrem tuum loqueris, filium matris tuo probro afficis.

21. Hæc feciſti,quúmque ego diſſimulo,fingis me planè tui ſimilem eſſe: diſceptabo itaque tecum, & ordine proponam ante oculos tuos.

22. Iſtuc

22. Istuc quæso intelligite, qui obliti estis Dei: ne quum rapiam, non sit qui eripiat.

23. Qui laudem sacrificat, is me glorificat: & hæc est via per quam ostendam ei salutem Dei.

51. *Carmen Davidis præfecto cantorum quum ad eum venisset Nathan propheta, posteaquam ingressus fuerat ad Bath-sabam.*

Miserere mei, Deus, pro bonitate tua, pro ingenti misericordia tua dele scelera mea.

2. Lava me plurimùm ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me.

3. Nam transgressiones meas agnosco, & peccatum meum assiduè mihi obversatur.

4. In te, in solum te peccavi, & malum hoc in oculis tuis admisi: proptereà verè justus agnoscêris in verbis tuis, & purus quum judicaveris.

5. En ego in iniquitate formatus sum,

ſum,& in peccato concepit me mater mea.

6. Ecce veritatem diligis in intimis, & in abſtruſo ſapientiam mihi manifeſtam facis.

7. Expia me hyſſopo, & mundus ero: lava me, & nive ero candidior.

8. Fac ut audiam lætitiam & gaudium,exultent oſſa quæ tu contriviſti.

9. Abſconde faciem tuam à peccatis meis, & omnes iniquitates meas dele.

10. Cor mundum crea mihi,Deus, & ſpiritum firmum intra me innova.

11. Ne abjicias me à facie tua,nec ſpiritum tuum ſanctum à me auferas.

12. Reſtitue mihi lætitiam ſalutaris tui: & ſpiritu principali fulci me.

13. Docebo tranſgreſſores vias tuas, & peccatores ad te convertentur.

14. Libera me de ſanguinibus,Deus, Deus ſalutis meæ, tunc lingua mea reſonabit cum ovatione juſtitiam tuam.

15. Aperi, Domine, labia mea, ut os meum laudem tuam prædicet.

16. Nam hoſtiis non delectaris, alioqui eas obtuliſſem: holocauſtum non vis.

17. Sacrificia Deo ſpiritus confractus: cor confractum & contritum Deus non deſpicies.

18. Benignè fac ex benevolentia tua Sioni, ædifica muros Jeruſalem.

19. Tunc delectaberis hoſtiis, ſacrificio & holocauſto juſtitiæ: tunc aræ tuæ vitulos imponent.

52. *Præfecto cantorum erudiens carmen Davidis, quùm veniſſet Doeg Idumæus ad Saulem, eique nuntiaſſet atque dixiſſet, venit David ad domum Abimelech.*

QUid gloriaris in malitia potens? bonitas Dei extat quotidie.

2. Corruptelas cogitat lingua tua, perindè ut novacula exacuata aberrans.

3. Amas nocere potiùs quàm benefa-

nefacere, mentiri potiùs quàm quod
justum est loqui. Sela.
4. Amas loqui quæcunque perni-
ciem afferunt, lingua dolosa.
5. Etiam te Deus dissipabit in æ-
ternum, tollet te, & abradet te de ta-
bernaculo tuo, ac radicem tuam è ter-
ra viventium. Sela.
6. Quod quum videbunt justi, ti-
mebunt, deque illo ridebunt.
7. En, dicent, virum qui non po-
suit Deum robur suum, sed in mul-
titudine divitiarum suarum spem po-
suit, & roboravit se pravitatibus suis.
8. At ego ero similis oleæ frondo-
sæ in domo Dei, quia spem posui in
bonitate Dei in sempiternum & per-
petuò.
9. Celebrabo te in seculum, quo-
niam fecisti: & præstolabor nomen
tuum, quoniam ante bonos tuos bo-
num est.

53. *Præfecto cantorum carmen erudiens Davidis de miseria.*

DIxit stolidus in corde suo, non est Deus: ob id conscceleratam & abominandam designarunt iniquitatem: non est qui quod bonum est faciat.

2. At Deus è cœlo prospexit super filios hominum, ut videret num esset prudens aliquis, & qui Deum quæreret.

3. Cuncti pariter deflexerunt, corrupti sunt: nemo est qui quod bonum est faciat, ne unus quidem.

4. An non cognoverunt operarii iniquitatis, qui populum meum vorant, ut qui panem devorant, & Deum non invocant?

5. Illic pavore consternantur, ubi pavor non est, quia Deus dissipat ossa obsidentis te: pudefecisti eos, quoniam Deus aversatus est illos.

6. O utinam è Sion salus Israeli contingat, ut Deus captivitatem populi

puli ſui finiat, ut lætetur Jacob, gaudeat Iſrael.

54. *Erudiens carmen Davidis, præfecto cantorum ad inſtrumenta muſica, quum Ziphæi venirent & dicerent Sauli, Annon David apud nos latitat?*

DEus per nomen tuum ſalvum me fac, & virtute tua vindica me.

2. Deus audi precem meam, ſermoni oris mei auſculta.

3. Nam alieni contra me inſurrexerunt, & tyranni quærunt animam meam, non habentes ob oculos Deum. Sela.

4. En Deus adjuvat me, Dominus cum iis adeſt qui me ſuffulciunt.

5. Rependet malum iſtud adverſariis meis; in veritate tua extermina eos.

6. Voluntarium ſacrificium faciam tibi, & celebrabo nomen tuum, Domine, quoniam bonum eſt.

7. Nam ex omni afflictione eripuit me, & in hoſtibus meis optata videbit oculus meus.

55. *Erudiens carmen Davidis, præfecto cantorum ad instrumenta musica.*

AUscultа, Deus, precationi meæ, à deprecatione mea ne te subducas.

2. Attende, & responde mihi, querulor in prece mea, & infremo;

3. Propter vociferationem hostium, propter divexationem impiorum, qui mihi iniquitatem obtrudunt, & in ira mihi adversantur.

4. Propterea cor meum intra me afflictatur, & terrores mortis irruerunt in me.

5. Timor & tremor inciderunt in me, & horror me adobruit.

6. Et dixi, utinam essent mihi alæ tam celeres quàm sunt columbæ: avolarem enim, & quiescerem.

7. Et longè profugerem, commorarer in ipso deserto. Sela.

8. Properarem ut à vento turbinoso & tempestate evaderem.

9. Degluti eos, ô Domine, & finde

de linguas eorum: quoniam vidi violentiam, & lites in ipsa civitate.

10. Hæc illam dies noctésque in muris ejus circumeunt, intra eam iniquitas & molestia.

11. Corruptelæ intra eam, à plateis ejus inpostura & dolus nunquam declinant.

12. Neque enim hostis erat qui me probro afficiebat, alióqui tulissem: neque extulit se contra me, qui præ se ferebat odium mihi, abscondissem enim me ab illo:

13. Sed tu eras homo æqualis mihi, dux meus, & notus meus.

14. Mutuò enim & suaviter secreta communicabamus: in domum Dei in cœtu unà ibamus.

15. Derepentè mors super illos irruat, descendant vivi ad inferos: nam mala sunt in habitaculis eorum, in intimis eorum.

16. Ego ad Deum clamabo, & Dominus servabit me.

17. Vespere & manè & meridie precor, & importunus sum, & ipse

ipſe vocem meam exaudivit.

18. Redemit animam meam à prælio quod mihi intentatur, pacémque donavit: nam plurimi fuerunt mecum.

19. Audiet Deus, & affliget eos qui ſedet ab initio. Sela.

20. Nam non eſt ſpes quòd illi mutentur, nec Deum timeant.

21. Injecit ille manum ſuam in eos quibuſcum pacem ſimulaverat, & profanavit fœdus ſuum.

22. Os habet butyro mollius, ſed corde bellum gerit: verba ejus oleo magis lenia, quum ſint ſtricti gladii.

23. Rejice in Dominum ſarcinam tuam, & ipſe te ſuffulciet: non permittet ut juſtus perpetuò labaſcat.

24. Tu interim, ô Deus, detrudes ſanguinarios iſtos, & fraudulentos in puteum interitus: non perducent ad dimidium dies ſuos, ego autem ſpem meam in te collocabo.

56. Præ-

56. *Præfecto cantorum de vexatione manipuli alienigenarum: insigne aureolum Davidis, quum eum Philisthini comprehendissent in Gath.*

Miserere mei, Deus, nam me homo ferè absorpsit, quotidiè oppugnans me obtrivit.

2. Absorbent me hostes mei omni tempore, multi namque pugnant contra me, ô Excelse.

3. Quocunque tempore timor me invadit, ego spem meam in te colloco.

4. In Deo laudabo verbum ejus; in Deum speravi, nihil metuo quid mihi caro faciat.

5. Perpetuò verba mea calumniabantur: omnes cogitationes eorum in hoc erant, ut malum mihi pararent.

6. Concurrunt, speculantur ipsi, & vestigia mea observant, quandoquidem animæ meæ inhiant.

7. Vanitate sperant sese evasuros: at

at Deus est qui in ira populos dejicit.

8. Fugas meas tu numeratas habes, lachrymas meas repone in lagunculam tuam, annon in rationario tuo?

9. Quoties te invoco, hostes mei retrocedunt: in hoc certus fio quòd tu es Deus meus.

10. In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem.

11. In Deum spero, non metuam quid faciat mihi homo.

12. Vota nuncupabo tibi, ô Deus, reddam laudes tibi:

13. Quoniam eripuisti animam meam à morte, annon & pedes meos à lapsu? ut incedam in conspectu Dei in luce viventium.

57. *Præfecto cantorum, ne perdas, insigne aureolum Davidis, quum à Saule fugisset in specum.*

MIserere mei, Deus, miserere mei, quoniam in te confisa est anima mea & in umbra alarum tuarum spero donec transeat corruptela.

2. In-

2. Invocabo Deum excelſum, Deum qui me perficit.

3. Is è cœlo mittet, & liberabit me opprobrio me abſorbente perpetuò, mittet Deus ſuam bonitatem & fidem ſuam.

4. Anima mea eſt in medio leonum, jaceo inter homines qui flammis exurunt, quorum dentes velut lanceæ & ſagittæ ſunt, & lingua gladius acutus.

5. Extolle te, ô Deus, ſuper cœlos, ſuper omnem terram gloria tua.

6. Rete parârunt greſſibus meis, incurvata eſt anima mea: foderunt ante me foveam,& inciderunt in eam. Sela.

7. Paratum eſt cor meum,ô Deus, paratum eſt cor meum: cantabo & pſallam.

8. Expergiſcere,ô gloria mea, expergiſcere nablum & cithara, maturè ſurgam.

9. Celebrabo te in populis, ô Domine, canam te in nationibus.

10. Quoniam bonitas tua ingens eſt,

eſt, ad cœlos uſque pertingit, & fides tua ad æthera uſque.

11. Extolle te, ô Deus, ſuper cœlos, & per omnem terram gloria tua.

58. *Præfecto cantorum, ne perdas, inſigne aureolum Davidis.*

NUm verè, ô manipule, quod juſtum eſt pronunciatis, rectè judicatis mortalibus?

2. Quin potiùs iniquitates in corde concinnatis in terra: violentiam manus veſtræ appendunt.

3. Abalienati ſunt impii iſti ab eo tempore quo vulvâ egreſſi ſunt: errant jam inde ex quo è ventre prodierunt, loquentes mendacium.

4. Virus eſt illis ut virus ſerpentis, ut aſpidis ſurdæ, aurémque ſuam obturantis;

5. Ne cogatur audire vocem incantantium, incantatoris inquam artibus magicis præſtantis.

6. Contere, ô Deus, dentes oris iſtorum, maxillares dentes juvenum iſtorum

istorum leonum contunde, ô Domine.

7. Liqueant ceu aquæ quæ dilabuntur, ut cui tenso arcu sagittæ diffringuntur.

8. Instar limâcis colliquescentis diffluant, velut abortivum mulieris, quod solem nunquam aspexit.

9. Priusquam spinæ vestræ in rhamnum adolescant, repentè vivos sicut acerrimo furore tollat eos turbo.

10. Lætabitur justus quùm viderit ultionem, pedes suos in sanguine impii lavabit.

11. Et dicet homo, certè justum manet suus fructus, certè est Deus judicans in terra.

59. *Præfecto cantorum, ne perdas, insigne aureolum Davidis, quum misisset Saul ad observandum domum ejus, ut eum occideret.*

ERipe me ab inimicis meis, Deus meus, ab iis qui contra me insurgunt protege me.

2. Eripe

2. Eripe me ab his qui ſceleratè agunt, & à viris ſanguinariis ſerva me.

2. Nam ecce animæ meæ inſidiantur, conſpirant adverſum me feroces: non ob iniquitatem meam, nec ob peccatum meum, ô Domine.

4. Nulla iniquitate mea adducti accurrunt, inſtruxerunt ſeſe: exurge ergo ut mihi ſuccurras, & reſpice.

5. Et tu, ô Domine Deus exercituum, Deus Iſraelis, evigila, ut viſites omnes Gentes, neque miſericordem te exhibeas omnibus ſceleratè prævaricantibus. Sela.

6. Revertuntur ad veſperam, fremunt ut canes, & urbem circuncurſant.

7. Ecce loquuntur ore ſuo, & gladii ſunt in labiis eorum: nam quis audiat?

8. At tu, ô Domine, ridebis eos, cum ſanna cunctas Gentes excipies.

9. Robur illi, at te obſervabo; nam Deus vice arcis ſublimis eſt mihi.

10. Bo-

10. Bonitas tua, ô Deus meus, antevertat me: fac Deus optata in hostibus meis videam.

11. Ne ſubitò interimas illos, ne fortè obliviſcatur populus meus: redde eos vagos in populo tuo, & dejice eos, protector noſter Domine.

12. Propter peccatum oris eorum, & ob ſermonem labiorum ipſorum, in ſuperbia ſua capiantur, ob ſperjurium, & mendacium quod loquuntur.

13. Conſume in furore, conſume ut non ſint, ut ſciant omnes, quod Deus in Jacob, & uſque ad fines terræ dominetur. Sela.

14. Et ad veſperam revertuntur, fremunt ut canes, & urbem circumcurſant.

15. Hi ipſi pro cibo vagabuntur, nec ſatiati cubabunt.

16. Ego autem cantabo fortitudinem tuam, manè ovabo de bonitate tua, quod arx ſublimis mihi fueris, & dum premeret me adverſitas, perfugium.

17. O robur meum, tibi canam, quoniam Deus arx sublimis mihi es, & Deus bonitatis meæ.

60. *Præfecto cantorum super rosa testimonii, insigne aureum Davidis ad docendum, dum bellum gereret contra eam partem Syriæ, quæ Mesopotamia vocatur, & contra Syriæ partem quæ vocata est Zoba: & quum Joab reversus percussisset Edomitarum in Valle salis duodecim millia.*

DEus repuleras nos, disjeceras nos, iratus eras, ac redhibebas rursus te nobis placatum.

2. Concusseras terram, & diruperas eam: cura fracturas ejus, vacillat enim.

3. Dura fecisti experiri populum tuum: potum dedisti nobis vinum lethale.

4. At sustulisti rursus timentibus te signum, ut triumpharent, idque propter veritatem. Sela.

5. Ut eripiantur dilecti tui, serva dextera

dextera tua, & exaudi me.

6. Deus loquutus eſt in ſanctuario ſuo quòd lætabor, & quòd dividam Sichem, & vallem Succoth dimetiar.

7. Meus eſt Gilead, & meus eſt Manaſſes; Ephraim robur capitis mei, Juda legiſlator meus.

8. Moab lebes ablutionis meæ: ſuper Edom projiciam calceamentum meum, ambi ô Paleſthina amicitiam meam.

9. Quis ducet me in civitatem munitam? quis me uſque in Edom deducet?

10. Annon tu, ô Deus, qui nos repuleras, & tu Deus qui non egrediebaris cum exercitibus noſtris?

11. Fer nobis auxilium in anguſtia, nam hominum auxilium inane eſt.

12. In Deo fortiter faciemus, & ipſe conculcabit hoſtes noſtros.

61. *Præfecto cantorum ad instrumenta musica, carmen Davidis.*

AUdi, Deus, clamorem meum, orationi meæ ausculta.

2. Ab extremo terræ ad te clamabo, dum cor meum ferè exanimatum est; in rupem altiorem, quàm ut in eam possim conscendere, subduc me.

3. Tu enim es asylum meum, turris prævalida, qua ab hoste servor.

4. Fac habitem in tentorio tuo perpetuò, tutus agam in latibulo alarum tuarum. Sela.

5. Tu enim Deus exaudisti vota mea, dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum.

6. Dies diebus regis adjicies, annos ejus in multa secula produces.

7. Sedebit coram Deo in seculum, bonitatem & veritatem para, quæ eum custodiant.

8. Sic psallam nomini tuo in perpetuum, ut persolvam vota mea per singulos dies.

62. *Præfecto cantorum pro Jedethum, oda Davidis.*

UTique ad Deum silens respicit anima mea, quia ab ipso salus mea.

2. Utique ipse est petra mea,& salus mea, ipse arx sublimis mea: ideo non labascam admodum graviter.

3. Quousque insidias struitis quibusvis? tandem vos omnes interficiemini, perinde ut paries inclinatus, & maceria impulsa.

4. Utique ne ipse exaltetur consultant ut impellatur: diligunt mendacium, ore suo benè precantur, corde devovent. Sela.

5. Veruntamen respice ad Deum silens, ô anima mea: nam ab ipso pendet spes mea.

6. Utique ipse est petra mea, & salus mea, arx mea, non nutabo.

7. A Deo pendent salus mea & gloria mea; petra fortitudinis meæ, refugium meum in Deo est.

8. Col-

8. Collocate ſpem in eum omni tempore, ô populi, effundite ante conſpectum ejus cor veſtrum, Deus refugium nobis. Sela.

9. Veruntamen filii hominum vani ſunt, mendaces filii viri: ſi ſimul ponantur in bilance, ipſa vanitate leviores erunt.

10. Ne collocetis ſpem in injuria & rapina; nolite vos dedere vanitati: opes ſi affluunt, ne cor apponatis.

11. Semel atque iterum loquutus eſt Deus, idque audivi, Deo eſſe robur;

12. Quòd & tibi Domine bonitas adeſt: quodque tu rependis cuique juxta opus ſuum.

93. Pſalmus Davidis quum eſſet in deſerto Juda.

DEus, Deus meus tu, ſummo diluculo te quæro: te ſitit anima mea, te concupiſcit caro mea, in hac terra torrida & ſiticuloſa, cui deſunt aquæ.

2. Sic ut te contempler in ſanctuario

ctuario tuo, ut videam virtutem tuam & gloriam tuam.

3. Nam bonitas tua ipsâ vitâ optabilior est, ideò labiis meis te laudabo.

4. Sic benedicam te in vita meā, in nomine tuo attollo manus meas.

5. Tanquam adipe & pinguedine satiabitur anima mea, unde ovabunt labia mea, laudabit os meum.

6. Simul atque tui memor fuero in lecto meo, de te meditatus fuero in vigiliis nocturnis.

7. Tu etenim es qui mihi fers auxilium, & in umbra alarum tuarum ovabo.

8. Tibi adhæsit anima mea; quia dextera tua me suffulcit.

9. Isti verò qui animam meam devastare quærunt, subibunt infima terræ.

10. Adigent eos in aciem gladii, sors vulpibus erunt.

11. Rex autem in Deo lætabitur, gloriabitur quisquis per ipsum juraverit: nam os illorum qui mendacium loquuntur obstruetur.

64. Præ-

64. *Præfecto cantorum oda Davidis.*

AUdi Deus vocem meam in querimonia mea, serva vitam meam ab hostis formidine.

2. Absconde me à consilio malorum, & à tumultu operantium iniquitatem.

3. Qui linguam suam instar gladii exacuunt, & ceu tenso arcu amara verba pro sagittis ejaculantur.

4. Ut in absconditis innocentem feriant, subitò feriant eum, nec quicquam metuant.

5. Corroborant se in re mala, commentantur inter se de abscondendis laqueis: dicunt enim, quis videbit eos?

6. Vestigant malitias, pervestigatam vestigationem absconderunt quisque in intimo, cordeque profundo.

7. At Deus sagitta illos subitò feriet, quâ plagis afficientur.

8. Prosternentque super se linguam suam: quicunque aspexerint eos stupefacti facessent.

9. Vi-

9. Videbunt id cuncti mortales, & narrabunt opus Dei, & opera ejus prudenter expendent.

10. Lætabitur justus in Domino, & se fidei illius committet: & omnes recti corde gloriabuntur.

65. *Præfecto cantorum Psalmus Davidis & canticum.*

TIbi, ô Deus, silentium laus, in Sion tibi persolvetur votum.

2. Tu exaudis precem: hinc omnis caro ad te venit.

3. Ratio iniquitatum superârat nos, tu veró transgressiones nostras expiasti.

4. Beatus quem tu elegeris, quem tibi adhibueris: habitabit enim ille in atriis tuis: satiabitur bonis domus tuæ, & sacris templi tui.

5. Terribilia in justitia respondebas nobis, ô Deus salus nostra, ô asylum omnium finium terræ, quique remoti in mari degunt.

6. Qui montes virtute sua firmat, accinctus potentia.

7. Qui

7. Qui compeſcit ſtrepitum marium, & ſtrepitum undarum eorum, & fremitum populorum.

8. Et timebunt à ſignis tuis, quicunque extremos fines inhabitant: facis ovare exitus matutini & veſpertini temporis.

9. Viſitaſti terram, & irrigaſti eam, ditaſti eam ampliter, rivus Dei aquis exuberat, tu paras eis frumentum, quandoquidem ſic illam inſtruis.

10. Irrigas liras ejus, & quieſcere facis ſulcos ejus: facis eam guttis colliqueſcere, & germen ejus feliciter provenire facis.

11. Coronas annum tuis bonis, & vehicula tua ſtillant pinguedinem.

12. Stillant pinguedine ſpecioſa paſcua deſerti, colléſque exultatione accinguntur.

13. Veſtientur campi gregibus, & valles amicientur frumento, jubilabunt atque canent.

66. *Præfecto cantorum canticum Psalmi.*

Iubilate Deo omnis terra, canite gloriam nomini ejus, reddite gloriam laudi ejus.

2. Dicite Deo, quàm ſuſpiciendus es in operibus tuis! ob amplitudinem virtutis tuæ ſupplices tibi eruut licet falſo hoſtes tui.

3. Te adorabunt omnes habitatores terræ, & pſallent tibi, pſallent nomini tuo. Sela.

4. Huc agite, contemplamini opera Dei, quam ſtupenda ſint ejus conſilia ſuper filios hominum.

5. Mutavit mare in aridam, fecit ut pedibus flumen tranſierint, ibi in eo lætabamur.

6. Virtute ſua ab æterno imperat: oculi ejus Gentes contemplantur, defectores haudquaquam ſeſe exaltabunt. Sela.

7. Prædicate, ô populi, Deum noſtrum, & efficite ut audiatur vox laudis ejus.

8. Hic eſt qui animam noſtram ſervavit in vita, nec permiſit vacillare pedes noſtros.

9. Etiamſi explores nos, ô Deus, & excoquas nos ut argentum excoquitur,

10. Inducas nos in laqueum, catenam ponas in lumbis noſtris,

11. Patiaris ut homines ſuper capita noſtra inequitent, veniamus in ignem & aquam: educis tamen nos in refrigerium.

12. Ingrediar ergo domum tuam cum holocauſtis, vota mea tibi perſolvam.

13. Quæ effecerunt ut aperirem labia mea, & ut loqueretur os meum, quum eſſem in anguſtiis.

14. Holocauſta pinguia offeram tibi cum incenſo arietum, faciam bobus & hircis. Sela.

15. Venite, audite quotquot Deum timetis, narrabo quænam animæ meæ fecerit.

16. Ad ipſum ore meo clamavi, & linguâ meâ exaltatus eſt.

17. Si

17. Si iniquitatem respexissem in corde meo, non exaudisset me Dominus.

18. Jam autem exaudivit Deus, & vocem precationis meæ attendit.

19. Laudandus Deus, qui nec precem meam repulit, nec bonitatem suam à me subduxit.

67. *Præfecto cantorum Psalmus, & carmen ad instrumenta musica.*

DEus misereatur nostri, & benedicat nobis, atque illustret inter nos lumen vultus sui. Sela.

2. Ut cognoscatur in terra via tua, & in omnibus gentibus salus tua.

3. Celebrent te populi, ô Deus, celebrent te populi universi.

4. Gaudeant nationes, & ovent, quod jus reddas ex æquitate populis, & nationes in terra deducas. Sela.

5. Celebrent te, ô Deus, populi, celebrent te populi universi.

6. Terra verò reddat proventum suum, & benedicat nobis Deus, Deus inquam noster.

7. Be-

7. Benedicat nobis Deus, & metuant eum quicunque ad fines orbis usque habitant.

68. *Præfecto cantorum Psalmus, & Canticum Davidis.*

SImul atque exurgit Deus, inimici ejus disperguntur, & fugiunt à conspectu ejus qui ipsum odio habent.

2. Quemadmodum dispellitur fumus, tu dispellis eos: & sicut cera colliquescit ab igne, sic dispereunt impii à conspectu Dei.

3. Justi autem coram Deo gaudent & lætantur, & præ gaudio gestiunt.

4. Cantate Deo, psallite nomini ejus: munite viam ejus, qui supremo cœlo inequitat in Ja nomine ejus, exultate coram illo.

5. Pater est pupillorum, & causam agit viduarum Deus, quamvis habitet in habitaculo sanctitatis suæ.

6. Deus qui orbis restituit familiam

liam, educit qui vincti tenentur catenis: desertores autem terram torridam inhabitabunt.

7. Deus quum tu ante populum tuum progredereris, quum incederes per desertum, Sela.

8. Terra movebatur, & cœli distillabant coram Deo, quemadmodum tremuit iste Sinai coram Deo, Deo inquam Israelis.

9. Ex munificentia, ô Deus, pluviam destillabas hæreditatis tuæ, & laborantem confirmabas.

10. Ut in ea habitaret grex tuus, præparasti pro bonitate tua pauperi, ô Deus.

11. Dominus dabat verbum annuntiatricibus magni exercitus.

12. Reges ingentibus copiis instructi fugerunt, fugerunt inquam, qui domi desidebant diviserunt spolia.

13. Etiamsi hactenus habitastis inter ollas, eritis posthac ut pennæ columbæ argento obductæ, cujus alæ fulvæ sunt auro purissimo.

14. Quum diſſiparet Omnipotens in ea reges, candeſcebas veluti nix in Salmon.

15. Mons Dei eſt ſicut Baſan: mons qui caſeis abundat, mons Baſan.

16. Quare invidetis vos montes quantumvis clivoſi monti huic, quum Deo volupe ſit habitare in eo? quin hunc perpetuò inhabitabit Dominus.

17. Equitatus Dei habet bis dena millia, imò multa millia angelorum: Dominus inter eos ſicut in Sinai, in ſanctuario.

18. Aſcendiſti in altum, cepiſti captivitatem, accepiſti dona in hominibus, etiam defectores, ut habitet Dominus Deus.

19. Laudandus Dominus, qui nos quotidiè cumulat beneficiis, Deus ſalutis noſtræ. Sela.

20. Deus noſter Deus ad ſalutes, Domino Deo exitus mortis:

21. Veruntamen vulnerat Deus caput hoſtium ſuorum, verticem capillatum eorum qui in delictis ſuis ambulant.

22. Di-

22. Dixerat Dominus, restituam meos, velut olim ex Basan, restituam ut olim ex profundis maris.

23. Propterea pes tuus, & lingua canum tuorum sanguine rubet ab inimicis, ab ipso.

24. Viderunt incessus tuos, ô Deus, incessus Dei mei, regisque mei, qui est in sanctuario.

25. Præcedebant cantores, post hos ludentes musicis instrumentis: in medio puellæ tympana pulsantes.

26. Vos qui estis de vena Israelis, in cœtibus laudate Dominum Deum.

27. Ibi Benjamin parvulus, qui potestate inter eos fungebatur: principes Juda lapis illorum, principes Zebulon, principes Naphtali.

28. Mandavit Deus tuus robur tuum; robora, ô Deus, quod fecisti nobis.

29. A templo tuo Jerosolymis, tibi offerant reges munera.

30. Increpa cœtum hastatorum, cœtum validorum cum vitulis populorum, qui sese contumaces præbent

ut cum fragmentis argenti veniant: dissipa gentes, quibus bella cordi sunt.

31. Venient propter hoc optimates ex Ægypto, Æthiopia celeriter manus suas Deo protendet.

32. Regna terræ cantate Deo, psallite Domino, Sela.

33. Equitanti super cœlos cœlorum: ab initio en edit vocem suam, vocem prævalidam.

34 Tribuite Deo fortitudinem, cujus magnificentia est super Israelem, cujus fortitudo est in æthere.

35. Tremendus es, ô Deus, de sanctuariis tuis, Deus Israelis ipse dat robur populo, propterea laudandus Deus.

69. *Præfecto cantorum super liliis, carmen Davidis.*

SErvato me, Deus, quoniam penetrârunt aquæ ad animam usque.

2. Demersus sum in limum profundissimum, in quo non est fundum: decidi

decidi in profundissimas aquas,& undæ obruunt me.

3. Delassatus sum vociferando, aridum factum est guttur meum: defecerunt oculi mei, suspiciendo ad Deum meum.

4. Qui me immerito odio prosequuntur, plures sunt quàm capilli capitis mei: prævaluerunt qui absque causa me obterunt inimici mei,ut quæ non rapui, rependere cogar.

5. Tu nosti, ô Deus, quæ per ignorantiam admisi, & delicta mea te haudquaquam latent.

6. Ne pudefiant in me,ô Domine, Domine exercituum, qui te expectat, ne ignominia afficiantur in me, ô Deus Israelis, qui te studiosè quærunt.

7. Nam tui causa hoc opprobrium fero,faciem meam ignominia obtexit.

8. Alienus factus sum fratribus meis, extraneus filiis matris meæ.

9. Æmulatio enim pro domo tua exedit me, & probra eorum qui te probro afficiunt, in me reciderunt.

10. Si quando fletu & jejunio affligebam me, idipsum quoque probro mihi vertebatur.

11. Sacco me pro veste involvebam: sic quoque fabula illis fiebam.

12. De me fabulantur qui desident in porta, & carmina canunt qui sicerum bibunt.

13. At ego precem meam ad te, ô Domine, si quando tempus sit, ô Deus, quo ob multam bonitatem tuam propitium te exhibeas, annue mihi pro fide tua qua opem ferre soles.

14. Eripe me è luto ne demergar, fac eripiar ab his qui me odio prosequuntur, & ab aquis profundis.

15. Ne me adobruant undæ aquarum, néve deglutiat vorago, neque super me os suum puteus claudat.

16. Annue mihi, ô Domine, quandoquidem benigna est bonitas tua: respice ad me juxta multitudinem miserationum tuarum.

17. Et ne faciem tuam à servo tuo abscondas, nam affligor: propera, annue mihi.

18. Ac-

18. Accedito propiùs ad animam meam ut eam adſeras : libera me propter inimicos meos.

19. Tu noſti quid feram opprobrii, quid pudoris , quid ignominiæ : coram te ſunt qui me infeſtant.

20. Opprobrium frangit cor meum, afflictor : & expecto ſiquis mei cauſa circumcurſitet, ſed nemo eſt : conſolatores expecto, nec invenio.

21, Et dederunt in cibo meo fel : & quum ſitirem,potârunt me aceto.

22. Sit illis menſa ſua laqueus : & ubi pacem ſperant, illic impingant.

23. Obtenebrentur oculi eorum ne videant,& lumbos eorum fac ſemper labaſcere.

24. Effunde ſuper eos furorem tuum, & æſtus iræ tuæ apprehendat illos.

25. Palatium eorum deſolatum reddatur , nec ſit qui tabernacula eorum inhabitet.

26. Nam eum quem tu percuſſiſti, perſequuntur , & ad dolorem vulneratorum tuorum admetiuntur.

27. Fac

27. Fac ut illis iniquitas iniquitati accumuletur, nec unquam veniant in justitiam tuam.

28. Deleantur de libro viventium, & inter justos non scribantur.

29. Me verò, quandoquidem afflictus sum & dolens, salus tua protegat, ô Deus.

30. Laudabo nomen Dei cum cantico, & extollam illud celebri laude.

31. Gratius id erit Domino, quam si bovem offeram, aut vitulum cornua producentem & ungulas.

32. Videbunt hæc mansueti, & gaudebunt: &, qui sedulo quæritis Deum, vivet cor vestrum.

33. Nam audit inopes Dominus: & vinctos suos minimè spernit.

34. Laudent eum cœli & terra, maria, & quicquid reptat in illis.

35. Nam servabit Deus Sionem, & urbes Juda instaurabit: ibi habitabunt, terramque istam jure hæreditario possidebunt.

36. Posteri servorum ejus in hæreditatem illam accipient: quicunque

que diligunt nomen ejus, in illa habebunt sedem suam.

70. *Præfecto cantorum Davidis ad commemorandum.*

DEus ut me liberes, accelera: Domine, ut me adjuves, propera.

2. Pudore & probro afficiantur qui vitæ meæ insidiantur: agantur retrò, & ignominiæ pateant, qui malis meis delectantur.

3. Repellantur eo quod me pudefacere conantur, qui dicunt, Hæhæ, hæhæ.

4. Exultent & lætentur in te quicunque te sedulò quærunt: & qui amant salutem tuam, dicant jugiter, magnificetur Deus.

5. Ego autem, ô Deus, afflictus sum, & inops, propera ad me, nam adjutor, & ereptor meus tu es, Domine ne morêris.

Psal. 71.

IN te, Domine, ſperavi, ne ſinas ut unquam pudefiam.

2. Pro tua juſtitia erue me, & libera me; inclina ad me aurem tuam, & me ſervato.

3. Sis mihi vice robuſtiſſimæ rupis, ad quam jugiter confugiam: conſtituiſti ut me ſervares, nam petra mea, & arx mea tu es.

4. Eripe me, ô Deus meus, de manu impii, de vola perverſi & violenti.

5. Quoniam tu es à quo pendeo, Domine Deus tu is es, quo à puero nitor.

6. Te nitor ab utero, ex viſceribus matris meæ tu es extractor meus, de te laus mea jugiter.

7. Factus ſum ceu portentum multis, at tu aſylum meum es prævalidum.

8. Replebitur os meum laude tua, quotidiè magnificentia tua.

9. Ne abjicias me tempore ſenectutis,

ſtutis, quùm defecerit robur meum, ne me deſeras.

10. Quoniam hoſtes mei de me loquuti ſunt: quíque obſervant animam meam, unà conſultârunt.

11. Dicunt, Deus deſeruit eum, perſequimini, apprehendetis eum: nec enim erit qui eripiat.

12. Deus, ne ſis procul à me: Deus mi, ut me adjuves propera.

13. Afficiantur pudore, pereant, qui vitæ meæ adverſantur: obtegantur probro, & ignominiâ quotquot ſtudent me malo afficere.

14. At ego jugiter expectabo, & omnibus laudibus tuis adjiciam.

15. Os meum enumerabit juſtitiam tuam, quotidiè ſalutem tuam: neque enim numerum novi.

16. Veniam in fortitudinibus Domini Dei, memor ero juſtitiæ tuæ ſolius.

17. Deus tu docuiſti me à puero, & uſque in præſens admiranda facinora tua deprædicabo.

18. Quin & in ſenectam uſque & canos

canos haudquaquam deſeres me, ô
Deus, donec prædicem brachium tu-
um generationi præſenti, fortitudi-
nem tuam omni poſteritati.

19. Et juſtitiam tuam, ô Deus, in
altum efferam, qui tam ingentia pa-
trâſti: quis tibi, ô Deus, conferen-
dus?

20. Qui feciſti experiri me affli-
ctiones multas & malas: rurſum con-
verſus vitæ me reſtitues, & ex abyſ-
ſis terræ rurſum ſubduces me.

21. Augebis dignitatem meam, &
rurſum me conſolaberis.

22. Et ego quoque celebrabo tibi
inſtrumento nablio fidem tuam, Deus
meus, pſallam tibi citharâ, ô Sancte
Iſraelis.

23. Ovabunt labia mea quùm ca-
nam tibi, & anima mea quam rede-
miſti.

24. Quin & lingua mea quotidiè
de tua juſtitia loquetur, quum pudo-
re & probro affecti fuerint, quicun-
que malo me afficere ſtudent.

72. *Solomoni, vel Solomonis.*

DA, Deus, regi judicia tua, & justitiam tuam filio regis.

2. Ut jus dicat populo tuo ex justitia, & afflictis tuis in judicio.

3. Ferant montes pacem populo, & colles justitiam.

4. Vindicabit afflictos in populo, servabit pauperes, & violentum calumniatorem contundet.

5. Timebunt te dum sol & luna lucebunt, in omne ævum.

6. Descendat ceu pluvia super desectum pratum, ut guttæ imbris sensim irrigantis terram.

7. Floreant ipso regnante justi, multaque pax sit, donec luna desierit,

8. Imperitet à mari ad mare usque, & à flumine usque ad terminos terræ.

9. Coram illo procumbant accolæ deserti, & inimici ejus pulverem lingant.

10. Reges mediterranei maris & insularum munera afferant, reges

Scheba,

Scheba, & Seba honoraria adducant.

11. Et adorent eum omnes reges, omnes gentes serviant ei.

12. Nam liberabit pauperem clamantem, & afflictum cui deest adjutor.

13. Beneficus erit in attritos & inopes: & animas pauperum servabit.

14. Redimet animas eorum à fœnore & violentia, & pretiosus erit sanguis eorum in oculis ejus.

15. Et vivet, & dabitur ei de auro Scheba: orabunt pro eo jugiter, & quotidiè eum laudabunt.

16. Et erit pugillus frumenti in terram in verticibus montium projectus, ita ut fructus ex eo prognatus agitetur ut Libanus: progerminabuntque è civitate instar herbæ terræ.

17. Nomen ejus perpetuò celebre erit, dum sol luxerit propagabitur nomen ejus: beatósque se censebunt in eo cunctæ gentes, & beatum eum prædicabunt.

18. Laudandus Dominus Deus, Deus

Deus Israelis, qui solus mira edit facinora.

19. Et nomen gloriæ ejus perpetuò laudetur, & impleatur gloriâ ejus universa terra. Amen & Amen.

§. Finem habent precationes Davidis filii Jessi.

73. *Oda Asaph.*

AT tamen bonus est Deus Israeli, his nempe qui mundo sunt corde.

2. Parum abfuit quin nutârint pedes mei, ferè effusi sint gressus mei.

3. Nam urebat me æmulatio propter stultos, quum prosperitatem impiorum viderem.

4. Neque enim sunt eis nexus ad mortem: quin pingues sunt & prævalidi.

5. Nulla eos, ut reliquos mortales, premit molestia: malorum, quibus alii homines afficiuntur, immunes sunt.

6. Hinc fit ut superbia eos totos possideat,

possideat, & cou veste involvantur violentia.

7. Præ pinguedine oculi eorum exeunt, in imaginationibus cordis pergunt.

8. Contabuerunt, loquuntur violentiam & injuriam, è sublimi loquuntur.

9. Protendunt os suum in cœlum, & lingua eorum orbem pervagatur.

10. Propterea revertitur populus ejus huc, & aquæ fecundi calicis exprimuntur eis.

11. Quin & dicere audent, quomodo hæc cognosceret Deus? estne cognitio apud Altissimum?

12. En isti, impii sunt, & tamen felices sunt in hoc seculo, assequuti divitias.

13. Profectò purum servavi cor meum, & frustrà manus meas innocentia abluo.

14. Plagásque quotidiè pertuli, singulisque diebus manè reprehensus.

15. Quum ad hunc inquam modum mecum reputarem, parum abfuit quin

quin à natione filiorum tuorum defecerim.

16. Instituebam cogitationem, si possem hæc cognoscere, sed idipsum molesta res erat in oculis meis.

17. Donec in secretoria Dei adyta penetravi, & donec intellexi ut postremò essent quique habituri.

18. Certè velut in lubrico constituisti eos, dejicies illos præcipites, ut planè vastentur.

19. Quàm subita calamitate oppressi sunt, perierunt, & terroribus consumpti sunt?

20. Non aliter quàm somnium, quod avolat posteaquam quis evigilaverit, Domine, despicatas reddes in civitate imagines illorum.

21. Quum effervesceret fermenti instar cor meum, & renes mei acuebantur.

22. Bardus eram, nec quicquam intelligebam, & eram apud te velut pecus.

23. Semper tamen tecum eram, manum autem dexteram meam tu apprehendisti.

24. Con-

24. Consilio tuo me deduxisti, & postea in gloriam me recipies.

25. Quis mihi in cœlis? & in terra tecum nullo oblector.

26. Consumitur caro mea & cor meum, Deus autem petra est cordis mei, & portio mea in æternum.

27. Nam ecce, qui à te procul recedunt, peribunt: perdes omnem illum qui à te deficit.

28. Ego itaque bonum mihi duxi Deo meo adjungere, posui Dominum Deum asylum meum, ut enarrem omnia opera ejus.

74. *Erudiens carmen Asaphi.*

ECquare Deus perpetuò nos repellis? cur inquam fumat nasus tuus in gregem pascuæ tuæ?

2. Memor sis cœtus tui, quem jam pridem comparavisti; & sortis hæreditariæ, quam venditasti, montis Sionis, in quo habitare es solitus.

3. Leva gressus tuos, ut funditùs vastes omnes hostes, qui malum inferunt sanctuario.

4. Ru-

4. Rugierunt adverſarii tui in medio ſynagogarum tuarum: ſigna ſua poſuerunt pro ſignis.

5. Ut olim eorum qui ſecuribus cædebant denſa arborum ad ſtructuram templi, inſigne & nobile opus erat:

6. Ita habetur modò, ſi quis ſculpturas ejus pariter bipenni & malleis comminuit.

7. Sanctuaria tua igni incenderunt: ad terram affligentes tabernaculum nominis tui profanârunt.

8. Dixerunt in cordibus ſuis, Sæviemus in eos pariter, exuſſerunt cunctas ſynagogas Dei in terra.

9. Signa noſtra non videmus, nullus ſupereſt propheta: nemóque nobiſcum qui ſciat quouſque tandem.

10. Quamdiu, ô Deus, probra in nos jaciet hoſtis, blaſphemabit hoſtis nomen tuum perpetuò?

11. Quare manum tuam & dexteram tuam retraxiſti? è ſinu plenè profer eam.

12. Equidem Deus rex meus ab initio,

initio, qui salutes in medio terræ operatur.

13. Tu virtute tua mare dissipasti, capita draconum in aquis confregisti.

14. Tu confregisti capita ceti grandis, & in cibum tribuisti eum populo desertum incolenti.

15. Tu excidisti fontem & fluvium, tu fluvios prævalidos exiccasti.

16. Tuus est dies, tua etiam nox, tu lucem & solem præparasti.

17. Tu cunctos fines orbis constituisti, æstatem & hyemem tu finxisti.

18. Sis memor hujus, nempè quòd hostis probris afficit Dominum, & populus stolidus nomen tuum execratur.

19. Ne objicias animam turturis tuæ cœtui hostium, cœtus afflictorum tuorum ne perpetuo obliviscaris.

20. Respice ad fœdus, quoniam tenebricosæ habitationes terræ violentia & injuria repletæ sunt.

21. Ne pateant ignominiæ, qui contriti sunt repulsam à te passi, afflicti & inopes potiùs laudent nomen tuum.

20. Ex-

22. Exurge Deus, defende causam tuam, memor sis opprobrii, quo te quotidiè stolidi homines afficiunt.

23. Ne oblivioni tradas vocem infestorum tuorum: tumultus eorum qui contra te insurgunt jugiter crescit.

75. *Præfecto cantorum oda carminis Asaphi, ne perdas.*

CElebrabimus te, Deus, celebrabimus, etenim propè est nomen tuum illis qui miranda facinora tua enumerant.

2. Quum statutum tempus nactus fuero, ego quod æquum & rectum est judicabo.

3. Diffluxerat terra, & quicunque eam inhabitabant: ego columnas ejus suffulsi. Sela.

4. Dixi stolidis, Nolite insanire: & impiis, nolite attollere cornu.

5. Nolite in sublime attollere cornu vestrum, Nolite collo præfracto loqui.

6. Nam nec ab oriente, nec ab occidente,

cidente, neque à meridie exaltatio contingit.

7. Deus ſiquidem judex eſt: is hunc dejicit, illum extollit.

8. Nam calix in manu Domini eſt vino meraco plenè adornatus, è quo fundet: attamen fæces ejus exugent, ac epotabunt omnes impii in terra.

9. Ego autem in perpetuum annuntiabo, pſallamque Deo Jacob.

10. Confringam quoque omne cornu impiorum, cornua verò juſtorum erigentur.

76. *Oda carminis Aſaphi ad inſtrumenta muſica, præfecto cantorum.*

NOtus in Juda Deus, præclarum nomen ejus in Iſraele.

2. In Salem eſt tabernaculum ejus, & manſio ejus in Sione.

3. Illic confregit ignita jacula arcus, clypeum, gladium & bellum. Sela.

4. Illuſtrior es & magnificentior quàm montes in quibus laceratur.

5. Præ-

5. Prædæ se exposuerunt magnanimi, consopiti sunt somno suo, nihil virium invenientes in manibus suis omnes viri fortes.

6. Ab increpatione tua, Deus Jacob, consopitus est currus & equus.

7. Tu terribilis es, tu inquam, & quis consistet coram facie tua, simul atque ira tua exarserit?

8. E cœlo fecisti audire judicium: terra timuit, & siluit;

9. Quum exurgeret ad judicandum Deus, ad servandum omnes afflictos terræ. Sela.

10. Etenim furor hominis cedet in laudem tuam, quódque reliquum est irarum constringes.

11 Nuncupate vota, & persolvite ea Domino Deo vestro: quotquot estis in circuitu ejus, offerte munera terribili.

12. Qui intercipit spiritum principum, & est terribilis regibus terræ.

77. *Psalmus Asaphi pro Jeduthum præfecto cantorum.*

VOce mea quùm clamarem ad Deum, ad Deum quum clamarem voce mea, aurem præbebat mihi.
2. Quo tempore angustum mihi erat, Dominum quærebam, manus mea noctu sparsa erat sine cessatione, renuebat consolari anima mea.
3. Dei memoriam quum repeterem infremebam, querulabar, & deficiebat spiritus meus. Sela.
4. Tu tenebas vigilias oculorum meorum; attonitus eram, ut loqui non possem.
5. Tunc repetebam retro tempora, & annos priorum seculorum.
6. In memoriam revocabam carmina mea, noctu cum corde meo colloquebar, spiritus meus rimatus est.
7. Num perpetuo repudiabit Dominus? num unquam placidus fiet ultrà?
8. Periítne in perpetuum bonitas ejus?

ejus? finémne habet in omnes ætates oraculum?

9. Oblitus eſtne miſereri Deus? continebitne in ira miſericordias ſuas? Sela.

10. Tandem cogitabam, Hæc mea eſt infirmitas, dextera Excelſi vices mutat.

11. Recordabar operum Domini, memoriâ repetebam mirabilia facinora tua quæ olim edidiſti.

12. Meditabar quoque in omnibus operibus tuis, & de conſiliis tuis loquebar.

13. O Deus, viæ tuæ ſunt in ſanctitate: ob id dico, quis Deus magnus ut Deus?

14. Tu Deus es qui admiranda facis, claram reddidiſti in populis virtutem tuam.

15. Vindicâſti in brachio populum tuum, filios ſcilicet Jacob & Joſeph. Sela.

16. Viderunt te aquæ, ô Deus, viderunt te aquæ, & viribus deſtitutæ ſunt, conterritæ etiam ſunt abyſſi.

17. Densæ nubes nimbos depluerunt, nubes ediderunt tonitru, quin & sagittæ tuæ discurrerunt.

18. Vox tonitrus tui in rota, fulgura in orbem emicuerunt, tremuit ac mota est tellus.

19. In mari viæ tuæ, & semitæ tuæ in aquis prævalidis: & vestigia tua non deprehensa sunt.

20. Ducebas velut gregem populum tuum per manum Mosis & Aaronis.

78. *Erudiens carmen Asaphi.*

AUscultа popule mi institutionem meam, inclinate aures vestras ad sermones oris mei.

2. Aperiam ad insignia quædam facta os meum, eloquar abstrusa quædam temporis prisci.

3. Quæ audivimus, quæque cognovimus, & quæ patres nostri narraverunt nobis.

4. Neque nos ergo celabimus ea filios eorum, ætatibus posteris narrabimus laudes Domini, robur ejus, stu-

ſtupendáque opera ejus quæ geſſit.

5. Conſtituit enim conteſtatione quadam in Jacob, & legem tulit in Iſraele, quâ præcepit patribus noſtris, ut ea nota facerent filiis ſuis:

6. Ut cognoſcat ætas poſtera, filii qui naſcituri ſunt, quùm adoleverint, narrent eadem filiis ſuis:

7. Indéque in Deo fiduciam ſuam ponant, nec obliviſcantur operum Dei, mandatáque ejus obſervent:

8. Nec evadant ſimiles patribus ſuis, nationi deficienti & rebelli, nationi quæ rectè cor ſuum haudquaquam inſtituit, & cujus ſpiritus nunquam verè Deo credidit.

9. Filii Ephraim armati, & jaculantes arcu, verterunt terga in die belli.

10. Non obſervârunt fœdus Dei, & in lege ejus noluerunt ambulare.

11. Sed obliti ſunt factorum ejus, & admirandorum facinorum ejus quæ illis oſtenderat.

12. Coram patribus eorum ſtupenda opera fecit in terra Ægypti, in campo Soan.

13. Secuit mare,& traduxit illos: consistere jussit aquas velut acervum.

14. Et deduxit eos interdiù nube, & singulis noctibus per lumen ignis.

15. Secuit rupes in deserto, & potum eis dedit ut ex magno abysso.

16. Et eduxit rivos è petra; & fecit decurrere tanquam flumina aquas.

17. Adhuc tamen peccârunt ei, & exasperârunt Excelsum in solitudine.

18. Et tentaverunt Deum in corde suo, quùm poscerent cibum animabus suis.

19. Et contra Deum loquuti sunt, dicentes, num potest Deus mensam instruere in deserto?

20. En dicebant, petram percussit, & effluxerunt aquæ, & fluvii inundârunt, num & panem dare poterit? num parare carnes poterit populo suo?

21. Idcircò Dominus hæc audivit, & exarsit, & succensus est ignis contra Jacob, & ira contra Israelem ascendit.

22. Quòd

22. Quòd non credidissent Deo, & in salutem ejus non speravissent.

23. Et mandavit nubibus supernè, & ostia cœli aperuit.

24. Et depluit illis Man ut ederent, & frumentum cœleste dedit eis.

25. Panem fortium edit homo, demisit illis commeatum ad saturitatem usque.

26. Cœlo movit Eurum, & virtute sua Africum adduxit.

27. Et depluit super eos carnem tanquam pulverem, & alatas volucres, velut arenam maris.

28. Quas dejecit in medium castrorum illorum, & circum tabernacula eorum.

29. Et ederunt saturatíque sunt abundè, & satisfecit gulæ eorum.

30. Non sunt fraudati desiderio suo; eratque adhuc cibus eorum in ore ipsorum:

31. Quùm ira Dei desævit in eos, occidítque pingues eorum, atque selectiores in Israele dejecit.

32. Super hæc omnia iterùm contra eum peccaverunt, nec ſtupendis ejus factis fidem habuerunt.

33. Temerè ergo finivit dies eorum, & annos eorum celeriter.

34. Quum trucidaret eos, quærebant ipſum, ac maturè ad Deum ſupplicando revertebantur.

35. Tum recordabantur, Deum eſſe ipſorum petram, & Deum excelſum eſſe eorum redemptorem.

36. Ore ſuo blanditi ſunt ei, lingua autem ſua ei mentiebantur.

37. Cor eorum non erat rectum erga illum, nec fidi fuerunt in fœdere ejus.

38. Ipſe tamen ad miſericordiam propenſus, propitius fuit iniquitati eorum, nec diſperdidit, & ſæpenumerò revocavit iram ſuam, nec omnem ſuam excandeſcentiam excitavit.

39. Memor quòd caro eſſent ipſi, & ventus qui abit, nec redit.

40. Quoties exaſperârunt eum in deſerto, & moleſti ei fuerunt in ſolitudine:

41. Ut averſi tentarent Deum,
ſanctúmque Iſraelis circumſcriberent?
42. Non fuerunt memores manus
ejus, nec temporis illius quo eos ex
anguſtiis redemit.
43. Signorum quoque ejus quæ
fecit in Ægypto,& portentorum quæ
edidit in territorio Soan.
44. Quùm lacus eorum verteret in
ſanguinem, & rivos eorum, ne bibe-
rent.
45. Immiſit in eos turbam inſe-
ctorum quæ vorârunt illos, & ranas
quæ eos perdiderunt.
46. Et dedit brucho proventum
eorum, & laborem eorum locuſtis.
47. Perdidit vineas eorum gran-
dine, & ſycomoros eorum concretis
ex nube lapidibus.
48. Tradidit quoque grandini ju-
menta eorum, & pecora eorum ignitis
jaculis.
49. Immiſit in eos æſtum naſi ſui,
impetum, indignationem, & angu-
ſtiam, cacodæmonum incurſiones.
50. Libravit ſemitam iræ ſuæ,ani-
mæ

mæ illorum à morte non pepercit, sed
vitam eorum pesti devovit.

51. Percussitque omne primogenitum in Ægypto, primitias dolorum in tentoriis Cham.

52. Et traduxit populum suum tanquam gregem, minavit eos ut gregem per desertum.

53. Deduxit eos tutò ut non expavescerent: hostes verò eorum mare obtexit.

54. Et introduxit eos ad terminum sanctuarii sui: ad montem istum quem vindicavit dextera ejus.

55. Expulit ante eos Gentes, admensus est eis hæreditatem fune, & fecit habitare in tentoriis illorum tribus Israel.

56. Attamen tentârunt & exasperârunt Deum excelsum, & testimonia ejus non servârunt.

57. Sed deflexerunt, & perfidè egerunt, quemadmodum patres eorum, retroacti, ut arcus qui fallit.

58. Provocaverunt eum ad iram excelsis suis, & sculptilibus suis eum

ad

ad æmulationem accenderunt.

59. Audivit Deus, & commotus eſt, & admodum averſatus eſt Iſraelem.

60. Ita ut deſereret tabernaculum Silo, tentorium in quo inter homines habitabat.

61. Permiſit capi virtutem ſuam, & dedit magnificentiam ſuam in manum hoſtis.

62. Tradidit populum ſuum in gladium, & contra hæreditatem ſuam indignatus eſt.

63. Juvenes ejus voravit ignis, & virgines ejus non ſunt laudatæ.

64. Sacerdotes ejus gladio ceciderunt: & viduæ ejus non fleverunt.

65. Et evigilavit (acſi dormîſſet Dominus, tanquam heros aliquis fortis præ vino jubilans.

66. Et percuſſit hoſtes ſuos in podicem: ſempiterno opprobrio eos affecit.

67. Et repudiavit tentorium Joſeph, & tribum Ephraim non elegit.

68. Sed tribum Juda elegit, montem Sion quem dilexit. 69. Et

69. Et extruxit ſanctuarium ſuum tanquam excelſa palatia, veluti terram quam fundavit ut perpetuò ſubſiſtat.

70. Et elegit Davidem ſervum, à caulis ovium tulit eum.

71. Poſt fœtas euntem abduxit eum, ut paſceret Jacob populum ſuum, & Iſraelem hæreditatem ſuam.

72. Pavit igitur eos pro integritate cordis ſui, & minavit eos manibus ſuis in prudentia.

79. *Pſalmus Aſaphi.*

VEnerunt, Deus, Gentes in hæreditatem tuam, polluerunt regiam ſanctuarii tui, redegerunt Jeruſalem in acervos lapidum.

2. Dederunt cadavera ſervorum tuorum cibum volucribus cœlorum, & carnem beneficorum tuorum beſtiis terræ.

3. Effuderunt ſanguinem eorum circa Jeruſalem velut aquam: nec eſt qui ſepeliat.

4. Pro-

4. Probro fuimus vicinis noſtris, irriſioni & ludibrio his, qui circum nos habitant.

5. Quouſque tandem, ô Domine? ſuccenſebíſne perpetuò? ardebítne ceu ignis æmulatio tua?

6. Effunde iram tuam in Gentes, quæ te non agnoſcunt: & in regna, quæ nomen tuum non invocant.

7. Nam vorârunt Jacob, & habitaculum ejus vaſtârunt.

8. Ne ſis nobis memor iniquitatum priorum, ſubitò antevertat nos miſericordia tua: nam vehementer attenuati ſumus.

9. Auxiliare nobis, ô Deus ſalutis noſtræ, propter gloriam nominis tui: & libera nos, & propitius ſis peccatis noſtris propter nomen tuum.

10. Cur dicerent Gentes, Ubi eſt Deus eorum? nobilis evadat inter Gentes nobis videntibus ultio ſanguinis ſervorum tuorum qui effuſus eſt.

11. Penetret in conſpectum tuum gemitus vinctorum: pro magnitudi-

ne

ne brachii tui fac superstites eos qui morti jam addicti sunt.

12. Repende vicinis nostris septuplum in sinum eorum, opprobrium eorum quo te, ô Domine, affecerunt.

13. Et nos populus tuus, & grex pascuorum tuorum te celebrabimus in seculum, & per omne ævum prædicabimus laudes tuas.

80. *Testimonium & Psalmus Asaphi præfecto cantorum super liliis.*

O Pastor Israelis ausculta: ô tu qui minas, velut gregem, Joseph, quíque insides Cherubim, affulge.

2. Ante Ephraim, Benjamin, & Manasse potentiam tuam excita, & veni ad servandum nos.

3. Deus restitue nos, & fac illucescere faciem tuam, & salvi erimus.

4. Domine Deus exercituum, quousque tandem excandesces in orationem populi tui?

5. Lacrymis velut pane cibasti eos, &

& pro potu propinaſti eis lacrymas maxima menſura.

6. Poſuiſti nos ut materia ſimus vicinis noſtris jurgandi: utque hoſtes noſtri nobis illudant.

7. Deus exercituum reſtitue nos, fac illuceſcere faciem tuam, & ſalvi erimus.

8. Vitem ex Ægypto traduxiſti, quam ejectis Gentibus plantaſti.

9. Repurgaſti diligenter ſuperficiem ejus, & quùm radices ſuas egiſſet, terram occupavit.

10. Umbra ejus montes obtexit, rami ejus cedros Dei.

11. Extendebat ad mare palmites ſuos, & uſque ad fluvium pampinos ſuos.

12. Quare rupiſti ſepem ejus, ut ex ea decerpant quicunque illac tranſeunt?

13. Aper è ſaltu eam vaſtat, & omnis generis feræ quæ in agris degunt, eam depaſcuntur.

14. Deus exercituum redi obſecro, intuere è cœlis, aſpice, & inviſe vineam iſtam.

15. Vitiarium quod plantavit dextera tua, & propaginem ipsam quam tibi roborasti.

16. Exusta est igni, amputatáque: ab increpatione vultus tui peribunt.

17. Sit manus tua cum viro dexteræ tuæ, cum filio hominis quem tibi corroborasti.

18. Et non retroflectemus à te: dum vitam nobis restituis, in nomine tuo invocabimus.

19. O Domine Deus exercituum, restitue nos, fac illucescere faciem tuam, & salvi erimus.

81. *Asaphi præfecto cantorum super torcularibus.*

JUbilate Deo robori nostro, classicum canite Deo Jacob.

2. Sumite psalmum, date tympanum, citharam suavem cum nablo.

3. Clangite cornu nova luna, stato die sacrificii nostri.

4. Hic enim ritus est Israeli, jus Deo Jacob.

5. Testi-

5. Testimonium hoc posuit in Joseph, quum exiret de terra Ægypti, ubi labium quod non cognoram, audiebam.

6. Subduxi oneri humerum ejus: & manus ejus ab ollis conficiendis transibant.

7. In angustiis invocabas me, & eripiebam te; clam per tonitru respondebam tibi: periculum tui faciebam ad aquas jurgii. Sela.

8. Audi, popule meus, contestabor enim te, ô Israel, si me audieris.

9. Non erit in te Deus alienus, neque adorabis Deum peregrinum.

10. Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxit te de terra Ægypti: dilata os tuum, & implebo illud.

11. At populus meus vocem meam non audivit, & Israel noluit me.

12. Permisi igitur eos libidini cordis ipsorum, ut irent juxta consilia sua.

13. O si populus meus audisset me, si Israel in viis meis ambulasset;

14. Quàm brevi inimicos eorum de-

jecissem, & contra infestantes eos vertissem manum meam.

15. Qui odio habent Dominum, essent illis serviliter supplices, ipsorum autem lævum perpetuum esset.

16. Et cibaret eum medulla tritici, & melle de petra te satiassem.

82. *Oda Asaphi.*

DEus constitit in cœtu Dei, in medio deorum judicem agit.

2. Quousque tandem inquiens judicabitis iniquè, & facies impiorum suscipietis? Sela.

3. Vindicate pauperem & pupillum, afflictum & miserum absolvite.

4. Eripite tenuem, & inopem de manu impiorum liberate.

5. Nihil nôrunt, nec intelligunt, in tenebris ambulant: nutant cuncta fundamenta terræ.

6. Equidem dixeram, vos dii estis, & vos omnes filii Excelsi:

7. Veruntamen sicut reliqui homines moriemini, & sicut unus ex principibus cadetis.

8. Sur-

8. Surge Deus, judica terram: nam tibi universæ gentes hæreditario jure debentur.

83. *Carmen Psalmi Asaphi.*

NE te in silentio contineas, ô Deus, ne dissimules, neve cesses, ô Deus.

2. Ecce enim hostes tui tumultuantur: & qui te odio habent, extollunt caput.

3. Adversus populum tuum vafrè consultarunt, contra absconditos tuos inierunt consilium.

4. Dixerunt, Agite, deleamus eos, ne sint amplius gens, ut ne mentio quidem sit ultra nominis Israelitici.

5. Quoniam unà ex corde conspirarunt, fœdus adversus te icêrunt.

6. Tentoria Edom, & Ismaelitarum, Moabitarum & Hagarenorum:

7. Gebalitæ, Ammonitæ, & Amalekitæ, Palæsthini cum Tyriis.

8. Assyrii quoque illis juncti sunt, brachium fuerunt filiis Lot. Sela.

9. Fac

9. Fac illis ut Madianitis, ut Siseræ ut Jabin ad torrentem Kison.

10. Qui fracti sunt in Endor, facti sterquilinium terræ.

11. Fac ut ipsi principésque eorum habeant sicut Oreb & Zeeb, sicut Zebah & Salmuna cuncti illorum duces,

12. Qui dixerunt, Vindicemus nobis habitacula Dei.

13. Deus meus, redige huc illos ut sint ceu rota, & ut stipula coram vento.

14. Ut ignis incendens silvam, & ut flamma montes comburens.

15. Sic persequitor eos procellis tuis, & turbine tuo consterna illos.

16. Perfunde facies eorum ignominia, ut requirant nomen tuum, Domine.

17. Pudefiant & consternantur in omne ævum, pudore afficiantur & pereant.

18. Ut cognoscant, quod tu, cujus nomen Dominus, solus es excelsus super omnem terram.

84. *Psalmus filiorum Corah præfecto cantorum ad torcularia.*

Quàm sunt amabilia, ô Domine
exercituum, tabernacula tua!
2. Ardet & etiam deperit anima
mea ad atria Domini, cor meum &
caro mea clamant ad Deum vivum.
3. Etiam passer invênit sibi domici-
lium, & hirundo nidum ubi reponat
pullos suos, nempe altaria tua, ô Do-
mine virtutum, rex meus & Deus
meus.
4. Beati qui in domo tua habitant;
perpetuò te laudabunt. Sela.
5. Felices illi homines, quorum ro-
bur in te situm est, in quorum cordi-
bus semitæ tuæ sunt.
6. Transeuntes vallem fletus, fonti-
bus abundantem reddent, etiam pisci-
nas replebit pluvia.
7. Ibunt de virtute in virtutem,
comparebit quisque eorum apud De-
um in Sion.
8. Domine Deus exercituum, ex-
audi

audi orationem meam, auſculta Deus
Jacob. Sela.

9. Clypeus noſter aſpice Deus, & intuere faciem uncti tui.

10. Quia potior eſt dies in atriis tuis quàm alibi mille: malo ad limen desidere domus Dei mei, quàm habitare in tentoriis impiorum.

11. Nam ſol & clypeus eſt Dominus Deus, dabit Dominus gratiam & gloriam: nullo bono deſtituit eos qui in integritate ambulant.

12. O Domine exercituum, felix homo qui in te confidit.

85. *Pſalmus filiorum Corah, præfecto cantorum.*

PRopitius eris, ô Domine, terræ tuæ, captivitatem Jacob avertes.

2. Auferes iniquitatem populi tui, obteges cuncta ipſorum peccata. Sela.

3. Tolles omnem æſtum tuum: fervorem iræ tuæ ſedabis.

4. Reſtitue nos, Deus ſalutis noſtræ, ſolve tuam erga nos indignationem.

5. Num

5. Num continentèr ſuccenſebis nobis? extrahes furorem tuum in omne ævum?

6. An non tu is es, qui converſus vitæ nos reſtitues, & populus tuus in te lætabitur?

7. Oſtende nobis, ô Domine, bonitatem tuam, & ſalutem tuam da nobis.

8. Audiam quid Dominus Deus loquatur: quoniam loquetur pacem ad populum ſuum, & ad beneficos ſuos, ne recidant ad ſtultitiam.

9. Profecto ſalus ejus propè adeſt iis qui ipſum timent, ut inhabitet gloria in terra noſtra.

10. Bonitas & veritas ſibi invicem occurrent, juſtitia & pax ſe mutuò oſculabuntur.

11. Fides è terra progerminabit, & juſtitia è cœlis proſpiciet.

12. Etiam Dominus dabit bonitatem, & terra noſtra reddet proventum ſuum.

13. Juſtitia anteambulabit coram eo, & ponet in via greſſus ſuos.

86. *Precatio Davidis.*

PRæbe mihi, Domine, aurem tuam, & annue mihi: nam afflictus sum & miser.

2. Custodi vitam meam; quoniam beneficus sum: serva tu, Deus meus, servum tuum, qui in te confidit.

3. Beneficus esto mihi, ô Domine, quoniam te quotidie invoco.

4. Exhilara animum servi tui: nam ad te, ô Domine, animum meum attollo.

5. Etenim tu, Domine, bonus es & propitius, ampla bonitate in omnes qui te invocant.

6. Ausculta, Domine, precationi meæ, & attende voci deprecationis meæ.

7. Quo die in angustiis sum, te invoco: nam soles mihi annuere.

8. Non est tibi, ô Domine, inter Deos quisquam conferendus, nec est qui faciat opera qualia tu facis.

9. Cunctæ Gentes quas fecisti venient,

nient, & adorabunt coram facie tua, ô Domine, & nomen tuum cum gloria prædicabunt.

10. Quandoquidem magnus tu, quique ſtupenda edis facinora, tu ſolus es Deus.

11. Dirige me, Domine, in viis tuis, tunc ambulabo in veritate tua: coge pectus meum, ut timeat nomen tuum.

12. Celebrabo te, Domine Deus meus, ex toto corde meo, & nomen tuum perpetuò cum gloria celebrabo.

13. Magna ſiquidem eſt in me bonitas tua, & liberaſti animam meam ex inferno inferiori.

14. Deus ſuperbi inſurrexerunt adverſus me, & cœtus violentorum quærunt animam meam, & non propoſuerunt te in conſpectu ſuo.

15. At tu, Domine Deus, pronus es ad miſericordiam, propenſus ad beneficentiam, tardus ad iram, multæ bonitatis & fidei.

16. Reſpice ad me, beneficus eſto mihi: da robur tuum ſervo tuo, & ſerva filium ancillæ tuæ.

17. Ede signum aliquod bonitatis erga me tuæ: ut qui me odio habent, pudore suffundantur, quum viderint quod tu, ô Domine, me juveris, & consolatus sis me.

87. *Psalmus & canticum filiorum Corah.*

FUndamenta ejus in montibus sanctis.

2. Diligit Dominus portas Sionis, præ omnibus tabernaculis Jacob.

3. Præclara in te dicuntur, ô civitas Dei. Sela.

4. Faciam meminisse Rahab & Babylonis, hos qui me noverunt, en Palæsthina & Sor cum Æthiopibus, ille natus est in ea.

5. At de Sione dicetur, vir & vir natus est in ea, & ipse excelsus confirmat eum.

6. Dominus conscribendo numerabit populos, insignis ille natus est in ea. Sela.

7. Cantores simul cum ducentibus chorum, omnes scaturigines meæ in te.

88. *Car-*

88. *Carmen Psalmi filiorum Corah, præfecto cantorum de miseria ad affligendum, erudiens carmen ipsius Heman Ezrahitæ.*

DOmine Deus salus mea, die ac nocte clamo coram te.

2. Veniat precatio mea in conspectum tuum, inclina aurem tuam clamori meo.

3. Nam anima mea satiata est malis, & vita mea usque ad sepulchrum pertingit.

4. Quin jam reputor inter eos qui in foveam subeunt, sum ut vir cui nihil est virtutis.

5. Ut liber à rebus hujus vitæ annumeratus sum mortuis, velut interempti qui dormiunt in sepulchro, quorum nulla amplius superest memoria, quiq; à manu tua abscissi sunt.

6. Collocasti me in foveam inferiorem, in loca tenebrosa atque profunda.

7. Incubuit in me fervens indignatio tua, omnibus fluctibus tuis dejecisti me. Sela.

8. Effe-

8. Effeciſti ut noti mei procul à me diſcederent : reddidiſti me illis abominandum : concluſus ſum, ut egredi non poſſim.

9. Dolet oculus meus præ afflictione ; invoco te, ô Domine, tota die, ad te expando manus meas.

10. Edíſne admiranda facinora mortuis ? num mortui reſurgent & celebrabunt te ? Sela.

11. Num annuntiabitur in ſepulchro bonitas tua ? aut fides tua in interitu ?

12. Num cognoſcentur mirabilia tua in tenebris, aut juſtitia tua in terra, ubi omnium rerum eſt oblivio ?

13. At ego ad te, ô Domine, clamavi, & oratio mea manè te præveniet.

14. Cur repellis animam meam, ô Domine, & abſcondis à me faciem tuam ?

15. Afflictus ego ſum, & tantùm non animam ago ab adoleſcentia : & animi dubius terrores tuos fero.

16. Super me tranſierunt furores tui,

tui, & terrores tui me confecerunt.

17. Circumdederunt me inquam velut aquæ quotidiè, cinxerunt me pariter.

18. Effecisti ut procul à me sint amici & proximi, ut noti mei sint in tenebris.

89. *Erudiens Ethan Ezrahita.*

BOnitates Domini perpetuò canam, fidem tuam ore meo notam faciam in omne ævum.

2. Sic enim apud me statui, Bonitas tua perpetuò ædificabitur, in ipsis cœlis fidem tuam confirmasti.

3. Pepigi fœdus cum electo meo, juravi Davidi servo meo.

4. Semen tuum in æternum confirmabo, & stabiliam solium tuum ad omnem posteritatem. Sela.

5. Cœli admiranda facinora tua celebrant, ô Domine, quin & fidem tuam in cœtu sanctorum.

6. Quis enim in æthere æquabitur Domino? aut quis inter filios fortium Domino assimiletur?

7. Deus vehementer formidandus in concilio sanctorum, & tremendus super omnes qui circum ipsum sunt.

8. Domine Deus exercituum, quis ut tu, præstans virtute, ô existens? omnia circum te, fides sunt.

9. Tu potestatem exerces in fastum maris; quum attollit fluctus suos, tu compescis eos.

10. Tu contudisti tanquam cadaver superbum: brachio roboris tui dispersisti inimicos tuos.

11. Tui sunt cœli, & tua est terra, orbem, & quidquid in eo est, tu fundasti.

12. Aquilonem & Meridiem tu condidisti, Tabor & Hermon in nomine tuo ovabunt.

13. Tu brachium habes omnipotentia præditum, roboras manum tuam, attollis dexteram tuam.

14. Justitia & æquitate stabilitum est regale solium tuum: bonitas & fides antecedunt faciem tuam.

15. O igitur felicem populum, qui agnoscit clangorem: ô Domine, ta-

les in lumine vultus tui incedent.

16. In nomine tuo quotidie exultabunt,& in juſtitia tua ſeſe attollent.

17. Tu enim decus es fortitudinis eorum, & pro benevolentia tua extolles cornu noſtrum.

18. Quoniam Domini eſt clypeus noſter, & Sancti Iſraelis rex noſter.

19. Tum loquutus es per viſum bonis tuis, & dixiſti :

20. Auxilium ſuppeditabo heroi, extuli electum è populo.

21. Inveni Davidem ſervum meum, oleo meo ſancto unxi eum.

22. Ut manus mea firma eſſet cum eo,quam & brachium meum roboraret eum.

23. Hoſtis non imponet ei, pravus non affliget eum.

24. Imo conteram ante faciem ejus hoſtes ejus,& odientes illum conficiam.

25. Fides mea & bonitas mea cum ipſo erit.

26. Ponam in mari manum ejus,& in fluminibus dexteram ejus.

27. Ipſe invocabit me, dicens, Pater meus es tu, Deus meus, & petra ſalutis meæ.

28. Etiam ego primogenitum conſtituam illum, celſiorem regibus terræ.

29. In ſempiternum cuſtodiam illi bonitatem meam, & fœdus meum firmum ei permanebit.

30. Efficiam ut perpetuum ſit ſemen ejus, & ſolium ejus ſicut dies cœli.

31. Si filii ejus legem meam deſeruerint, & in judiciis meis non ambulaverint;

32. Si ſtatuta mea profanarint, & præcepta mea non cuſtodierint;

33. Prævaricationes eorum virga viſitabo, & iniquitates eorum flagellis.

34. At bonitatem meam non auferam ab eo, nec fallam illi fidem meam.

3 Non profanabo fœdus meum, quódque egreſſum eſt de labiis meis, nunquam mutabo.

36. Se-

36. Semel per sanctitatem meam juravi, haudquaquam Davidem fefellero.

37. Semen ejus in æternum erit, solium ejus coram me ut sol perstabit.

38. Firmum ut luna manebit, quæ est certus in æthere testis. Sela.

39. At tu repulisti, aversatus es, succensusque irâ contra Christum tuum.

40. Dissolvisti fœdus quod cum servo tuo pepigisti, humi contaminasti diadema ejus.

41. Dirupisti omnes sepes ejus, munitiones ejus contrivisti.

42. Diripiunt eum quicunque transeunt viam, opprobrio factus est vicinis suis.

43. Extulisti dexteram eorum qui ei infesti sunt, cunctos hostes ejus exhilarasti.

44. Etiam retudisti aciem gladii ejus, nec superiorem fecisti eum in in prælio.

45. Effecisti ut cessarit dignitas ejus,

jus, & folium ejus in terram collisisti.

46. Præcidisti dies juventutis ejus, obtexisti eum ignominia. Sela.

47. Quousque absconderis, ô Domine, anne in perpetuum? ardebitne ut ignis fervens indignatio tua?

48. Memor sis quantuli ævi ego sim: num frustrà condideris universos homines?

49. Quis enim vir est qui vivat, & non moriatur? qui eripiat vitam suam à violentia sepulchri? Sela.

50. Ubi sunt, ô Domine, bonitates tuæ pristinæ, quas Davidi ex fide tua jurasti?

51. Memor sis, ô Domine, opprobrii quod ferunt servi tui: tuli in sinu meo cuncta opprobria multorum populorum.

52. Quibus nos affecerunt inimici tui, ô Domine, quibus affecerunt vestigia Christi tui.

53. Laudandus Dominus in æternum. Amen & Amen.

90. Ora-

90. *Oratio Mosis viri Dei.*

DOmine tu habitaculum nobis fuiſti per omnia ſecula.

2. Priuſquam montes naſcerentur, & terra formaretur ac orbis, à ſeculis uſque ad ſecula tu es Deus.

3. Tu reducis hominem donec conteratur, ac tum dicis, Revertimini, ô mortales.

4. Nam mille anni coram te ſunt ut dies heſternus qui præterit, imò ut noctis vigilia.

5. Ceu nimbum dilabi illos impetu quodam facis, ſunt velut ſomnium, manè velut herba immutantur;

6. Quæ mane floret, ac vires accipit, veſperi arefacta reſecatur.

7. Etenim irâ tuâ deficimus, & fervente indignatione tua terremur.

8. Iniquitates noſtras in conſpectum tuum collocaſti, occulta noſtra in lumen faciei tuæ.

9. Nam cuncti dies noſtri te iraſcente dilabuntur, annos noſtros finimus dicto citiùs.

10. Dies

10. Dies annorum nostrorum qui-
bus vivimus, anni sunt septuaginta,
aut ad summum octoginta: jam præ-
stantissimum horum labor est & mo-
lestia: velociter transit, nósque avo-
lamus.

11. Quis vim iræ tuæ novit? ut te
quique timent, ita in eos indignatio
tua sævit.

12. Ut ergo dierum nostrorum
numerum sciamus, tu nobis planè in-
dica, ut sapientiæ animum intenda-
mus.

13. Redi, ô Domine, quousque?
placare servis tuis.

14. Satia nos mane bonitate tua,
ovabimus & lætabimur cunctis die-
bus nostris.

15. Exhilara nos pro diebus qui-
bus nos afflixisti, pro annis quibus
mala sumus experti.

16. Effulgeat in servis tuis opus
tuum, gloriáque tua in filiis eorum
appareat.

17. Et decor Domini Dei nostri
adsit nobis, & opus manuum nostra-
rum

rum in nobis confirma, opus inquam manuum noſtrarum confirma.

Pſal. 91.

SEdens in abdito Excelſi, ſub umbra omnipotentis commoratur.

2. Dicam Domino, Aſylum meum & arx mea, Deo meo nitar.

3. Nam is à laqueo venatoris, & à peſte exitiali te liberabit:

4. Alis ſuis te obteget, ſub pennis ejus tutus eris, tectus fide ejus tanquam lanceâ & parmâ.

5. Ut neque nocte metuendum ſit tibi à terroribus, neque interdiù à ſagitta volante.

6. Non à peſte quæ in obſcuro graſſatur, non ab exterminio vaſtante meridie.

7. Cadant licet à latere tuo mille, & à dexteris tuis decem millia, ad te tamen non pertinget.

8. Duntaxat talionem impiis reddi videbis, & inſpicies tuis ipſius oculis: quoniam tu, ô Domine, aſylum mihi es

es quo nitor, in edito collocasti habitationem tuam:

9. Non accidet tibi malum, neque plaga tabernaculo tuo appropinquabit.

10. Nam angelis suis tuâ causâ præcipiet, ut in omnibus viis tuis te custodiant.

11. Manibus te gestabunt, ne ad lapidem pes tuus impingat.

12. Pardum calcabis & aspidem, conculcabis leunculum atque draconem.

13. Quandoquidem me amplexus est, eruam eum, superiorem eum faciam: agnovit enim nomen meum.

14. Me invocabit, ideò eum exaudiam, adero ei in afflictione: eripiam eum, & gloriosum eum reddam.

15. Vitâ longævâ satiabo eum, & exhibebo ei salutem meam.

Psal. 92. Oda carminis ad diem sabbathi.

COmmodum nunc est celebrare Dominum, & psallere nomini tuo, ô Altissime;

2. Præ-

2. Prædicare manè bonitatem tuam, & fidem tuam in noctibus,

3. Ad decachordum, ad nablum, ad higgaion, cum cithara.

4. Tu enim, ô Domine, operibus tuis me exhilaras, in factis manuum tuarum ovabo.

5. Quàm magna sunt facta tua, ô Domine, vehementer profunda consilia tua.

6. Vir stupidus isthuc non cognoscit, neque stultus intelligit.

7. Quòd quum impii sicut herba germinant, in hoc floreant cuncti facinorosi, ut in perpetuum excindantur.

8. Tu autem excelsus es in sempiternum, ô Domine.

9. Nam ecce inimici tui, ô Domine, ecce inquam inimici tui pereunt, disperduntur quicunque dediti sunt iniquitati.

10. Meum verò cornu extolletur ut monocerotis, tunc delibutus erò oleo virenti:

11. Et videbit optata oculus meus

in insidiantibus mihi: audiet de his
qui in me insurgunt, grata auris mea.
12. Justus ut palma florebit, & si-
cut cedrus in Libano in altum suc-
crescet.
13. Plantati in domo Domini, in
atriis Dei nostri florebunt.
14. Adhuc in senecta germina-
bunt, succulenti & virentes.
15. Ad prædicandum, quòd æquus
sit Dominus, petra mea, neque ulla
sit in eo pravitas.

Psal. 93.

DOminus rex est, induit celsitudi-
nem, induit inquam Dominus
robur, séque accinxit: quin & orbis
sic firmatus est, ut non nutet.
2. Jam inde ab exordio constitu-
tum est solium tuum: nam tu ab æ-
terno es.
3. Sustulerunt flumina, ô Domine,
sustulerunt inquam flumina strepi-
tum suum, sustulerunt flumina fluctos
suos.

4. At

4. At plus quàm ſtrepitus aquarum immanium, procellarúmque maris admirabilium, potens eſt Dominus, qui in excelſo præſidet.

5. Quæ enim tu teſtatus es ſuper domo tua pulchra & ſancta, vera, & firma permanebunt, ô Domine, in longiſſima tempora.

Pſal. 94.

DOmine Deus ſcelerum ultor, Deus ultor, conſpicuus appare.

2. Attolle te, ô judex terræ, redde talionem ſuperbis.

3. Quouſque impii Domine, quouſque impii petulanter exultabunt,

4. Effugient, loquentur grandia, jactabunt ſeſe omnes flagitioſi ?

5. Populum tuum, Domine, atterunt, & quos tibi hæreditario jure vendicâſti, affligunt.

6. Viduas & advenas occidunt, & pupillos interimunt.

7. Interim dicunt, Dominus non videt, neque Deus Jacob intelligit.

8. In-

8. Intelligite ſtupidi in populo, & ſtulti quando demùm ſapietis?

9. Is qui aurem condidit, quomodo non audiret? qui oculum finxit, quo pacto non videret?

10. Qui toties Gentes corripit, quique homines ſcientiam docet, vos non argueret?

11. Novit Dominus cogitationes hominum vanas eſſe.

12. Felix vir quem tu, ô Domine, caſtigaveris, & quem in lege tua inſtitueris.

13. Ut tranquillitatem illi pares à tempore adverſo, dum interim impio foditur fovea.

14. Non enim abjiciet Dominus populum ſuum: & quos ſibi in hæreditatem aſſumpſit, non deſeret.

15. Donec ad juſtitiæ normam reſtituat judicium, hanc ſectabuntur omnes qui recto ſunt corde.

16. Quis conſurgat pro me contra impios? aut quis conſiſtat mecum contra ſceleratos?

17. Niſi Dominus auxilio mihi fuiſſet,

isset, breviùs apud inferos habitasset anima mea.

18. Quùm dicerem, nunc lapsus est pes meus, bonitas tua, ô Domine, me sustentabat.

19. Pro æstu multarum cogitationum intra me, recreârunt animam meam consolationes tuæ.

20. Num tibi quidquam commune est cum solio tyrannico, quod afflictionem fingit prætextu legis?

21. Concursant adversus animam justi, & sanguinem innoxium impietatis damnant.

22. At Dominus pro arce est mihi, Deus meus petra in qua fido.

23. Et rependet illis iniquitatem ipsorum, & in malitia eorum perdet ipsos; Dominus inquam Deus noster eos perdet.

Psal. 95.

ADeste, ovemus Domino, petræ salutis nostræ jubilemus.

2. Laude faciem ejus antevertamus, odis ei jubilemus.

3. Nam

3. Nam Dominus Deus magnus eſt,& rex magnus præ omnibus diis.

4. In cujus manu ſunt abſtruſiſſima terræ, ejus ſunt montium cacumina.

5. Cujus eſt mare: nam fecit illud, & continentem manus ejus finxerunt.

6. Agite ergo proſternamur, incurvi procumbamus, genua ſubmittamus, ante conſpectum Domini factoris noſtri.

7. Nam ipſe eſt Deus noſter, nos verò populus paſcuorum ejus, & grex manus ejus: ſi hodiè vocem ejus auſcultaveritis.

8. Ne induretis cor veſtrum, ut in Meriba, ut in die Naſa in deſerto.

9. Quùm patres veſtri me tentârunt, explorârunt me, ac etiam viderunt opera mea.

10. Annos quadraginta cum tædio pertuli gentem illam, ita ut dicerem, Populus iſte corde errat ipſique vias meas ignorant.

11. Quibus juravi iratus, nunquam ingredientur in requiem meam.

Psal. 96.

CAnite Domino canticum novum, canite Domino quicunque habitatis terram.

2. Cantate Domino, laudate nomen ejus, evangelizate singulis diebus salutem ejus.

3. Gloriam ejus inter Gentes ipsas narrate, stupenda ejus facta in omnibus populis.

4. Nam magnus est Dominus, & plurima laude dignus, tremendus ipse præ omnibus diis.

5. Siquidem cuncti dii populorum nihili sunt: at Dominus cœlos condidit.

6. Coram ipso decus est & honor, potentia & magnificentia in sanctuario suo.

7. Propterea tribuite Domino familiæ populorum, tribuite Domino gloriam ac potentiam.

8. Tribuite Domino gloriam nomine

mine ejus dignam, ferte munus, & venite in atria ejus.

9. Prosternite vos Domino in magnifico & splendido sacrario ejus, metuite ab ipso quotquot in terra habitatis.

10. Dicite in Gentibus, Dominus regnat, & orbis firmabitur ne nutet, jus dicet populis cum æquitate.

11. Lætentur cœli, exultet terra, reboet mare, & quidquid est in eo.

12. Exultet ager & quidquid in eo continetur: tum quoque cuncta arbores saltus ovent;

13. Coram Domino, quoniam venit: nam venit ut terram judicet, judicet orbem in justitia, & populos ex fide.

Psal. 97.

DOminus regnat, exultet terra, insularum multitudo lætetur.

2. Nubes & caligo circum eum sunt: justitia & æquitas sunt firmamentum throni ipsius.

3. Ignis ante eum præcedet, ut circum-

circumquaque hostes ejus inflammet.
4. Fulgura ejus orbem illustrârunt:
vidit & dolore consternata est terra.
5. Montes à conspectu Domini
tanquam cera colliquescebant, à facie
inquam Dominatoris universæ terræ.
6. Annuntiârunt cœli justitiam e-
jus, & cuncti populi gratiam ejus vi-
derunt.
7. Pudefiant propterea quotquot
idola colunt, & in diis nihili glorian-
tur, procumbite coram eo dii universi.
8. Audivit, & gavisa est Sion,
exultaveruntque filiæ Juda propter
judicia tua, ô Domine.
9. Nam tu, Domine, excelsior es o-
mnibus quæ in terra sunt, plurimum
super omnes Deos exaltatus.
10. Propterea qui amatis Domi-
num, odio habete malitiam: nam ille
animas suorum qui bonitati student
custodit, éque manu impiorum eos
eripit.
11. Lux sata est justis, & iis qui in-
tegro sunt corde lætitia.
12. Lætamini justi in Domino, &

gratulamini in commemoratione san-ctitatis ejus.

Psal. 98. *Canticum.*

CAnite Domino canticum novum: nam admiranda facinora patravit, salutem sibi paravit sola dextra sua, & brachio suo sancto.

2. Notam fecit Dominus salutem suam, in Gentium oculis justitiam suam revelavit.

3. Memor fuit bonitatis suæ & fidei erga Domum Israelis: viderunt omnes fines terræ Salutem Dei nostri.

4. Jubilate Domino omnis terra, erumpite in vocem: ovate & psallite.

5. Psallite Domino cithara, citharæ vocem psalmi jungite:

6. Psallite inquam tubis & sonitu buccinæ, jubilate coram rege Domino.

7. Reboet mare & quidquid in eo continetur: orbis & qui eum inhabitant.

8. Flumina manu plaudant, simulque montes ovent,

9. Coram

9. Coram Domino, quia venit ad judicandum terram, judicabit orbem ex justitia, & populos ex æquitate.

Psal. 99.

DOmino regnante, cum tumultu populi concurrunt: insidet Cherubin, terra movetur.

2. Dominus in Sion magnus est, & super omnes populos sublimis.

3. Celebrent nomen tuum: magnum enim & tremendum, quia sacrosanctum est.

4. Robur regis æquitatem diligit: tu æquitates præparâsti, tu quod justum & æquum est facis in Jacob.

5. Exaltate Dominum Deum nostrum, & prosternite vos ad scabellum pedum ipsius: sanctus enim est.

6. Moses & Aharon inter sacerdotes ejus, Samuel inter eos qui invocant nomen ejus: clamabant ad Dominum, & exaudiebat eos.

7. E columna nubis alloquebatur eos, quia contestationem & ceremo-

nias quas dederat eis, observabant.

8. Domine Deus noster tu exaudiebas eos, tu eras eis Deus indulgens, studia quoque eorum vindicans.

9. Exaltate Dominum Deum nostrum, & prosternite vos ad montem sanctitatis ejus: est enim sacro-sanctus Dominus Deus noster.

Psal. 100. *Psalmus ad laudem.*

JUbilate Domino omnis terra.

2. Colite Dominum in lætitia, venite in conspectum ejus ovantes.

3, Agnoscite quod Dominus est Deus, ipse nos fecit, & non ipsi, nos: sumus populus ejus, & grex pascuorum ejus.

4. Ingredimini portas ejus gratias acturi, & atria ejus cantaturi laudes; celebrate illum, & nomen ejus laudate.

5. Quoniam bonus est Dominus, bonitásque ejus infinita est; fidésque ejus in omnes ætates.

101. *Psal-*

101. *Psalmus Davidis.*

BOnitatem & judicium canam, tibi Domine psallam.

2. Prudenter me geram in via integra, donec ad me venias, domi meæ in cordis integritate versabor.

3. Scelus nefarium ante oculos meos quod designem, non proponam: defectores odio prosequar, nec unquam mihi adhærescent.

4. Cor perversum facessat à me, malitiosum non agnoscam.

5. Qui clàm obtrectat proximo suo, eum funditùs perdam: qui elatis est superciliis, animóque arroganti, hunc non feram.

6. Oculi mei intenti erunt ad eos qui in terra veritati student, ut mecum versentur: qui in via innocentiæ ambulat, mihi ministrabit.

7. Non habitabit domi meæ qui dolum facit: qui mendacia loquitur, nihil firmi apud me habebit.

8. Maturè perdam omnes impios

terræ, ut è civitate omnes facinorosi excindantur.

Psal. 102. *Precatio humili congruens, quum anxius est, ac suam querimoniam effundit coram Domino.*

DOmine, exaudi precationem meam, & clamor meus ad te perveniat.

2. Ne mihi abscondas faciem tuam, sed præbeas aurem tuam quum angustia me premit, & citò mihi annue quùm te invoco.

3. Dies enim mei absumpti sunt ut fumus, & ossa mea ut focus exusta sunt.

4. Effectum est ut cor meum percussum exarescat sicut fœnum, usque adeò ut sim oblitus cibum capere.

5. Ossa etiam mea & caro mea cohærescunt præ gemitibus meis:

6. Similísque factus sum onocrotalo gaudenti solitudine, ac buboni agenti in locis desertis.

7. Vigilo equidem, & similis sum passeri

passeri seorsim agenti in tecto.

8. Quotidiè namque inimici mei probris me incessunt, & gloriantes de me per me jurant.

9. Nam cinerem ut panem comedi, & potum meum fletu miscui.

10. Ob indignationem tuam & iracundiam tuam, quia me altè sublatum afflixisti.

11. Mei dies inclinaverunt tanquam umbra, & ego ut fœnum exarui.

12. Tu autem, Domine, in æternum permanes, & memoria tua sempiternis temporibus.

13. Tu itaque exurgens miserearis ipsius Sion: quia tempus illi benefaciendi, quia præfinitum tempus advenit.

14. Nam servi tui afficiuntur favore in lapides ejus, & pulverem ejus evehere cupiunt.

15. Timeantque Gentes nomen Domini, & omnes reges terræ majestatem tuam.

16. Quia Dominus ædificabit Sion,

on, & visus est in sua majestate.
17. Ac rationem habuit precationis humilium, neque precationem eorum sprevit.
18. Quod quidem literarum monimentis transmittetur ad posteros, & populus, qui creabitur, laudabit Deum.
19. Siquidem prospicit è sublimi sanctuario suo, & terram intuetur Dominus è cœlo.
20. Ut audiat gemitum vincti, & vinculis eripiat morti addictos.
21. Ut celebrent homines nomen Domini in Sion, & laudem ejus in Jerusalem.
22. Quando simul congregabuntur populi & regna, ut colant Dominum.
23. Afflixit autem in via meas vires, atque præscidit dies meos.
24. Dicam ergo, mi Deus, ne tollas me in media ætate mea: nam tui quidem anni sempiternis temporibus existunt.
25. Nam primum terræ fundamen-

ta jecisti, & cœli sunt opus manuum
tuarum,

26. Quæ interibunt, tu autem perstas; & universa ut vestis veterascent, téque immutante illa immutantur.

27. Verùm tu idem es perpetuò, & anni tui non finiuntur.

28. Permaneant & filii servorum tuorum, eorúmque semen ante te firmetur.

Psal. 103. *Davidis.*

PRædica Dominum anima mea, & omnia viscera mea nomen ejus sanctissimum.

2. Prædica Dominum anima mea, & ne obliviscere omnia quæ in te contulit.

3. Qui condonat omnes iniquitates tuas, qui sanat omnes morbos tuos.

4. Qui vindicat ab interitu vitam tuam, & undique te cumulat benignitate & misericordia.

5. Et os tuum suavitate implet, ut

recuperes juventam tuam ſicut a-
quila.
6. Dominus judicium & juſtitiam
reddit omnibus oppreſſis.
7. Et monſtravit Moſi vias ſuas,
ſuáque ſtudia filiis Iſrael.
8. Miſericors eſt & beneficus Do-
minus, patiens etiam, & magnæ be-
nignitatis:
9. Qui non perpetuò ſolet litigare,
neque æternum retinet memoriam
acceptæ injuriæ.
10. Non tractat nos pro peccatis
noſtris, neque rependit nobis quod
iniquitates noſtræ merentur.
11. Nam quanto intervallo cœlum
altius eſt terrâ, tantum prævalet be-
nignitas ejus erga timentes ipſum.
12. Et quàm longè diſtat Ortus
ſolis ab Occaſu, tam longè removit à
nobis ſcelera noſtra.
13. Utque pater miſeretur libero-
rum, ita Dominus miſeretur timen-
tium eum.
14. Ipſe enim novit conditionem
noſtram, recordans quòd ſimus pulvis.
15. Ho-

15. Hominis ætas fœno similis est, floretque ut flos in agro;

16. Qui nullus erit, quum eum ventus pervaserit, neque homines loci ejus agnoscent eum.

17. Domini autem benignitas erga timentes eum durat ab æterno in sempiternum tempus, & ejus justitia usque ad filios filiorum;

18. Qui servant fœdus ejus, & memores sunt constitutionum illius, ut eas perficiant.

19. Dominus in cœlo paravit solium suum, ejusque regnum dominatur omnibus.

20. Prædicate Dominum Angeli ejus, qui pollentes virtute exequimini ejus negotia obediendo voci verborum ejus.

21. Prædicate Dominum omnes illius exercitus, qui quum administri ejus sitis, perficitis ipsius voluntatem,

22. Prædicate Dominum omnia ipsius opera in omnibus locis sui Dominii: anima mea prædica Dominum.

Psal. 104.

ANima mea prædica Dominum: Domine Deus meus rebus gestis maximus es, & gloriam atque decus induisti.

2. Luce namque amictus est tanquam vestimento, & cœlos ut cortinam extendit.

3. Qui cœnacula sua contignavit in aquis, posuítque nubes suum vehiculum, & volat pennis venti.

4. Qui legatos efficit spiritus, & ministros suos ignem flammantem.

5. Terrámque fundavit suis basibus, ut sempiternis temporibus non moveatur.

6. Abyssum quoque occultavit quasi vestimento, ut supra montes stent aquæ.

7. Quæ fugiunt ab increpatione tua, & á sono tonitrus tui præcipites feruntur.

8. Ascenduntque montes, & in valles descendunt, ad eum locum quem eis fundâsti.

9. Terminúmque præstituisti illis aquis, quem transgredi nequeunt, ne iterum terram operiant.

10. Et emittis fontes qui fiunt torrentes, ut inter montes decurrant:

11. Ut potent feræ omnes, & onagri levent sitim suam;

12. Et juxta eos fontes degant aves cœli, quæ inter ramos arborum vocem edunt.

13. Qui rigat montes è suis cœnaculis, & de fructu operum ejus saturata fit terra;

14. Et producit fœnum pecori, & herbam ad usum hominis, ut proferat panem de terra;

15. Et vinum, quod exhilaret cor hominis, & oleum quod nitidam reddat faciem, & panem qui cordi vires subministret.

16. Arboresque Domini succo abundant, & Cedri in Libano quas plantavit;

17. Ubi aves nidificant, & ciconiæ, quarum domus est in abietibus.

18. Celsos montes ibicibus, & pe-

tras

tras dedit confugium alpinis muribus.

19. Lunam fecit ut tempora distinguat, & sol novit suum occasum.

20. Quùm tenebras inducit, fit nox, in qua omnes feræ silvestres prodeunt.

21. Quemadmodum leonis catuli rugiunt ad prædam, & ut quærant cibum suum à Deo sibi paratum.

22. Ubi sol ortus est, sese recipiunt, & in cubilia sua cubitum eunt.

23. Homo autem aggreditur opus suum, & negotio suo instat usque ad vesperam.

24. Quanta sunt opera tua, Domine, quæ universa fecisti per sapientiam! estque terra plena tuis possessionibus.

25. Ipsum mare vastum & latissimum est, ubi reptilia innumera sunt, animalia tum parva, tum magna.

26. Illic eunt naves, & ista balena quam formasti ut in eo ludat.

27. Universa autem ex te pendent, ut eis cibum suum des suo tempore:

28. Té-

28. Téque dante colligunt, & te manum aperiente ſatiantur bonis.

29. Si autem abſcondas faciem tuam turbantur: ſique ſpiritum eis eripias expirant, & revertuntur in ſuum pulverem.

30. Rurſum animalia creantur, ſi tuum ſpiritum mittas, & renoves terræ faciem.

31. Sit Domini majeſtas æterna, & gaudeat Dominus operibus ſuis.

32. Quo proſpiciente in terram, illa tremit, quo tangente montes, illi fumant.

33. Canam igitur Domino quoad vivam, & pſallam Deo meo quamdiu ſuperſtes ero.

34. Eritque ſermo meus de illo dulcis, & ego de Domino gaudebo.

35. Conficientur autem peccatores de terra, neque amplius impii ſupererunt; prædica igitur Dominum anima mea: hallelu-ja.

Psal. 105.

COnfitemini Domino, invocate nomen ejus, & studia illius edocete inter populos.

2. Ipsum canite, & ipsi psallite, deque illius miraculis sermones habete.

3. Gloriamini in ejus sanctissimo nomine: sitque lætum cor quærentium Dominum.

4. Inquirite Dominum & ejus potentiam, semperque faciem ejus quærite.

5. Cogitate res mirandas quas gessit, & illius portenta, & judicia oris ejus.

6. O semen Abrahami cultoris ipsius, ô filii Jacobi, homines ipsius electissimi.

7. Ipse est Dominus Deus noster, cujus judicia extant in tota terra.

8. Perpetuò enim meminit sui fœderis: & verbi quod mandavit, in mille ætates.

9. Quod sanxit fœdere icto cum Abra-

Abrahamo, & juramento quo se Isaac obstrinxit.

10. Namque rem confirmavit, ut esset Jacobo decretum, & Israeli in fœdus sempiternum:

11. Dicens, Tibi tradam Chananæorum terram, ut sit tibi hæreditaria sors.

12. Itaque quum essent numero pauci, & exigua familia, & peregrinica in terra,

13. Et migrarent de una gente ad aliam gentem, & de regno quopiam ad alium populum;

14. Non permisit homini cuiquam ut eos opprimeret, ac propter eos reges coarguit:

15. Cum diceret, Ne attingatis homines mihi consecratos, & nihil mali prophetis meis inferatis.

16. Et evocavit famem, ut eâ laboraret terra, & omnem annonam compressit.

17. Eisque præmisit virum; Joseph venditus est in servitutem.

18. Cujus pedes constrinxerunt com-

compede, & in ferro periclitata eſt a-
nima ejus :
19. Donec venit verbum ejus, &
eloquium Domini conflando explora-
vit eum.
20. Tunc enim nuntio miſſo rex
eripuit eum, & dominator populo-
rum ſolvit eum :
21. Eumque dominum conſtituit
domus ſuæ, & qui dominaretur in u-
niverſa ipſius poſſeſſione :
22. Ut vinciret principes ejus pro
ſuo arbitratu, & ſeniores ipſius ſa-
pientiam doceret.
23. Itaque Iſrael ingreſſus eſt Æ-
gyptum, & Jacob peregrinus egit in
terra Cham.
24. Et valdè quidem Deus auxit
populum ſuum, & potentiorem fecit
eum ſuis hoſtibus.
25. Vertítque cor eorum in odium
ſui populi, ut dolum commolirentur
in ſervos ipſius.
26. Miſit autem Moſen ſervum
ſuum, & Aharonem quem elegerat.
27. Qui prodigioſa ipſius negotia
geſſe-

gesserunt inter eos, & portenta in terra Cham.

28. Et immisit tenebras quibus omnia obscuravit, neque reluctati sunt verbo ejus.

29. Aquas eorum vertit in sanguinem, & ita occîdit pisces eorum.

30. Edidit quoque terra eorum ranas, in regum arcanissima loca penetrantes.

31. Ejus etiam jussu venerunt omnis generis insecta, & pediculi per omnes fines eorum.

32. Et pro pluviis eorum dedit grandinem, & ignem flammantem in ipsorum terra.

33. Percussitque vites eorum & ficus eorum, & confregit arbores per ipsorum fines.

34. Ejus quoque jussu venerunt locustæ & innumeri bruchi;

35. Qui depasti sunt omnes herbas in ipsorum regione, depasti etiam sunt fructus telluris ipsorum.

36. Occîdit denique omnia primogenita in regione ipsorum, primitias

mitias videlicet universæ virtutis eorum.

37. Et eduxit eos onustos argento & auro, nec quisquam fuit infirmus in tribubus ejus Israelis.

38. Estque Ægyptus læta quum exirent, quia formido eorum invaserat eos.

39. Expandit quoque nubem pro velo, & ignem qui noctu luceret.

40. Populo petente adduxit Deus coturnices, & pane cœlesti saturavit eos.

41. Postremo aquæ profluxerunt apecto saxo, quæ decurrerunt per loca arentia ut flumen.

42. Memor enim fuit sui verbi sanctissimi ad Abrahamum cultorem suum.

43. Et eduxit populum suum cum lætitia, & delectos suos homines cum jubilo.

44. Ac tradidit eis regiones Gentium, ut possiderent labore populorum conquisita.

45. Nimirum ut servarent decreta ejus,

ejus, & leges ipsius tenerent: halle-lu-ja.

Psal. 106. *Hallelu ja.*

COnfitemini Domino quoniam bonus est, quoniam sempiterna est ipsius benignitas.

2. Quis enuntiaret fortia facta Domini? aut quis promeret universam laudem ipsius?

3. O beatos qui servant judicium, & faciunt semper quod justum est.

4. Memento mei, Domine, per favorem erga tuum populum, meíque rationem habeto per tuam salutem.

5. Ut videam bonum electis tuis hominibus paratum, & gaudeam gaudium gentium tuarum, & glorier cum hæreditario tuo populo.

6. Peccavimus æquè ut patres nostri, egimus iniquè, impia gessimus.

7. Nam patres nostri non prudenter perpendêrunt miracula tua in Ægypto, neque memores fuerunt maximorum beneficiorum tuorum, & immorigeri

morigeri fuerunt ad mare, ad mare inquam rubrum.

8. Servavit tamen eos propter nomen ſuum, ut notiorem faceret fortitudinem ſuam.

9. Increpuitque Mare rubrum, ut exareſceret, ac traduxit eos per abyſſum tanquam per deſertum:

10. Et ſervavit eos eripiens manui hoſtili, ac vindicavit eos à manu inimici.

11. Aquæ autem operuerunt hoſtes eorum, ita ut ne unus quidem ſuperſtes relinqueretur.

12. Tuncque fidem adhibuerunt verbis ejus, ut decantarent laudem ipſius.

13. Verùm confeſtim obliti ſunt opera ejus, neque morati ſunt conſilium ejus.

14. Et concupiſcentiâ exarſerunt in ipſo deſerto, ac tentaverunt Deum in ſolitudine.

15. Ac dedit quod popoſcerunt, ſed ſimul immiſit macilentiam ipſorum animæ.

16. In-

16. Inviderunt etiam Mosi in ca-
stris, & Aharoni sacro-sancto Do-
mini.
17. Quamobrem terra se aperiens
absorpsit Dathan, & operuit congre-
gationem Abiramicam.
18. Ignis etiam exarsit in cœtu
istorum, & flamma quæ impios cor-
ripuit.
19. Fecerunt & vitulum apud mon-
tem Horeb, & fusile simulachrum a-
doraverunt.
20. Et permutaverunt majestatem
Dei sui effigie bovis comedentis her-
bam;
21. Súntque obliti Deum, qui
eos servaverat, quíque res magnas
gesserat in Ægypto,
22. Et miracula in terra Cham,
resque terrificas ad Mare rubrum.
23. Decreverat autem delere illos,
nisi Moses vir ipsius electus interces-
sisset ei, sedans iram ipsius ne per-
deret.
24. Respuerunt etiam terram ex-
optatam, non tribuentes fidem verbo
ipsius.

25. Et

25. Et obmurmurârunt in suis tentoriis, neque obediverunt voci divinæ.

26. Quare juravit eis se prostraturum esse ipsos in deserto:

27. Prostraturum etiam sobolem eorum inter Gentes, & eventilaturum eos in regiones.

28. Initiati sunt etiam velut sub jugum ipsius Baal-peor missi, & comederunt immolata mortuis diis.

29. Suisque studiis iram Dei conflârunt, ita ut grassaretur per eos cædes.

30. Quando Phinehas stetit, ac vindicandum judicavit, & cædes prohibita est.

31. Quod ei est imputatum pro justitia sempiternis temporibus.

32. Lacessiverunt etiam apud Meriba, & Mosen Deus affecit malo propter ipsos.

33. Ita enim divexârunt animum ejus, ut perperam aliquid loqueretur suis labiis.

34. Præterea non deleverunt populos,

pulos, quos Dominus jusserat eos delere.

35. Et commercium habuerunt cum Gentibus, ac didicerunt facta ipsorum.

36. Ut colerent simulachra eorum, quæ fuerunt eis laqueus.

37. Nam filios suos & filias suas mactaverunt victimas dæmonibus.

38. Et ita fuderunt sanguinem innoxium, sanguinem filiorum suorum & filiarum suarum, quos mactaverunt victimas simulachris Chananæorum, terráque polluta est capitalibus sceleribus.

39. Ac fuerunt immundi factis suis, & scortati sunt studiis suis.

40. Et excanduit irâ Dominus in populum suum, abhorruítque à sua hæreditate.

41. Ita ut traderet eos Gentibus in manus, & inimici eorum dominarentur eis.

42. Quos afflixerunt hostes ipsorum, & subegerunt eos suæ potestati.

43. Aliquoties liberavit eos, ve-

rùm ipsi lacessiverunt suo consilio, & in paupertatem devenerunt per suam iniquitatem.

44. Tamen quum cerneret eos in angustiis, & audiret clamorem ipsorum:

45. Memor fuit sui fœderis icti cum eis, & pœnituit eum; ut maxima est ejus benignitas.

46. Et fecit eos gratiosos apud victores suos universos.

47. Serva nos, Domine Deus noster, & congrega nos ex Gentibus, ut confiteamur nomini tuo sanctissimo, & celebremus te laudibus tuis.

48. Prædicandus est Dominus Deus Israelis ab æterno in æternum tempus; & universus populus dicat, Amen, hallelu-ja.

Psal. 107.

CONfitemini Domino, quoniam bonus est, quoniam æterna est ejus benignitas.

2. Laudibus celebrate Dominum.

3. In libertatem vindicati à Domino dicant, quòd eos vindicaverit à manu hoſtili:

4. Quódque congregaverit eos ex regionibus, ab Oriente, & Occidente, Aquilone, & à Mari.

5. Dum errabant in deſerto & in ſolitudine, per itinera quibus oppidum habitatum non inveniebant,

6. Famelici & ſitibundi, adeò ut deficerent animo.

7. Clamaverunt ad Dominum in periculis ſuis, & eripuit eos ex anguſtiis ipſorum:

8. Eóſque deduxit in viam rectam, quâ pervenirent ad oppidum habitatum.

9. Confiteantur ergo Domino tribuentes ſuam benignitatem, & miracula ſua inter homines.

10. Quia ſaturat animam avidam, & animam famelicam explet rebus bonis.

11. Sedentes in tenebris, & denſiſſima caligine, conſtricti miſeria & ferreo compede.

12. Quia ſermonibus divinis re-
luctati ſunt, & floccipendêrunt conſi-
lium ſummi Dei.
13. Unde moleſtias impoſuit, ita
ut deſponderent animum & impin-
gerent, nemine ferente opem.
14. Hi clamaverunt ad Dominum
in ſuis periculis, qui eripuit eos è ſuis
anguſtiis:
15. Eóſque duxit ex tenebris &
denſiſſima caligine, ac perrupit eo-
rum vincula.
16. Confiteantur ergo Domino
tribuentes ſuam benignitatem & mi-
racula ſua inter homines:
17. Quia effregit valvas æreas &
refellit obices ferreos.
18. Stulti qui ſcelerato vitæ inſti-
tuto,& iniquitatibus ſuis morbos ſibi
accerſiverunt:
19. Ita ut anima ipſorum faſtidiat
omnem cibum, & pertingant ad por-
tas mortis:
20. Clamaverunt etiam ad Domi-
num in ſuis periculis, qui eripuit eos
è ſuis anguſtiis.

21. Miſſó-

21. Miſſóque verbo ſuo ſanavit eos, & aſſeruit ab ægrotationibus ipſorum.

22. Confiteantur ergo Domino tribuentes benignitatem ſuam, & miracula ſua inter homines,

23. Et immolent victimas confeſſionis, ac narrent facta ejus cum jubilo.

24. Qui mare navibus ingrediuntur, quique negotium ſuum peragunt in vaſtiſſimis aquis;

25. Illi viderunt opera Domini, & ipſius miracula in profundo mari.

26. Qui ſuo imperio ciet ventum procelloſum, qui ventus altè fluctus ipſius attollit.

27. Ita ut modò in cœlum aſcendant, modò in abyſſum deſcendant, uſque adeò ut anima ipſorum malis preſſa colliqueſcat.

28. Et eant in orbem, ac oberrent ut ebrii, omníſque ſapientia illis eripiatur.

29. Hi etiam clamaverunt ad Dominum in ſuis periculis, & eripuit eos è ſuis anguſtiis.

30. Et ſedatâ tempeſtate reddit mare tranquillum, ita ut deſinant fluctus quibus jactabantur :

31. Et tunc lætantur quòd quieverint fluctus, ac Deus in portum optatum eos deduxerit.

32. Confiteantur ergo Domino tribuentes ſuam benignitatem, & miracula ſua inter homines.

33. Eúmque extollant in cœtu populi,& laudent eum in conſeſſu ſeniorum.

34. Qui flumina vertit in deſertum, & venas aquarum in loca ſiticuloſa ;

35. Et terram frugiferam in ſterile ſolum , propter incolarum vitioſitatem.

36. Qui contra vertit deſertum in ſtagnum aquarum , & torridam terram in venas aquarum :

37. Ibíque collocat famelicos , ut urbem celebrem extruant ;

38. Ac ſementem faciant in arvis, & colant vineas quæ copioſium fructum proferant :

39. Eósque fortunat, ita ut valdè crescant, nec pecus eorum minuit.

40. Minuuntur etiam & decidunt per angustiam, & malum, & laborem.

41. Nam Deus effundit contemptum in principes, & errare facit eos per vastitatem inviam.

42. In arce autem collocat pauperem extra miseriam, & familias tractat velut oves.

43. Quæ quum vident probi gaudent, nec habent ulli iniqui quod vituperent, aut querantur.

44. Quisquis igitur sapit custodiet hæc, & beneficia Domini considerabit.

Psal. 108. Carmen, hymnus Davidis.

PAratum est cor meum, ô Deus, ita ut canam, & psallam etiam, ô gloria mea.

2. Expergiscere nablum & cithara: evigilabo equidem in aurora,

3. Tibíque confitebor inter populos, & te psallam inter Nationes.

4. Tua enim benignitas uſque adeò magna eſt ut cœlos ſuperet, tuâque veritas uſque ad æthera pertingit.

5. Sublimior cœlo ſis, ô Deus, & majeſtas tua ſublimior ſit totâ terrâ.

6. Ut liberentur tui delecti, ſervato nos per dexteram tuam, & annue mihi.

7. Deus locutus eſt in ſanctuario ſuo, quòd exultabo, & partiar Sichem, ac metiar vallem Sucoth.

8. Meus erit Gilead, meus erit Manaſſes, Ephraim autem robur capitis mei, & Juda meus legumlator.

9. Moab verò lebes ablutionis meæ, Idumæam pedibus meis emetiar, & ſuper Palæſtina jubilabo.

10. Quis ducet me ad urbes munitas? quis ducit me in Idumæam?

11. Annon tu Deus, qui nos olim repuleras, neque profectus fueras cum noſtro exercitu?

12. Fer nobis opem, quâ defendamur ab hoſte: ſiquidem vana eſt ſalus hominis.

13. Cæterùm Deo juvante res præcla-

præclaras geremus, & ipse conculcabit hostes nostros.

Psal. 109. *Præfecto cantorum, Davidis hymnus.*

O Deus, qui laudaris à me, ne taceas.

2. Nam os impii, & os dolosum patent contra me, & mecum loquuntur falsâ linguâ.

3. Et verba ex odio profecta me circumvenerunt, méque oppugnant abs re.

4. Pro amore autem meo aversantur mihi, ego tamen intentus sum precationi.

5. Ac reddunt mihi malum pro bono, & odium pro dilectione meâ.

6. Constitue contra eum impium, & adversarius stet ad dexteram ejus.

7. Quum adductus fuerit in judicium, pronuntietur impius: & deprecando peccatum admittat.

8. Sint dies vitæ ipsius pauci, & ipsius functionem alius accipiat:

9. Sint ipsius liberi orphani, & uxor ejus vidua.

10. Oberrent liberi ejus & mendicent, ac victum quærant, è ruinosis suis ædificiis prodeuntes.

11. Fœnerator nexu obliget omnia quæ habet: nec non hostes diripiant quod labore ipsius partum est.

12. Non obtingat ei qui benignitatem proroget, nec sit qui benefaciat orphanis quos reliquit.

13. Posteritas ejus excidio sit obnoxia, & in altero seculo deleatur nomen ipsius.

14. Revocetur in memoriam apud Dominum iniquitas patrum ejus, & peccatum matris ejus non aboleatur oblivione:

15. Ac semper obversentur oculis Domini, qui deleat eorum memoriam è terra.

16. Siquidem non cogitavit benignitatem exhibere, & persecutus est virum humilem, & pauperem, & dolentem animo, ut interficeret.

17. Ac amavit maledictionem, pro-

propterea obvênit ei: & noluit bene-
dictionem, itaque longè recessit ab eo.
18. Induítque maledictionem ut
vestimentum, & ingressa est in partes
ipsius interiores ut aqua, & in ossa ejus
ut oleum:
19. Sit ei pro veste quam induat,
& pro cingulo quo semper cingatur.
20. Atque hæc parata sunt à Do-
mino meis adversariis, & eis qui lo-
quuntur malum adversus animam
meam.
21. Tu autem, Domine Deus me-
us, præstò mihi adsis propter nomen
tuum: & libera me, siquidem beni-
gnitas tua optima est.
22. Ego enim humilis & pauper
sum, & cor meum intra me saucium
est.
23. Et abeo ut umbra quum de-
clinat, ac velut locusta excutior:
24. Genuáque mea nutant præ
inedia, & detractâ pinguedine alius
jam habitus est corporis mei.
25. Et ego illis sum probro, qui me
conspicati jactant caput suum.
26. Opem

26. Opem fer, Domine Deus meus, & servato me pro tua benignitate.

27. Et intelligant hanc tuam esse potentiam, quodque tu Dominus hæc facias.

28. Ipsi quidem maledicant, modo tu benedicas: ipsi insurgant, modo pudefiant, & servus tuus lætetur.

29. Induant adversari mei ignominiam, & amiciant se pudore tanquam pallio.

30. Ego autem valdè confitebor Domino ore meo, & in magno cœtu laudabo eum.

13. Quoniam à dextra stetit pauperis, ut servaret animam ejus ab iis, qui vitæ ac necis arbitrium in eum sibi arrogabant.

110. *Davidis hymnus.*

DIxit Dominus Domino meo, Sede mihi ad dexteram, donec inimicos tuos subdam scabellum tuis pedibus.

2. Dominus emittet virgam tuæ poten-

potentiæ è Sion : dominare ergo inter inimicos.

3. Habes promptiſſimum populum quum educes tuas copias : tibi etiam eſt ros generationis tuæ in ſummo decore & ſanctitate ex utero auroræ.

4. Juravit Dominus, nec pœnitet eum, quod tu ſis ſacerdos æternus ritu Melchi-ſedec.

5. Dominus ſtat à dextera tua, qui contudit reges, quo die iratus fuit.

6. Judicabit Meſſias in Gentibus, & omnia implebit cadaveribus, quando contundet capita in multis regionibus.

7. De torrente in via bibet, ac propterea caput attollet.

Pſal. 111. *Hallclu-ja.*

א CONfitebor Domino ex toto corde, ב in concilio & cœtu proborum.

2. ג Magna ſunt Domini facta, ד quæ inquiruntur ab omnibus qui delectantur ipſis.

3 ה O-

3. ה Opus ipſius eſt gloria & decus, ו & juſtitia ejus æternum perſtat.

4. ז Memoriæ conſecravit ſua miracula, ח beneficus & miſericors Dominus.

5. ט Eſcam dedit ipſum timentibus, י & æternum memor eſt ſui fœderis.

6. כ Potentiam operum ſuorum declaravit ſuo populo, ל dando eis hæreditatem Gentium.

7. מ Suntque opera manuum ejus veritas & judicium, & נ omnes conſtitutiones ipſius firmæ ſunt.

8. ס Suntque ſtabilitæ, ut durent ſempiternitis temporibus, ע quippe per veritatem & rectitudinem factæ.

9. פ Miſit etiam ad populum ſuum צ per quos redimeret, ac præcepit fœdus ſuum perpetuo ſervandum, ק cujus nomen ſanctiſſimum terrificum eſt.

10. ר Principium ſapientiæ eſt timor Domini, ש & ſalutaris prudentia contingit omnibus qui verſantur in his rebus: ת quorum laus æternum perſtat.

Pſal.

Psal. 112. *Hallelu-ja.*

א BEatus vir eſt qui timet Dominum, ב & valde præceptis ejus delectatur:

2. ג Nam potens erit in terra ſemen ejus, & ד proborum natio fortunabitur.

3. ה Copia rerum & divitiæ erunt in domo ejus, ו & juſtitia ipſius æternum perſtabit.

4. ז Oritur in tenebris lux probis, homini ח benefico, & miſericordi, & juſto.

5. ט Vir bonus confert beneficia, & dat mutuò, י ſuáſque res obit exactiſſimo judicio.

6. כ Quia non movebitur in æternum, ל & memoria juſti uſque durabit.

7. מ Ad famam triſtem non expaveſcet, נ quia cor ejus firmum eſt ac fretum Domino.

8. ס Cor ipſius ſtabilitum eſt, ita ut non expaveſcat, ע donec ſpectet in

in hoſtibus ſuis quod cupierat.

9. פ Spargit ac dat pauperibus, צ cujus juſtitia æternùm perſtat, ק cornúque ejus altum eſt cum gloria:

10. ר Ita ut impius cernens indignetur, ש ſuíſque dentibus frendeat & contabeſcat: ת miniméque impii aſſequentur quod deſiderant.

Pſal. 113. *Hallelu-ja.*

LAudate cultores Domini, laudate nomen Domini.

2. Prædicandum eſt enim nomen Domini ab hoc tempore uſque in æternum:

3. Ab Ortu ſolis uſque ad Occaſum ejus, laudibus vehendum eſt nomen Domini.

4. Dominus enim ſublimior eſt omnibus gentibus, & majeſtas ipſius cœlo ſublimior eſt.

5. Quis ſimilis eſt Domino Deo noſtro, qui in alto rebus præſidet;

6. Séque demittit ut inſpiciat quæcunque ſunt in cœlo & in terra?

7. Qui

7. Qui erigit tenuem ex pulvere: & pauperem è ſtercore evehit:

8. Ut collocet eum cum principibus, cum principibus ſui populi.

9. Qui ſterilem matrem familias efficit, matrem gaudentem liberis: hallelu-ja.

Pſal. 114.

QUum egrederetur Iſrael ex Ægypto,

2. Et domus Jacobi à populo diverſæ linguæ:

3. Juda factus eſt ejus ſanctuarium, & Iſrael ipſius imperium.

4. Quod quum mare vidiſſet, refugit, & Jordanis retrorſum repulſus eſt.

5. Montes autem ſubſilierunt ut arietes, & colles ut agni ovium.

6. Quid accidit tibi, ô mare, quòd refugiſti? quid tibi, ô Jordanis, quòd repulſus es retrorſùm?

7. Quid vobis, ô montes, quod exiliiſtis ut arietes, & colles ut agni ovium?

8. Tuque

8. Tuque terra expavescito metu
Domini, metu Dei Jacob.
9. Qui vertit saxum in stagnum a.
quo sum, & silicem in fontem abun.
dantem aquis.

Psal. 115.

NOn nostram Domine, non no.
stram, sed tui nominis gloriam
amplifices, propter tuam benignita.
tem, & propter veritatem tuam.
2. Cur enim dicant Gentes, Ubi
quæso est Deus ipsorum?
3. Atqui Deus noster in cœlo est,
qui perficit quicquid voluerit.
4. Cæterùm simulachra ipsorum
sunt argentea & aurea, opus quod
manibus hominis producitur.
5. Habent enim os, & non lo.
quuntur, habent oculos, & non vi.
dent.
6. Habent aures, nec audiunt: ha.
bent nasum, nec odorantur.
7. Manus habent, nec palpant:
pedes habent, nec ambulant, neque
sonum

ſonum edunt ſuo gutture.

8. Quibus ſimiles evadunt, qui ea faciunt, & quicunque fidit eis.

9. O Iſrael fide Domine quia veſtrum auxilium, & veſtrum ſcutum eſt.

10. Domus Aharonis fidite Domino: quia veſtrum auxilium, & ſcutum veſtrum eſt.

11. Timentes Dominum, fidite Domino, quia veſtrum auxilium, & ſcutum veſtrum eſt.

12. Dominus qui memor eſt noſtri felicem reddet, felicem inquam reddet domum Iſraelis, felicem reddet domum Aharonis.

13. Felices reddet timentes Dominum pariter parvos & magnos.

14. Cumulabit etiam Dominus vobis beneficia beneficiis: nec ſolùm vobis, verùm & liberis veſtris.

15. Vos quidem felices redditi eſtis à Domino, qui condidit cœlum & terram.

16. Et cœlum, cœlum inquam Domino ſervatum eſt: terram autem dedit hominibus.

17. Cæ-

8. Tuque terra expavescito metu
Domini, metu Dei Jacob.
9. Qui vertit saxum in stagnum a.
quo sum, & silicem in fontem abun.
dantem aquis.

Psal. 115.

NOn nostram Domine, non nostram, sed tui nominis gloriam amplifices, propter tuam benignitatem, & propter veritatem tuam.
2. Cur enim dicant Gentes, Ubi
quæso est Deus ipsorum?
3. Atqui Deus noster in cœlo est,
qui perficit quicquid voluerit.
4. Cæterùm simulachra ipsorum
sunt argentea & aurea, opus quod
manibus hominis producitur.
5. Habent enim os, & non lo.
quuntur, habent oculos, & non vi.
dent.
6. Habent aures, nec audiunt: ha.
bent nasum, nec odorantur.
7. Manus habent, nec palpant:
pedes habent, nec ambulant, neque
sonum

ſonum edunt ſuo gutture.

8. Quibus ſimiles evadunt, qui ea faciunt, & quicunque fidit eis.

9. O Iſrael fide Domine quia veſtrum auxilium, & veſtrum ſcutum eſt.

10. Domus Aharonis fidite Domino: quia veſtrum auxilium, & ſcutum veſtrum eſt.

11. Timentes Dominum, fidite Domino, quia veſtrum auxilium, & ſcutum veſtrum eſt.

12. Dominus qui memor eſt noſtri felicem reddet, felicem inquam reddet domum Iſraelis, felicem reddet domum Aharonis.

13. Felices reddet timentes Dominum pariter parvos & magnos.

14. Cumulabit etiam Dominus vobis beneficia beneficiis: nec ſolùm vobis, verùm & liberis veſtris.

15. Vos quidem felices redditi eſtis à Domino, qui condidit cœlum & terram.

16. Et cœlum, cœlum inquam Domino ſervatum eſt: terram autem dedit hominibus.

17. Cæ-

17. Cæterùm mortui non laudant Deum, nec omnes quotquot in ſepulchrum deſcendunt:

18. Nos autem prædicemus Deum ab hoc tempore uſque in æternum: hallelu-ja.

Pſal. 116.

DIligo Dominum, quandoquidem exaudivit ſupplicem meam vocem.

2. Quia præbuit mihi aurem ſuam, quem toto vitæ meæ tempore invocabo.

3. Cinxerant me funes mortis, & anguſtiæ inferni me comprehenderant, ac incideram in periculum & difficultatem.

4. Vocavi autem nomen Domini, dicens, Obſecro Domine eripito animam meam, & eripuit me.

5. Beneficus eſt Dominus, & juſtus, & Deus noſter miſericors.

6. Dominus defendens ſimplices, quùm attritus eſſem, me ſervavit.

7. Tunc

7. Tunc dixi, Revertere anima mea
ad locum tuum quietum: quia Domi-
nus in te beneficium contulit:
8. Quia tu eripuisti animam me-
am morti, oculos meos lacrymis, &
pedes meos lapsui.
9. Quare sanctè vitam degam co-
ram Domino in regionibus viven-
tium.
10. Fidem in Deum retinui, etiam
quùm ipse cogerer dicere, me vehe-
menter dejectum esse:
11. Quum dicerem in præcipiti
mea fuga, omnes homines mendaces
esse.
12. Quam gratiam referam Domi-
no pro illis omnibus quæ in me con-
tulit beneficiis?
13. Sumpto calice quo gratiæ a-
guntur pro accepta salute, nomen
Domini vocabo.
14. Meáque vota exolvam Domi-
no nunc coram universo populo ipsi-
us.
15. Nam apud Dominum mors
benignorum ipsius hominum maximi
est momenti.

16. Ah

16. Ah Domine, equidem ſervus tuus ſum, ego ſervus tuus ſum, & filius ancillæ tuæ, qui vincula mea ſolviſti.

17. Tibi ergo mactabo victimam confeſſionis, & nomen Domini vocabo.

18. Meáque vota exolvam nunc, coram univerſo populo ipſius.

19. In atriis Domus Dominicæ, intra te, ô Jeruſalem.

Pſal. 117. *Hallelu-ja.*

LAudate Dominum omnes Gentes, prædicate ipſum omnes populi.

2. Nam bonitas ejus erga nos præpollet, ac veritas Domini æternum permanet: hallelu-ja.

Pſal. 118.

COnfitemini Domino, quoniam bonus eſt, quoniam benignitas ipſius ſempiterna eſt.

2. Iſ-

2. Ifrael nunc dicat quod fempiterna fit ipfius benignitas.

3. Dicat nunc domus Aharonis, quod fempiterna fit ipfius benignitas.

4. Dicant nunc timentes Dominum, quod fempiterna fit ipfius benignitas.

5. Quum in anguftiis effem, vocavi Deum, & Deus annuit mihi in latitudine.

6. Proin Domino à me ftante, non timebo quid mihi homo inferre conetur.

7. Domino enim exiftente inter meos auxiliares, fpectabo in meis inimicis quod defidero.

8. Etenim fpem habere in Domino, melius eft quam fidere homini:

9. Spem inquam habere in Domino, melius eft quam fidere principibus.

10. Si me omnes Gentes circumdederint, fpero quod per nomen Domini excifurus fim eas.

11. Si me circumdederint (& fane me circumderunt) fpero quod per nomen

nomen Domini ſim eas exciſurus.

12. Si me circumdederint ut examen apum, deficient ut ignis ſpinas corripiens: & ſpero quod eas per nomen Domini exciſurus ſim.

13. Prorſus me impuleras ut caderem: ſed tamen Dominus opem mihi tulit.

14. Nam robur meum & carmen meum, & ſalus mea Deus eſt.

15. Vox jubili & ſalutis partæ auditur in tabernaculis juſtorum, propterea quòd dextera Domini res præclaras egit.

16. Dextera Domini ſuperior fuit, dextera Domini res præclaras egit.

17. Non moriar, ſed vivam, & recenſebo facta Dei.

18. Me namque probè caſtigavit Dominus, attamen non permiſit ut morerer.

19. Aperite mihi portas juſtitiæ, per quas ingreſſus Deo confitebor.

20. Hæc porta Domini eſt, per quam juſti ingredientur.

21. Tibi enim confitebor, quod me exau-

exaudiveris, & mihi saluti fueris.

22. Nam lapis quem rejecerunt ædificantes, factus est caput anguli.

23. Quod quidem à Domino factum est, & nobis miraculum videtur.

24. Ista est dies quam fecit Dominus, in qua exultemus & lætemur.

25. Ah Domine serva quæso: ah Domine da quæso felicem successum.

26. Optima quæque illi precamur, qui venit in nomine Domini, nosque fausta precamur vobis è domo Domini.

27. Deus Dominus est, qui lucem nobis prosperitatis intulit: itaque victimam alligate funibus ad cornua altaris.

28. Tu es Deus meus, tibíque confitebor, téque extollam, mi Deus.

29. Confitemini Domino, quoniam bonus est, quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Psal. 119. *Aleph* א.

O Beatos, qui vitæ integrum iter tenent, incedentes ad præscriptum legis Domini.

2. O beatos, qui conservant obtestationes ipsius, eúmque ex toto corde quærunt.

3. Nam qui per tuas vias incedunt, non patrant iniquitatem.

4. Tu namque mandasti constitutiones tuas, quas homines summoperè custodiant.

5. Utinam sic viæ meæ parentur, ut custodiam decreta tua.

6. Tunc enim minimè pudefiam, quum inspexero omnia præcepta tua.

7. Tibique confitebor ex animo sincero, ubi didicero judicia tuæ justitiæ:

8. Summóque studio decreta tua servabo, si me nòn deseras.

Beth ב.

9. Quo pacto adolescens vitam inculpatam

inculpatam aget? nempè, si eam custodiat, ut dictat verbum tuum.

10. Quùm autem te quæram ex toto corde meo, ne sinas me aberrare à mandatis tuis;

11. Qui reposui eloquium tuum in corde meo, ne peccem in te.

12. Tu Domine prædicandus es, doce me decreta tua.

13. Nam labiis meis recensere solitus sum omnia judicia oris tui.

14. Et incedere per viam obtestationum tuarum magis me juvat, quàm omnium rerum copia propemodum.

15. Ac de tuis constitutionibus disfero, & intueor semitas tuas;

16. Méque oblecto in tuis decretis, nunquam commissurus ut obliviscar verbi tui.

Gimel ג.

17. Hoc beneficium servo tuo confer, ut vivam, & custodiam verbum tuum.

18. Et velamen detrahe oculis meis, ut inspiciam admirabilem sapien-

tiam, quæ recondita eſt in lege tua.

19. Quumque peregrinus ſim in terra, ne me celes tua mandata.

20. Nam anima mea omni tempore deſiderio judiciorum tuorum atteritur.

21. Increpas autem ſuperbos, ut execrabiles ſint, aberrantes à præceptis tuis.

22. Remove à me probrum & contemptum, quod obteſtationes tuas conſervo.

23. Nam & principes conſident, ac obtrectant mihi, quòd ſervus tuus diſſerit de tuis decretis.

24. Quodque obteſtationes tuæ ſunt meæ deliciæ, & conſiliarii mei.

Daleth ד.

25. Quum humi jaceat anima mea, recrea me ſecundum verbum tuum.

26. Negotia mea tibi expoſui, túque exaudiſti me: quare doceto me decreta tua.

27. Concede mihi, ut nôrim viam conſtitutionum tuarum, & tunc diſſeram de tuis miraculis.

28. Dif-

28. Diffluit anima mea præ ſolicitudine, refice me ergo ſecundum verbum tuum.

29. Averte iter mendax à me, & legem tuam benignè mihi proponito.

30. Nam viam certam elegi: & judicia tua ob oculos habeo.

31. Quumque obteſtationibus tuis adhæream, Domine, haudquaquam me pudefacias.

32. Viam præceptorum tuorum curram, poſtquam in latitudinem eduxiſti cor meum.

He ה.

33. Deduc me, Domine, in viam tuorum decretorum, ut eam retineam uſque in finem.

34. Doceto me ut retineam legem tuam, & toto corde illam cuſtodiam.

35. Deduc me in ſemitam præceptorum tuorum: nam ea mihi placet.

36. Inclina cor meum ad obteſtationes tuas, & non ad avaritiam.

37. Averte oculos meos, ne videant vanitatem, & vivifica me in via tua.

38. Præſta ſervo tuo, quod eloquium tuum pollicetur habentibus timorem tui.

39. Et prohibe à me probrum quod formido: nam judicia tua bona ſunt.

40. Ecce deſidero tuas conſtitutiones: vivifica igitur me per tuam juſtitiam.

Vau ו.

41. Et obveniant mihi Domine tua beneficia, & ſalus tua ſecundum eloquium tuum.

42. Ut habeam verba, quibus reſpondeam exprobranti mihi, quod fidam verbo tuo.

43. Et ne omnino eripias ab ore meo verbum veritatis, ſiquidem tua judicia expecto.

44. Et ſemper, temporibúſque ſempiternis, cuſtodiam legem tuam.

45. Equidem ſpatiabor in latitudine, quia conſtitutiones tuas quæſivi:

46. Ac loquar de tuis obteſtationibus coram regibus, neque me pudebit earum.

47. Méque oblectabo in tuis mandatis quæ amo.

48. Et

48. Et admovebo manus meas præceptis tuis quæ amo, déque decretis tuis differam.

Zain ז.

49. Memor sis verbi ad servum tuum prolati, quo me in spem adduxisti.

50. Hoc enim meum solatium est in meis miseriis, quia eloquium tuum recreat me.

51. Qúmque me superbi irrident supramodum, non tamen deflecto à lege tua.

52. At recolens judícia tua à condito mundo, Domine, ex iis magnum solatium accipio.

53. Horror invadit me cogitantem de impiis, qui legem tuam deserunt:

54. Mihi verò decreta tua sunt carmina in domo quam incolo.

55. Et noctu Domine recordor tui nominis, tuámque legem custodio:

56. Quæ quidem mea est, quandoquidem conservo tuas constitutiones.

Heth ח.

57. Dixi Domine meam ſortem eſſe, ut cuſtodiam verba tua.

58. Suſpicio faciem tuam ſupplex toto meo corde, proin beneficum te mihi exhibeas ſecundum verbum tuum.

59. Cogitatione obivi meas vias, & ſeduxi pedes meos ad obteſtationes tuas.

60. Feſtinavi & nullam moram feci, ut cuſtodirem præcepta tua.

61. Funes impiorum conati ſunt me abſtrahere, ceterum legis tuæ non ſum oblitus.

62. Media nocte ſurgo ad confitendum tibi propter judicia tuæ juſtitiæ.

63. Súmque omnibus ſocius, qui te reverentur, & cuſtodiunt conſtitutiones tuas.

64. Benignitate tuâ Domine plena eſt terra, quare doceto me decreta tua.

Teth ט.

65. Benignè cum ſervo tuo egiſti Domine ſecundum verbum tuum.

66. Be-

66. Bene judicandi facultatem & scientiam doce me, qui præceptis tuis fidem adhibeo.

67. Antequam in ærumnas incidissem, errabam: nunc autem eloquium tuum custodio.

68. Tu bonus es, & benefacis; doce igitur me decreta tua.

69. Superbi consuerunt adversùm me mendacia; ego autem toto corde retineo constitutiones tuas:

70. Quorum cor crassescit ut adeps; ego autem ex lege tua voluptatem capio.

71. Utilissimum quoque mihi fuit, quod in miseriam dejectus sum, ut discerem decreta tua.

72. Tuíque oris lex melior mihi est, quàm auri & argenti millenarii.

Jod י.

73. Manus tuæ fecerunt me, & adornaverunt me: erudias me ergo ut discam præcep a tua.

74. Ut cernentes me qui te reverentur, gaudeant, quia in verbo tuo spem habeo.

75. Scio

75. Scio Domine, quod judicia tua ſint juſtitia & fides, quum me detruſiſti in miſeriam:

76. Verùm obtingat quæſo mihi tua benignitas, quæ me conſoletur ſecundum eloquium tuum, quod ſpem aperuit ſervo tuo.

77. Obveniat mihi tua miſericordia ut vivam, ſiquidem lex tua meæ deliciæ ſunt.

78. Pudefiant autem ſuperbi, qui mendacio me opprimere quærunt, quum ego interim de conſtitutionibus tuis differam.

79. Redeant ad me qui te timent, quique nôrunt obteſtationes tuas.

80. Sítque cor meum integrum in tuis decretis, propterea non pudefiam.

Caph כ.

81. Defecit anima mea deſiderans anxie ſalutem tuam, quia in verbo tuo ſpem habeo.

82. Defecerunt oculi mei ſpectando quando veniat quod pollicetur eloquium tuum, ita ut dicam, Quando me conſolaberis?

83. Si-

83. Similis enim evaſi utri in fumo pendenti : tamen decreta tua non ſum oblitus.

84. Quamdiu ſervus tuus expectabit? quando exiges pœnas à perſequentibus me?

85. Superbi foderunt mihi foveas, qnod non ſit ſecundum legem tuam.

86. Omnia præcepta tua ſunt fides : quum igitur iniquè me perſequantur, fer mihi opem.

87. Parum abfuit quin me confecerint in terra: ego tamen non deſerui tuas conſtitutiones.

88. Vivifica me pro tua benignitate, & cuſtodiam obteſtationem oris tui.

Lamed ל.

89. Verbum tuum, Domine, perſtat æternum in cœlo;

90. Tuáque fides per univerſa ſecula, qui paráſti terram ut conſiſtat.

91. Eaque perſiſtunt uſque in hodiernum diem tuis judiciis: omnia enim tibi ſerviunt.

92. Niſi lex tua meæ deliciæ eſſent,

ſent, periiſſem in miſeria mea.

93. Non oblivifcar æternùm conſtitutiones tuas, quoniam illis recreâſti me.

94. Quum verò tuus ſim, ſerva me, quia conſtitutiones tuas exquiſivi.

95. Me obſervant impii ut me perdant, quum obteſtationes tuas perpendo.

96. Video finem habere omnia, etiam perfectiſſima: tuum autem præceptum latiſſime patet.

Mem מ.

97. Quantum ego tuam legem amo! de qua meus ſermo eſt quotidie.

98. Tu me ſapientiorem reddidiſti meis inimicis per tuum præceptum, nam id perpetuo meum eſt.

99. Plus etiam ſapio quam ii qui me docent: quia de obteſtationibus tuis mihi ſermo eſt.

100. Et rectius perpendo omnia quàm ſenes, quia conſervo tuas conſtitutiones.

101. Pedes meos prohibeo ab omni

mni via ducenti ad vitia, propterea quod verbum tuum custodio:

102. Neque à judiciis tuis decedo: quia tu vivendi normam præscripsisti mihi.

103. Quàm dulce est palato meo eloquium tuum! certe ori meo dulcius melle est.

104. Ex tuis constitutionibus recte res perpendo, & propterea odi omnem semitam fallacem.

Nun נ.

105. Verbum tuum lucerna est pedibus meis, & lux ad iter meum.

106. Juravi, idque constanter præstabo, ut custodiam judicia tuæ justitiæ.

107. Supra modum dejectus sum: quamobrem recrea me, Domine, secundum verbum tuum.

108. Gratæ igitur sint tibi Domine oblationes, quas sponte nuncupavit os meum, & judicia tua doce me.

109. In discrimine vitæ semper versor, non tamen oblivifcor legis tuæ.

110. Im-

110. Impii tetenderunt mihi laqueum: non tamen à constitutionibus tuis aberro.

111. Æterna hæreditate mihi venerunt obtestationes tuæ: sunt enim gaudium cordis mei.

112. Adjeci animum meum decretis tuis, ut exequar illa in finem usque, & adeo æternum.

Samech ס.

113. Odi cogitationes quibus distrahitur animus: amo autem legem tuam.

114. Tu meum confugium & scutum meum es, & in verbo tuo spem collocavi.

115. Recedite à me pravi homines: ego enim conservabo mandata Dei mei.

116. Suffulci me eloquio tuo, & vivam: & ne me pudefacias frustratum expectatione mea.

117. Stabilito me, & servabor, ac semper ex contemplatione decretorum tuorum voluptatem capiam.

118. Conculcabis omnes quicunque

que aberrant à decretis tuis: nam fallacia eſt ipſorum vafrities.

119. Tollis ut ſcoriam omnes impios in terra: quamobrem amo tuas obteſtationes.

120. Perhorreſcit corpus meum præ timore tui, & judicia tua revereor.

Ain ע.

121. Feci judicium & juſtitiam, ne igitur me tradas oppreſſoribus meis.

122. Oblecta ſervum tuum rebus bonis, & ne ſinas ut me opprimant ſuperbi.

123. Oculi mei defecerunt anxiè ſpectando ad ſalutem tuam & eloquium tuæ juſtitiæ.

124. Age cum ſervo tuo pro tua benignitate, & decreta tua doce me.

125. Servus tuus ſum, erudi ergo me, ut intelligam tuas obteſtationes.

126. Eſt autem Domino tempus idoneum ut agat: ſiquidem ruperunt legem tuam.

127. Quamobrem præcepta tua amavi magis quam aurum & obrizum:

128. Eam-

128. Eamque ob rem omnes constitutiones universas defendo ut rectissimas: omnem autem semitam fallacem odio prosequor.

Pe פ.

129. Quia mirificæ sunt obtestationes tuæ: idcircò anima mea conservavit eas.

130. Ingressus verborum tuorum lucem offert, & crudit simplices:

131. Eoque aperio meum os, & traho anhelitum, quia præcepta tua desidero.

132. Respice ad me, & benigne mecum agito, ut assoles facere erga nominis tui amatores.

133. Formato gressus meos eloquio tuo, & ne dominetur mihi ulla vanitas.

134. Redimito me ab oppressione humana, ut custodiam tuas constitutiones:

135. Et serenum vultum ostende servo tuo, ac doce me tua decreta.

136. Rivi aquarum descendunt ab oculis

oculis meis, propter illos qui non custodiunt legem tuam.

Zade צ.

137. Justus es, Domine, & rectum judicium tuum.

138. Omnino autem præcepisti justitiam obtestationum tuarum.

139. Conficit me indignatio mea, quod hostes mei obliti sunt verborum tuorum.

140. Est eloquium tuum purgatissimum, idque servus tuus amat.

141. Parvus quidem & contemptus sum: non tamen obliviscor constitutionum tuarum.

142. Justitia tua sempiterna est justitia, & lex tua veritas.

143. Periculum & angustia deprehenderunt me, tamen præcepta tua meæ deliciæ sunt.

144. Justitia obtestationum tuarum æterna est: erudi ergo me, ut vivam.

Koph ק.

145. Quia clamo toto corde, annue mihi, Domine, ut conservem decreta tua.

146. Quia

146. Quia ad te clamo, ſerva me, ut cuſtodiam obteſtationes tuas.

147. In crepuſculo antevertens clamo, & habeo ſpem in verbo tuo.

148. Oculi mei antevertunt vigilias, ut diſſeram aliquid de tuo eloquio.

149. Vocem meam exaudi Domine pro tua benignitate, & recrea me ſecundum judicium tuum.

150. Propiùs me acceſſerunt ſectantes ſcelus, qui longè diſceſſerunt à lege tua.

151. Tu quoque præſto ades Domine, & omnia præcepta tua veritas.

152. Quod jampridem novi ex obteſtationibus tuis, quoniam æternum eas fundaſti.

Reſh ר.

153. Reſpice miſeriam meam, & eripe me: quoniam tuæ legis non ſum oblitus.

154. Age cauſam meam, & me vindica, & recrea me oblato eloquio tuo.

155. Longè abſiſtit ab impiis ſalus:

lus: quia decreta tua non inquirunt.

156. Plurima eſt miſericordia tua Domine, quocirca recrea me ſecundum judicium tuum.

157. Multos quidem habeo perſecutores & hoſtes; non tamen deflexi à tuis obteſtationibus.

158. Videns prævaricatores meipſum excrucio, eo quod eloquium tuum non cuſtodiunt.

159. Reſpice quod conſtitutiones tuas amem, propterea, ô Domine, recrea me pro tua benignitate.

160. A primo tempore quo in hominum notitiam venit, verbum tuum veritas eſt, & omne judicium tuæ veritatis æternum eſt.

Sin ש.

161. Principes me perſecuti ſunt abs re; cor autem meum reveretur verbum tuum.

162. Lætor equidem in eloquio tuo, tanquam is qui opima ſpolia reperit.

163. Mendacium odi, & abominor: tuam autem legem amo.

164. Se-

164. Septies in die laudo te, propter judicia tuæ justitiæ.

165. Magna felicitas parata est amantibus legem tuam, quique non impingunt in aliquod offendiculum.

166. Expectavi tuam salutem Domine, tuáque interim præcepta executus sum.

167. Et anima mea custodivit tuas obtestationes, quas ego valdè amo.

168. Et custodio tuas coustitutiones, tuásque obtestationes: nam omnes viæ meæ tibi expositæ sunt.

Thau ת.

169. Perveniat meus clamor ad te, Domine, & erudi me secundum verbum tuum.

170. Perveniat ad te precatio mea, & eripe me secundum eloquium tuum.

171. Promant labia mea laudem, quum docueris me decreta tua.

172. Reddat lingua mea eloquium tuum: nam omnia tua præcepta sunt veritas.

173. Adsit tua manus, quæ mihi opem

opem ferat: quia elegi tuas constitutiones.

174. Desidero tuam salutem, Domine, tuáque lex deliciæ meæ sunt.

175. Vivat anima mea, & te laudet, tuumque judicium ferat mihi opem.

176. Erravi ut ovis quæ it perditum, verum require servum tuum, quoniam præcepta tua non sum oblitus.

Psal. 120. Canticum graduum.

DOminum in magno meo periculo clamavi, quia annuit mihi.

2. Libera, Domine, animam meam à labio mendaci, & à lingua dolosa.

3. Quid inferat tibi Deus, aut quam rem adhibeat tibi, ô lingua dolosa?

4. Pariter sagittis acutis, quas vir fortis intorquet, & carbonibus juniperorum similis est.

5. Hei mihi, qui peregrinor inter Mesech, & ago in tentoriis Cedar.

6. Diu

6. Diu anima mea degit cum odientibus pacem.

7. Nam ſtudeo paci, ſed quum loquor, ipſi ad bellum parati ſunt.

Pſal. 121. *Canticum graduum.*

LEvo meos oculos ad montes, undenam veniat auxilium meum.

2. Auxilium meum venit à Domino conditore cœli & terræ.

3. Non ſinet pedem tuum vacillare, neque dormiſcet cuſtos tuus:

4. Ecce non dormiſcet, neque dormiet, qui cuſtodit Iſraelem.

5. Dominus cuſtodit te, Dominus eſt umbra tua adſtans tibi ad dexteram.

6. Ideò ſol interdiù non te percutiet radiis, neque luna noctu.

7. Dominus cuſtodiet te, ne accidat ullum malum, & cuſtodiet animam tuam.

8. Dominus cuſtodiet te quæcunque agentem ab hoc tempore in æternum.

Psal. 122. *Canticum graduum Davidis.*

LÆtor quum mihi dicunt, Eamus ad domum Domini.

2. Steterunt pedes noſtri, ô Jeruſalem, in portis tuis.

3. Jeruſalem ædificata eſt, ut ſit civitas in qua ſimul conſociantur homines:

4. Ad quam aſcendunt tribus, nempe tribus Dei, ex obteſtatione quâ Iſraelitæ obſtricti ſunt, ut confiteantur nomini Domini.

5. Illic enim conſtitutæ ſunt ſedes ad judicium, nempe ſedes domus Davidicæ.

6. Precamini felicitatem ipſi Jeruſalem, ac bene ſit iis qui diligunt eam.

7. Sit quieta pax intra tua propugnacula, & proſperitas in palatiis tuis.

8. Propter fratres meos & amicos meos loquar quod tuam felicitatem concernat.

9. Etiam

9. Etiam propter domum Domini Dei noſtri quæram quod proſit tibi.

Pſal. 123. *Canticum graduum.*

AD te levo meos oculos, ad te inquam qui habitas in cœlis.

2. Ecce quemadmodum oculi ſervorum intenti ſunt ad manum dominorum ſuorum, & quemadmodum oculi ancillæ ad manum ſuæ dominæ: ſic noſtri oculi converſi ſunt ad Dominum Deum noſtrum, donec nobis benefaciat.

3. Benigne agas nobiſcum, Domine, benigne agas nobiſcum, quia valde ſaturati ſumus contemptu.

4. Multo jam tempore anima noſtra ſatiata eſt irriſione opulentorum, & contemptu ſuperborum.

Pſal. 124. *Canticum graduum Davidis.*

NIſi Dominus qui præſtò nobis eſt, juviſſet, dicat nunc Iſrael.

2. Niſi Dominus qui præſto nobis eſt

eſt juviſſet, inſurgentibus in nos hominibus,

3. Vivos jam nos deglutiviſſent, quum irâ in nos æſtuârunt.

4. Jam ut aquæ nos inundaſſent, & torrens caput noſtrum ſuperaſſet.

5. Jam aquæ tumidæ ſuperaſſent animam noſtram.

6. Prædicandus eſt nobis Dominus, qui non tradidit nos prædam eorum dentibus.

7. Anima enim noſtra erepta eſt laqueo aucupum, & laqueo perrupto nos erepti ſumus.

8. Eſt ergo noſtrum auxilium in nomine Domini conditoris cœli & terræ.

Pſal. 125. *Canticum graduum.*

QUi fidunt Domino, ut mons Sion, non movebuntur, ſed permanebunt æternùm.

2. Quemadmodum circum Jeruſalem ſunt montes, ita Dominus circum ſuum populum ab hoc tempore in æternum.

3. Non enim permanebit impietatis pertica in ſorte juſtorum, ne juſti manus ſuas admoliantur iniquitati.

4. Benefac Domine bonis, & eis qui ſunt probâ mente.

5. Eos autem qui deflectunt ad ſuas pravitates, ducat Dominus damnatos cum facinoroſis, & incolumitas ſit Iſraeli.

Pſal. 126. *Canticum graduum.*

QUum Dominus reſtituet poſtliminio ipſam Sion, videbimur nobis per ſomnium mala pertuliſſe.

2. Tuncque os noſtrum riſu implebitur, & lingua noſtra jubilo: tunc dicent inter Gentes, Dominus res maximas cum iſtis egit.

3. Dominus revera res maximas nobiſcum egit, noſque læti facti ſumus.

4. Reduc Domine noſtram captivitatem, ut torrentes Auſtro ſiccos.

5. Qui ſeminant cum lachrymis, cum jubilo metent.

6. Qui portat vas ſeminarium, perget

perget flendo: ſed portans manipulos ſuos ſubinde redibit cum jubilo.

Pſal. 127. Canticum graduum Solomonis.

NIſi Dominus ædificet domum, fruſtrà moleſtias perferunt qui eam ædificant: niſi Dominus cuſtodiat civitatem, fruſtrà vigilat cuſtos.

2. Fruſtrà eſt quod mane ſurgitis, & ſero quietem capitis, edentes cibum doloribus partum: quum Deus interim charis hominibus ſomnum concedat.

3. Ecce liberi ſunt hæreditas Domini, & fructus ventris eſt præmium.

4. Liberi in juventute obtingentes ſimiles ſunt ſagittis manu validi viri miſſis.

5. Et beatus eſt qui pharetram ſuam illis implevit, quia non pudefient, quum diſceptabunt cum ſuis æmulis in porta.

Pſal. 128. *Canticum graduum.*

BEatus eſt qui timet Dominum incedens per vias ipſius.

2. Nam labore manuum tuarum parta edes, beatus eris, & optimè habebis.

3. Uxor tua erit ſimilis viti fructiferæ in lateribus domus tuæ, filiíque tui ſimiles plantulis olivarum circum menſam tuam.

4. Ecce enim ſic felix reddetur vir, qui timet Dominum.

5. Felicem te reddet Dominus è Sion, ut ſpectes ſoſpitem Jeruſalem omnibus diebus vitæ tuæ;

6. Et videas filios filiorum tuorum, & ſalvum ſtatum Iſraelis.

Pſal. 129. *Canticum graduum.*

SÆpiùs oppugnaverunt me à juventute mea, dicat nunc Iſrael;

2. Sæpiùs inquam oppugnaverunt me à juventute mea; ceterùm non prævaluerunt mihi.

3 Ara-

3. Araverunt in dorſo meo aratores, & longos duxerunt ſulcos:

4. Dominus autem juſtus diſſecuit funes impiorum.

5. Pudefiant, & repellantur retrorſum, quotquot odio proſequuntur ipſam Sion.

6. Et ſimiles evadant fœno quod in tectis naſcitur, quod areſcit antequam quiſquam evellat;

7. Ita ut metens non impleat manum ſuam, neque ſinum ſuum qui manipulos colligit:

8. Neque prætereuntes dicunt, Benedictio Domini vobis obtingat, ne dicunt inquam, Bene precamur bis in nomine Domini.

Pſal. 130. *Canticum graduum.*

EX profundo malorum te voco Domine.

2. Domine audi vocem meam, tuæque aures ſint intentæ ad vocem meæ precationis.

3. Si enim iniquitates obſervare

velis, ô Deus, Domine quis ſubſiſtet?
4. Verum apud te clementia eſt, & propterea timeris.
5. Ideo expectavi Domine, expectavit & anima mea, & in verbo tuo ſpem habeo.
6. Anima mea expectat Dominum ab agentibus vigilias matutinas uſque ad agentes vigilias matutinas.
7. Iſrael præſtoletur Dominum: quia benignitas eſt apud Dominum, & copioſa redemptio apud eum eſt.
8. Qui redimet Iſraelem ab omnibus ſuis iniquitatibus.

Pſal. 133. Canticum graduum Davidis.

DOmine cor meum non ſuperbivit, neque oculi mei elati fuerunt, neque oſtentavi res magnas, nec quæ non conceſſa fuerant, arrogavi mihi.
2. Malè ſit mihi ſi non comparavi, & ſimilem judicavi animam meam puero ablactato apud matrem ſuam:
éſtque

éſtque anima mea in me ſimilis puero ablactato.

3. Iſrael præſtolare Dominum, ab hoc tempore in æternum.

Pſal. 132. *Canticum graduum.*

MEmento Domine omnium quibus afflictus fuit David, ut ei bono ſit.

2. Qui juravit Domino, & vovit potenti Deo Jacobi;

3. Malè ſit mihi, ſi tabernaculum domus meæ ſubiero, ſi conſcendero ſpondam lecti mei:

4. Si conceſſero meis oculis ſomnum, & palpebris meis dormitionem;

5. Donec inveniam locum Domino, & habitacula potenti Deo Jacobi.

6. Quem audivimus in Ephrata, & invenimus eum in agris ſilveſtribus.

7. Adeamus habitacula ejus, & adoremus ſcabellum pedum ejus.

8. Surge Domine perventurus ad requiem

requiem tuam, tu & arca tuæ ſortitudinis.
9. Sacerdotes tui juſtitiam induant, & homines tui benigni jubilent.
10. Non repulſam à te accipiat unctus tuus, propter Davidem ſervum tuum.
11. Juravit Dominus Davidi veritatem, neque diſcedet ab ea, de fructu ventris tui aliquem ſolio tuo imponam.
12. Si cuſtodierint filii tui fœdus meum & obteſtationes illas quas docebo eos, etiam ipſorum filii ſedebunt tibi in ſolio in æternum tempus.
13. Nam Dominus elegit Sion, & expetivit eam ſibi ſedem.
14. Inquiens, hæc mea eſt requies ſempiterna, hic habitabo, quoniam expetivi eam.
15. Annonam ejus magna felicitate cumulabo, & pauperes ejus pane ſaturabo.
16. Ac ſacerdotes ejus induam ſalute, ejuſque benigni homines impenpenſe jubilabunt.
17. Ibi

17. Ibi cornu Davidi germinare efficiam, & lucernam paravi uncto meo.

18. Cujus inimicos induam pudore, super ipsum autem efflorebit diadema ipsius.

Psal. 133. *Canticum graduum Davidis.*

ECce quàm bonum & quàm jucundum est, si fratres etiam cohabitent.

2. Perinde est acsi unguentum bonum capiti infusum descendat in barbam, in barbam inquam Aharonis, quod descendat in capitium vestimentorum ejus.

3. Sicut ros montis Hermon, & ut ros qui descendit in montes Sion: quia Dominus mandavit ibi esse benedictionem, & vitam sempiternam.

Psal. 134. *Canticum graduum.*

ECce prædicate Dominum omnes servi Domini, qui statis in domo Domini etiam noctu.

 2. Tol-

2. Tollite manus veſtras cum ſanctitate, & præd cate Dominum.

3. Donet te felicitate Dominus è Sion, qui condidit cœlum & terram.

Pſal. 135. *Hallelu-ja.*

LAudate nomen Domini, vos ſervi Domini laudate inquam;

2. Qui ſtatis in domo Domini, in atriis domus Dei noſtri.

3. Laudate Deum, quia bonus eſt Dominus, & pſallite nomini ejus, quia jucundum eſt.

4. Deus enim elegit ſibi Jacobum, & Iſraelem in ſuum peculium.

5. Scio enim quod magnus ſit Dominus, & Dominus noſter antecellat omnes Deos:

6. Qui fecit quæcunque voluit in cœlo & in terra, in mari & omnibus abyſſis.

7. Qui elevat nubes ab extremitate terræ, & fulgura convertit in pluviam, educítque ventum è ſuis theſauris.

8. Qui

8. Qui percussit primogenita Ægypti, pariter in genere hominum, & in pecore.

9. Et immisit signa & portenta Ægypto mediæ, ipsique Pharaoni & omnibus servis ejus.

10. Qui percussit gentes plurimas, & occîdit potentissimos reges.

11. Ipsum nimirum Sihon regem Amorrhæorum, & Og regem Basanitidis, & omnia regna Chananæorum:

12. Dedítque terram ipsorum hæreditariam, hæreditariam suo populo Israel.

13. O Domine, tuum nomen æternum est, ô Domine, tua memoria sempiterna est.

14. Dominus enim judicabit suum populum, & de servis suis solatium reportabit.

15. Simulachra Gentium sunt argentea & aurea, opus quod manibus hominis producitur.

16. Habent enim os, & non loquuntur: habent oculos, & non vident.

17. Ha-

17. Habent aures, & non audiunt: nasum habent, nullus tamen flatus est in ore ipsorum.

18. Quibus similes evadant qui ea faciunt, & quicunque fidit eis.

19. O domus Israel prædicate Dominum, domus Aharonis prædicate Dominum.

20. Domus Levi prædicate Dominum, ô timentes Dominum prædicate Dominum.

21. Prædicandus est Dominus è Sion, qui Jerusalem inhabitat: Hallelu-ja.

Psal. 136.

CONfitemini Domino, quoniam bonus est; quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

2. Confitemini Deo deorum; quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

3. Confitemini Domino dominorum: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

4. Qui

4. Qui solus edit ingentia miracula: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

5. Qui cœlum condidit cum intelligentia: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

6. Qui extendit terram super aquas; quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

7. Qui fecit luminaria magna: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

8. Solem qui dominium teneret diei: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

9. Et lunam atque stellas, quæ dominium tenerent noctis: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

10. Qui percussit Ægypti primogenita: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

11. Et Israelem eduxit è medio ipsorum: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

12. Manu validâ, & brachio extento: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

13. Ac

13. Et fidit Mare rubrum ſectionibus: quoniam benignitas ipſius ſempiterna eſt.

14. Ac traduxit per illud Iſraelem: quoniam benignitas ipſius ſempiterna eſt.

15. Subvertit autem Pharaonem & ejus exercitum in Mari rubro: quoniam benignitas ipſius ſempiterna eſt.

16. Qui deduxit populum ſuum per deſertum: quoniam benignitas ipſius ſempiterna eſt.

17. Qui percuſſit reges magnos: quoniam benignitas ipſius ſempiterna eſt.

18. Et occîdit reges potentiſſimos: quoniam benignitas ipſius ſempiterna eſt.

19. Ipſum Sihon regem Amorrhæorum: quoniam benignitas ipſius ſempiterna eſt.

20. Et Og regem Baſanitidis: quoniam benignitas ipſius ſempiterna eſt.

21. Dedítque terram ipſorum hæredita-

reditariam; quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

22. Hæreditariam Israeli servo suo: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

23. Qui memor fuit nostri, quum essemus oppressi: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

24. Nosque asseruit ab hostibus nostris: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

25. Qui cibum dat omnibus animantibus: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

26. Confitemini Deo cœli: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Psal. 137.

AD flumina Babylonis sedemus, & lacrymamur, quùm ipsius Sion memoria subit:

2. Nostrasque citharas suspendimus in salices quæ sunt in ea.

3. Ibi enim petierunt à nobis carmina, & qui velut in acervos nos redegerunt,

degerunt, lætitiam petierunt, dicentes, canite nobis carmen aliquod de Sion.

4. Quomodo autem caneremus carmen Domini in terra aliena?

5. Si tui oblivifcar, ô Jerufalem, obliviſcatur dextera mea artis muſicæ:

6. Et hæreat lingua mea palato meo, ſi non tui meminero, & ſi non meæ lætitiæ memoriam ipſius Jeruſalem infero.

7. Memento, Domine, ut ſe geſſerint filii Edom, quum Jeruſalem vaſtaretur, dicentes, Evacuate, evacuate uſque ad ipſius fundamentum.

8. O filia Babylonis, quæ vaſtaris, beatus eſt qui reddet tibi ea quæ nobis intuliſti.

9. Beatus qui apprehendet allidetque tuos infantes ad petram.

Pſal. 138. *Davidis.*

Confitebor tibi toto corde meo, & coram judicibus pſallam tibi.

2. Adorabo in templo tuo ſancto, &

& confitebor nomen tuum propter benignitatem tuam, & propter veritatem tuam, quia eloquium tuum excellentius fecisti omnibus quæ prædicantur de te.

3. Quo die te vocavi annuisti mihi, & animo meo robur amplius indidisti.

4. Quare confitebuntur tibi Domine omnes reges terræ, quia sermones oris tui audiverunt.

5. Et cantabunt vias Domini, quia magna est Domini majestas.

6. Nam Dominus sublimis existit, & tamen quod humile est intuetur, & quod altum est eminùs cognoscit.

7. Quum versabor in medio periculo, recreabis me: & manum naso meorum inimicorum impinges, méque servabit dextera tua.

8. Dominus perficiet quod in me inchoavit: Domine, tua benignitas sempiterna est; nec opera manuum tuarum omittes.

Psal. 139. Præfecto Cantorum Davidis hymnus.

DOmine tu me ſcrutatus es, & pernoviſti.

2. Tu noſti ſive ſedeam, ſive ſurgam, & procul intelligis cogitationem meam.

3. Inceſſum meum & accubitum meum eventilaſti, & omnes vias meas exploratas habes.

4. Quia non eſt verbum in lingua mea, quod non univerſum noveris Domine.

5. A tergo & à fronte me finxiſti, & mihi admolitus es manum tuam.

6. Admirabilem in me formando ſcientiam exhibuiſti, & ſublimiorem quàm ut eam poſſim attingere.

7. Quo diſcedam à ſpiritu tuo, & quo à facie tua fugiam?

8. Si enim aſcendero cœlum, tu ibi es: & ſi ſternam lectum meum in inferno, tu ades.

9. Si ſumam pennas auroræ, & habitem

bitem in extrema parte maris;

10. Etiam ibi manus tua reget me, & dextera tua prehendit me.

11. Et ſi dicam, verum tenebræ me contegent: etiam nox ipſa lux eſt circa me.

12. Ac ne tenebræ quidem aliquid tibi occultant, & nox ut dies lucet: tenebræque & lux tibi juxta habentur.

13. Tu enim poſſides renes meos, & me contexiſti in ventre matris meæ.

14. Tibi confiteor quod miris & ſtupendis modis formatus ſim, quodque eximia ſint opera tua, quæ optimè novit anima mea.

15. Robur meum non tibi occultatum eſt, quum in abſtruſo formarer, & velut opere Phrygio effingerer in noviſſimis terræ partibus.

16. Oculi tui me viderunt quùm eſſem fœtus informis, & in libro tuo univerſa membra deſcripta fuerunt, quæ deinceps multis diebus formarentur, quibus ne unus quidem dies apud te conficitur.

17. Cæterùm, ô Deus, quam paucas tuas cogitationes assequor, & grandes summæ excrescunt.

18. Quas si numerare velim, plures sunt quam arena, & experrectus adhuc de te cogito.

19. Siquidem occîdis impium, ô Deus, discedant à me sanguinarii.

20. Qui hostes tui loquuntur audacissimè, & usurpant nomen tuum temerè.

21. Annon Domine odissem inimicos tuos, & meipsum excruciarem, quùm tibi resistent?

22. Imò consummato odio illos persequor, mihíque erunt hostes perpetuò.

23. Scrutare me, Deus, & cognoscito cor meum: proba me, & cognoscito cogitationes meas.

24. Et videto num machiner aliquid pravi, ac deduc me in viam universis in mundo calcandam.

Psal. 140. *Præfecto cantorum hymnus Davidis.*

ERipe me Domine à pravo homine, & à violento viro me conserva:

2. Qui machinantur in corde mala, & quotidiè concurrunt ad bella;

3. Suámque linguam acuerunt ut serpens, & venenum aspidis est in labiis eorum. Sela.

4. Custodi me, Domine, à manibus impii, & conserva me à violento viro, qui cogitant impellere gressus meos.

5. Superbi enim absconderunt mihi laqueum & funes, rete quoque propter tramitem extenderunt, & laqueos mihi posuerunt. Sela.

6. Tunc dixi Domino, Tu es Deus meus, Domine percipito auribus vocem mearum precum.

7. Domine Domine, fortitudo ad me servandum, tu protegis caput meum, quo die arma capienda sunt.

8. Ne facias Domine impium desideriorum suorum compotem, néve conatus

conatus ejus provehas ut ſuperior ſit. Sela.

9. Tum caput hoſtium undique me prementium, tum alios operiat malum quod labiis ſuis ſtruxerunt.

10. Carbones in eos provolvantur, & Deus igne illos proſternat celeriter, ne reſurgant.

11. Vir linguax non ſit ſtabilis in terra, & virum violentum malum venetur, ita ut præceps impellatur.

12. Scio quòd Dominus faciet judicium in cauſa humilis, & judicium in cauſa pauperum.

13. Profectò juſti confitebuntur nomini tuo, & probi permanebunt in conſpectu tuo.

Pſal. 141. *Hymnus Davidis.*

DOmine te voco, quare ad me feſtina, meámque vocem auribus percipe cum ad te clamo.

2. Valeat precatio mea pro incenſo ante te, ac levatio manuum mearum pro veſpertino ſacrificio.

4. Appone

3. Appone Domine custodiam ori meo, & quod conservet ostium labiorum meorum.

4. Ne flectas cor meum ad rem quamcunque pravam, ne quid moliar cum impietate conjunctum, utens operâ facinorosorum hominum, neque fruar deliciis ipsorum.

5. Percutiat me justus benignitate, & arguat me, neque unguentum optimum offendat meum caput: nam ita perstabo, & precatione utar, quum isti mihi mala struunt.

6. Demittentur judices eorum per loca saxosa, & audient meos sermones, siquidem jucundi erunt.

7. Ossa nostra morti proxima dispersa sunt, perinde ac si quis ligna findat, aut terram proscindat.

8. Ad te enim, Domine, oculi mei conjecti sunt, & in te spem habeo, ne igitur profundas meam animam.

9. Custodi me, ne incidam in laqueum quem mihi tetenderunt, neque in tendiculas facinorosorum.

10. Impiíque ſimul incidant in caſſes ſuos, ego autem uſque progrediar.

Pſal. 142. Eruditum carmen Davidis, precatio videlicet quum eſſet in ſpelunca.

VOce meâ Dominum clamabo, meáque voce ad Dominum precabor.

2. Effundam ante illum eloquium meum, eique exponam meum periculum.

3. Quum deficit in me ſpiritus meus, tu noviſti ſemitam meam, & quod laqueum mihi abſconderunt in via per quam ambulo.

4. Dum reſpecto ad dexteram, & video, non eſt index mihi, & effugium mihi præcluſum eſt, nec quiſquam rationem habet animæ meæ.

5. Proinde Domine te clamo, ac dico, Tu es meum confugium, & ſors mea in terra viventium.

6. Auſculta meum clamorem, quia valde inops ſum méque à perſecutori-

ſecutoribus meis eripito, qui prævaluerunt mihi.

7. Et educ animam meam è carcere ut confitear nomen tuum, ac juſti coronas imponant ſibi propter me, quia in me beneficia contuliſti.

Pſal. 143. Carmen Davidis.

AUdi, Domine, ſupplicationem meam, & percipe meas preces, & per tuam fidem atque juſtitiam tuam exaudi me.

2. Ne ambules tamen in jus cum ſervo tuo: nullus enim vivens coram te juſtus eſt.

3. Inimicus enim perſequitur animam meam, & vitam meam humum afflixit, méque detruſit in loca tenebricoſa velut jam olim mortuos.

4. Meúſque ſpiritus in me deficit, & cor meum intra me ſtupuit.

5. Recolo tamen tempora ſuperiora, & de omnibus factis tuis commentor: ac diſſero de opere manuum tuarum.

6. Expando manus meus ad te, & anima mea optat ut terra siticulosa. Sela.

7. Citò exaudi me, Domine, quia spiritus meus defecit, neque mihi occultes faciem tuam, alioqui similis factus sum descendentibus in foveam.

8. Fac ut manè audiam benignitatem tuam, quoniam tibi fido, & monstra mihi viam quam ingrediar, siquidem te affecto.

9. Eripe me inimicis meis, Domine, nam apud te me abscondi.

10. Doce me ut perficiam voluntatem tuam, siquidem tu es Deus meus, tuúsque spiritus bonus deducat me per terram planam.

11. Recrea me, Domine, propter nomen tuum, & animam meam periculo eripe per tuam justitiam.

12. Et excinde inimicos meos per tuam benignitatem, ac perde universos hostes animæ meæ, siquidem servus tuus sum.

Psal. 144. *Davidis.*

PRædicandus est Dominus rupes mea, qui assuefacit manus meas ad prælium, & digitos meos ad bellum.

2. Benignitas mea, & munitio mea, arx mea, & liberator meus, ac clypeus, in quo spem habeo, qui mihi subdit populum meum.

3. Domine, quid est homo, quod rationem illius habeas: & filius hominis, quod cogites de eo?

4. Homo vanitati similis est, & dies ejus umbræ prætereunti.

5. Inclina, Domine, cœlum tuum, & descende, tange montes ut fument.

6. Jaculare fulmen, & dissipa eos, & mitte sagittas tuas, ac turba eos.

7. Missis manibus tuis de excelso erue me, ac eripe aquis multis, & manui alienigenarum.

8. Quorum os loquitur vanitatem, & dextra eorum patrat iniquitem.

9. O Deus, canam tibi novum carmen,

men, & psallam tibi nablo decachordo.

10. Qui confert salutem regibus, & subtraxit Davidem servum suum gladio noxio.

11 Erue me, & eripe me manui alienigenarum, quorum os loquitur vanitatem, & dextera eorum patrat iniquitatem.

12. Ut filii nostri adolescant in juventute sua velut plantæ, & filiæ nostræ similes sint anconibus, & ornatæ ad formam palatii.

13. Sintque cellæ nostræ plenæ, exhibentes annonam perpetuam, ovésque nostræ pariant mille & decies mille in vicis nostris.

14. Boves nostri sub onere exerceantur, non sit ruptura murorum, non quisquam abiens in exilium, non etiam clamor in platéis nostris.

15. O beatum populum cui contigit ita vivere! beatum inquam populum cujus Deus est Dominus.

Psal. 145. *Laus Davidis.*

א EXtollam te, ô mi Deus Rex, & prædicabo nomen tuum ſempiternis temporibus.

2. ב Quotidiè prædicabo, & nomen tuum laudabo ſempiternis temporibus.

3. ג Magnus eſt Dominus, & impenſè laudandus, cujus magnitudo imperveſtigabilis eſt.

4. ד Omnia ſecula laudibus ferunt opera tua, & fortia facta tua referunt.

5. ה De majeſtatis gloriæ tuæ decore, & rebus tuis admirandis diſſeram.

6. ו Prædicabunt homines robur admirandorum operum tuorum, & ego narrabo magnitudinem tuam:

7. ז Tuæque bonitatis ingentis memoriam homines proment, & juſtitiam tuam læti celebrabunt.

8. ח Dominus enim beneficus eſt & miſericors, patiens & magnæ benignitatis.

 9. ט Bo-

9. ט Bonus est Dominus in omnes, & misericordia ejus superat omnia opera ipsius.

10. י Tibi ideò Domine confitentur omnia opera tua, & benigni tui homines te prædicant.

11. כ Majestatem regni tui narrant homines, & de tua fortitudine loquuntur.

12. ל Ut fortia tua facinora, & majestatem decoris regni tui exponant hominibus.

13. מ Regnum tuum regnum est sempiternum, נ & Dominium tuum per secula universa durat.

14. ס Dominus fulcit omnes corruentes, & erigit omnes inclinatos.

15. ע Omnium oculi te morantur, túque illis cibum suum præbes tempestivè.

16. פ Tu aperis manum tuam, & saturas desiderium omnium animantium.

17. צ Justus est Dominus in omnibus viis suis, benignus in omnibus operibus suis.

18. ק Præ-

18. ק Præstò adest Dominus omnibus vocantibus eum, omnibus eum vocantibus cum veritate.

19. ר Facit autem quicquid volunt timentes eum, & clamorem eorum exaudit, ac servat eos.

20. ש Dominus custodit omnes diligentes ipsum, perdit autem omnes impios.

21. ת Domini laudes proferet os meum, omnísque caro prædicabit nomen ipsius sanctum temporibus sempiternis.

Psal. 146. *Hallelu-ja.*

ANima mea lauda Dominum: Equidem Dominum laudabo dum vivam, & psallam Deo meo dum superstes ero.

2. Nolite fidere principibus, aut homini qui servandi facultatem non habet:

3. Cujus corpus redibit in terram suam ubi animam efflaverit, tuncque occidunt omnes ipsius cogitationes.

4. Beatus est qui Deum Jacobi

habet in ſuis auxiliis, & ſpem in Domino Deo ſuo.

5. Qui fecit cœlum & terram, mare & omnia quæ in eis ſunt, quíque cuſtodit æternùm veritatem.

6. Qui vindicat oppreſſos, & panem præbet famelicis, Dominus ſolvit vinctos.

7. Dominus aperit oculos cæcorum, Dominus amat juſtos.

8. Dominus cuſtodit peregrinos, evehítque orphanum & viduam, depravat autem viam impiorum.

9. Æternùm regnabit Dominus, & per omnia ſecula Deus tuus, ô Sion, hallelu-ja.

Pſal. 148.

LAudate Deum, quia Deo noſtro pſallere bonum & jucundum eſt, & decet laudes impendere.

2. Dominus enim ædificabit Jeruſalem, & congregabit profugos Iſraelitas.

3. Qui ſanat fractos corde, & medetur ipſorum doloribus.

4. Qui

4. Qui ſtellas in numerato habet, ac univerſas vocat nominibus.

5. Magnus eſt Dominus noſter, & ingentis potentiæ, cujus intelligentia innumerabilis eſt.

6. Dominus enim evehit manſuetos, & deprimit impios uſque ad terram.

7. Alternis canite Domino cum gratiarum actione,& pſallite Deo noſtro cum cithara.

8. Qui operit cœlum nubibus, & parat pluviam terræ, & producit fœnum in montibus:

9. Qui dat pecori ſuum paſtum, & pullis corvorum qui eum vocant.

10. Non probat fortitudinem equi, neque delectatur tibiis viri.

11. Delectatur autem Dominus timentibus ipſum, quíque præſtolantur ipſius benignitatem.

12. Laudibus Dominum proſequere Jeruſalem, túque Sion lauda Deum tuum:

13. Qui roborat vectes portarum

tuarum, & filiis tuis qui sunt intra te felicitatem donat.

14. Qui pacem constituit intra fines tuos, & te saturat adipe frumenti.

15. Qui mittit eloquium suum terræ, ut verbum ejus celeriter currat.

16. Qui dat nivem tanquam lanam, & pruinam spargit ut cinerem.

17. Et projicit glaciem suam ut laminas: quis frigus ipsius sustinebit?

18. Missóque verbo suo liquefacit ea, & vento suo afflat ut aquæ fluant.

19. Nuntiat autem verbum suum Jacobo, & decreta sua & judicia sua Israeli.

20. Non egit ad hunc modum cum omnibus gentibus, neque manifestavit eis judicia. Hallelu-ja.

Psal. 148. *Hallelu-ja.*

LAudate Dominum cœlites, laudate eum in excelsis.

2. Lau-

2. Laudate eum omnes angeli ejus, laudate eum omnes exercitus ejus.

3. Laudate eum sol & luna, laudate eum omnes stellæ claræ.

4. Laudate eum cœli supremi, & aquæ quæ supra cœlos sunt.

5. Hæc inquam laudent nomen Domini: ipso enim jubente creata sunt.

6. Eaque stabilivit ut æternum perstent, ac legem præscripsit quam transgredi nequeunt.

7. Laudate Dominum terrestres, dracones, & omnes abyssi.

8. Ignis & grando, nix & exhalatio, ventus procellosus, qui verbum ejus prosequitur;

9. Montes & omnes colles, arbor fructifera & omnes cedri;

10. Bestia & omne pecus, reptile & avis pennata;

11. Reges terræ & omnes populi, principes & omnes judices terræ;

12. Juvenes & virgines, senes pariter & adolescentes:

13. Hi laudent nomen Domini, quia

quia nomen ipsius sublime est, cujus gloria superat terram & cœlum.

14. Et erexit cornu suo populo, & laudem omnibus suis benignis hominibus, filiis Israel, populo ipsi conjuncto: hallelu-ja.

Psal. 149. *Hallelu-ja.*

CAnite Domino carmen novum, & laudem ejus in cœtu benignorum.

2. Lætetur Israel in conditore suo, filiique Sion exultent in rege suo.

3. Laudent nomen ejus cum tibia, tympano & citharâ psallant ei.

4. Dominus enim favet suo populo, & ornat mansuetos salute.

5. Gestiant benigni cum honore, & jubilent in suis lectis.

6. Voces Deum extollentes sint in gutture ipsorum, & gladius anceps in manu eorum.

7. Ut in Gentes ulciscantur, & corripiant populos:

8. Ut vinciant reges illorum manicis,

cis, & magnates eorum compedibus ferreis:

9. Ut Deus ulciſcatur in eos, quemadmodum ſcriptum eſt: quod decori erit omnibus ipſius benignis hominibus. Hallelu-ja.

Pſal. 150. *Hallelu-ja.*

LAudate Deum in ſanctuario ipſius, laudate eum in firmamento ſuæ potentiæ.

2. Laudate eum ob fortitudinem ipſius, laudate eum pro ejus eximia magnitudine.

3. Laudate eum clangore tubæ, laudate eum nablo & citharâ.

4. Laudate eum tympano & tybiâ, laudate eum organis & fidiculâ.

5. Laudate eum cymbalis reſonantibus.

6. Omnis ſpiritus laudet Deum. Hallelu-ja.

CATE-

CATECHISMUS,

Hoc est, *Institutio quam unusquisque addiscere tenetur, priusquam adducatur ad Episcopum ut ab illo confirmetur.*

Quæst. QUod est tibi nomen?

Resp. N. aut M.

Q. Quis tibi hoc nomen imposuit?

R. Susceptores mei & Susceptrices in Baptismo, in quo factus sum membrum Christi, filius Dei, & hæres regni cœlorum.

Q. Quid Susceptores tui & Susceptrices tum tuo nomine præstiterunt?

R. Tria meo nomine promiserunt ac voverunt; *Primum*, me abrenunciaturum Satanæ & omnibus operibus ejus, pompis & vanitatibus hujus mundi nequam, & omnibus pravis concupiscentiis carnis; *Secundum*, me omnes fidei Christianæ articulos crediturum; *Tertium*, me sanctam Dei voluntatem & illius mandata servaturum, & in iis ambulaturum omnibus diebus vitæ meæ.

Q. An

Q. An non putas te teneri ea credere, & facere quæ tuo nomine promiserunt?

R. Immo sanè, Deóque adjuvante faciam. Et ex animo Patri nostro cœlesti gratias ago, quod me ad hanc salutis viam vocaverit, per Jesum Christum Servatorem nostrum. Deum etiam rogo ut me ita suâ gratiâ confirmet, ut in ea permaneam usque ad finem vitæ meæ.

Catechistes.

Recita fidei tuæ articulos.

R. CRedo in Deum Patrem omnipotentem, creatorem cœli & terræ: Et in Jesum Christum Filium ejus unicum Dominum nostrum, Qui conceptus est de Spiritu sancto, Natus ex Maria Virgine, Passus sub Pontio Pilato, Crucifixus, mortuus & sepultus, Descendit ad inferos, Tertia die resurrexit à mortuis, Ascendit ad cœlos, Sed ad dexteram Dei Patris omnipotentis: Inde venturus est judicare vivos & mortuos.

Credo

Credo in Spiritum Sanctum, Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum Communionem, Remissionem peccatorum, Carnis resurrectionem, ac Vitam æternam *Amen.*

Q. Quid potissimùm doceris in his fidei tuæ articulis?

R. Primò, doceor credere in Deum Patrem, qui me & mundum universum condidit.

Secundo, in Deum Filium, qui me & totum genus humanum redemit.

Tertiò, in Spiritum sanctum Deum, qui me & omnes electos Dei sanctificavit.

Q. Dicebas Susceptores tuos & Susceptrices tuo nomine promisisse, te mandata Dei servaturum. Dic mihi quot sunt illa?

R. Decem.

Q. Quæ sunt illa?

R. EA ipsa quæ Deus tradidit capite vigesimo Exodi, dicens, Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti, de domo servitutis.

I. Non

I. Non habebis Deos alienos coram me.

II. Non facies tibi sculptile, neque omnem similitudinem quæ est in cœlo desuper, & quæ in terra deorsum, nec eorum quæ sunt in aquis sub terra. Non adorabis ea neque coles; Ego enim sum Dominus Deus tuus fortis, Zelotes, visitans iniquitatem patrum in filios in tertiam & quartam generationem eorum qui oderunt me, & faciens misericordiam in millia his qui diligunt me & custodiunt præcepta mea.

III. Non assumes nomen Domini Dei tui in vanum, nec enim habebit insontem Dominus eum qui assumserit nomen Domini Dei sui frustrà.

IV. Memento ut diem Sabbati sanctifices, sex diebus operaberis & facies omnia opera tua: septimo autem die Sabbatum Domini Dei tui est, non facies omne opus in eo, tu & filius tuus & filia tua, servus tuus, & ancilla tua, jumentum tuum, & advena qui est intra portas tuas. Sex enim

enim diebus fecit Dominus cœlum & terram, & mare & omnia quæ in eis sunt: & requievit die septimo; idcirco benedixit Dominus diei Sabbati & sanctificavit eum.

V. Honora patrem tuum & matrem tuam, ut sis longævus super terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi.

VI. Non occides.

VII. Non mœchaberis.

VIII. Non furtum facies.

IX. Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium.

X. Non concupisces domum proximi tui, nec desiderabis uxorem ejus, non servum, non ancillam, non bovem, non asinum, nec omnia quæ illius sunt.

Q. Quid potissimum ex his mandatis discis?

R. Duo; nempe officium meum erga Deum, & meum etiam officium erga proximum.

Q. Quodnam est officium tuum erga Deum?

R. Of-

R. Officium meum erga Deum est, ut in ipsum credam, ipsum timeam & diligam ex toto corde, ex totâ mente, & ex tota anima, & ex totis viribus; ut ipsum colam, ipsi gratias agam, in ipso solo confidam; ipsum invocem; ipsius sanctum nomen ejusque verbum honorem; & ipsi verè serviam omnibus diebus vitæ meæ.

Q. Quodnam est officium tuum erga proximum?

R. Officium meum erga proximum est, ut eum diligam sicut meipsum, & id omnibus hominibus faciam, quod ab iis vellem mihi fieri. Et ut Patrem meum & matrem meam diligam & honorem, iisque succurram. Ut regem honorem, ipsique atque iis omnibus qui sub ipso aliquâ pollent authoritate obsequar; omnibus meis superioribus, Doctoribus spiritualibus, Pastoribus ac præceptoribus meipsum subjiciam; submisse ac reverenter me geram erga omnes qui re ullâ me antecellunt. Neminem verbo

bo factóve lædam. Fidelem ac justum me in omnibus præstem: neque maliciam neque odium in animo meo foveam. Manus meas à furto & latrocinio cohibeam; & linguam à maledicentia, mendacio, ac calumnia. Ut corpus meum temperanter, sobrie, atque castè custodiam. Bona aliena neque concupiscam neque aveam, sed discam artem ad vitam sustentandam idoneam, & in ea gnaviter laborem; & meo officio fungar in eo vitæ statu, ad quem Deo visum fuerit me vocare.

Catechistes.

Mi puer, scias hoc, te ex te ipso ista præstare non posse, neque in Dei mandatis ambulare & ipsi servire absque gratia illius speciali, quam omni tempore diligenter invocare discas oportet. Audiam itaque num orationem Dominicam possis recitare.

Resp. PAter noster, qui es in cœlis: Sanctificetur Nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua,

tua, Sicut in cœlo & in terra. Panem noſtrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita noſtra, Sicut & nos dimittimus debitoribus noſtris. Et ne nos inducas in tentationem, Sed libera nos à malo. *Amen.*

Q. Quid petis à Deo in hac oratione?

R. Peto à Domino Deo meo, Patre noſtro cœleſti, omnis boni largitore: ut gratiam ſuam mihi, & omnibus largiatur, ut ipſum colamus, ipſi ſerviamus & obſequamur prout tenemur. Deum etiam oro, ut nobis ea omnia impertiatur quæ ſunt menti & corpori neceſſaria; utque ſit nobis propitius, & peccata noſtra nobis dimittat; ut nos etiam verſantes in quolibet periculo tam animæ quam corpori imminente, cuſtodire ac tueri dignetur: & nos ſervare ab omni peccato, ac malitiâ, ab hoſte animorum & ab æterna morte. Et hoc confido ipſum pro clementiâ ac benignitate ſua præſtiturum, per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum. Ideóque dico, *Amen.* Sic fiat.

Quot

Q. Quot Sacramenta instituit Christus in Ecclesia sua?

R. Duo tantum, quæ quidem in genere necessaria sint ad salutem consequendam, nempe Baptismum & Cœnam Domini.

Q. Quid intelligis per vocem istam Sacramentum?

R. Externum & visibile signum intelligo, internæ ac spiritualis gratiæ, quod nobis datur, ab ipso Christo institutum, tanquam medium quo eam recipimus, & arrabonem ad nos de eâ certos faciendos.

Q. Quot sunt partes in Sacramento?

R. Duæ, externum visibile signum, & interna spiritualis gratia.

Q. Quodnam est externum visibile signum, aut forma in Baptismo?

R. Aqua quâ quis baptisatur, *In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti.*

Q. Quænam est spiritualis & interna gratia?

R. Mori peccato, & denuo nasci

justitiæ:

justitiæ: cùm enim simus naturaliter in peccato nati, & iræ filii, hac ratione facti sumus Filii Dei.

Q. Quid ab iis requiritur qui baptizandi sunt?

R. Resipiscentia, quâ deserant peccatum; & fides, quâ firmiter credant promissionibus Dei sibi factis in eo Sacramento.

Q. Quî fit itaque ut infantes baptizentur, quum ob immaturam ætatem ista præstare non valeant?

R. Quia utrumque promittunt per sponsores suos, quod promissum tenentur ipsi præstare, postquam adoleverint.

Q. Quamobrem Sacramentum Cœnæ Domini institutum est?

R. Ad perpetuam memoriam sacrificii mortis Christi, & beneficiorum quæ inde percipimus.

Q. Quænam est pars externa, seu signum Cœnæ Domini?

R. Panis & Vinum, quæ Dominus jussit accipi.

Q. Quænam est pars interna seu res significata? *R.* Cor-

R. Corpus & sanguis Christi, quæ verè & re ipsa sumuntur & percipiuntur à fidelibus in Cœna Domini.

Q. Quænam sunt beneficia quæ indè percipimus?

R. Animarum nostrarum corroboratio & recreatio per corpus & sanguinem Christi; quemadmodum pane & vino corpora nostra corroborantur ac recreantur.

Q. Quid ab iis requiritur qui accedunt ad Cœnam Domini.

R. Ut probent seipsos, num verè præcedentium peccatorum eos pœniteat, firmum propositum habentes novam vitam instituendi; num fidem vivam habeant in misericordiam Dei per Christum, gratâ memoriâ mortem illius recolentes; num tandem eâ quâ par est charitate omnes homines amplectantur.

FINIS.

iæ
pi-
næ
'o-
un-
pa-
po-
ac-
erè
œ-
tes
ém
Dei
or-
em
ni-